குமரன் துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு—திருக்குறள்.

தொகுதி 6. } 1907ஆம் மார்ச்சு, ஏப்பிரல், மே, ஜூன். { பகுதி 3, 4, 5, 6.

விஷயங்கள்.

தென்னாட்டுக்கு ஒரு நாஷனல் காலேஜ் I & II—பத்திராதிபர்.
ஜகத்ஜோதி—எஸ். சாமிநாதையர் அவர்கள்.
லாலா லஜபதிராய் சரித்திரம்—சுதேசமித்திரன்.
ஜனங்களேயும் அரசிலேக்கு இன்றியமையாதவைகளும்—தேசாபிமானி.
மகம்மதியமதமும் இந்தியஜனசமூகமும்—ல. அனந்தையரவர்கள்.
அமெரிக்க தனவான்களும் வித்தியாதானமும்—பத்திராதிபர்.
விநோதங்கள—ஒரு விநோதப்பிரியன்.
சென்னை இராஜதானியின் ஜில்லாப்பிரிவினை—தக்ஷிண தீபம்.
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க மகோத்சவம்—பத்திராதிபர்.
ஒரு கரடி வேட்டை—எஸ் சாமிநாதையர் அவர்கள்.
புத்தகக்குறிப்பு—பத்திராதிபர்.
ராவ்பகதூர் வி. நாகோஜிராவு அவர்கள் } எஸ். சாமிநாதையரவர்கள்.
யாபாட்டு இன்னவ
எமதுநாட்டுப் பருத்தித் தொழில்—சுதேசமித்திரன்.
தேகப் பயிற்சி—இந்தியா.
சமாசாரக் கொத்து—பத்திராதிபர்
குமண சரித்திரம்—மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயர் அவர்கள்

சொந்தக்காரர்—மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்.

பத்திராதிபர் } எஸ். சாமிநாதையர்.
மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்.

மதுரை விவேகபாநு அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

வருஷசந்தா நபர் 2 } பத்திரிகை 1-க்கு விலை அணா 5.

உ

குமரன் துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

தொகுதி 6 } 1907ஸூ மார்ச்சு ஏப்ரல் மே ஜூன். { பகுதி 3, 4, 5, 6.

தென்னாட்டுக்கு ஒரு நாஷனல் காலேஜ்.

நம் சென்னை ராஜதானியில் வித்தியா விஷயமான சீர்திருத்த
ள் ஓயாமல் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. அவைகளால் பெற்றோ
களும் பிள்ளைகளும் திகிலடைவதுமன்றி உபாத்தியாயர்களும் மானே
ஜர்களும் மிக்க கவலை கொள்ளுகின்றனர். வித்தியா இலாகாதார்
தம கல்வியைப்பற்றியும் ஸெகண்டெரி கல்வியைப்பற்றியும் பல
மான சட்டதிட்டங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர். சர்வகலாசா
சங்கத்தார் உயர்தரக்கல்வி விஷயமான பலசீர்திருத்தங்களைச்
யக் கங்கணங்கட்டிக்கொண்டு சட்டதிட்டங்கள் ஏற்படுத்திவிட்
னர். இச்சட்டங்களால் நெடுநாளாக நல்ல வேலைகள் செய்த சில
லூரிகள் அடைபட நேர்ந்தது. இன்னும் எத்தனை கல்லூரி
அடைபடப்போகின்றனவோ அறியோம். ஸ்பார்டன் தேசத்
செய்துவந்த வண்ணம் புஷ்டியும் திடனுமற்ற குழவிகளைக்கொ
விடுவதே உத்தமம் என்று நினைத்துச் சீர்திருத்தம் செய்யத்
பட்டிருக்கிறார்கள் போலும். இவ்விதம் செய்வது ஒருவாறு
தானென்றாலும் சிசுஹத்தியென்ற கொடிய பாவத்தை உத்தே
குங்கால் இது நலமாகுமோ? இனி ஆகவேண்டிய வழிவகைகளை
பற்றிச் சிந்திப்பதே நம் கடன். தேசத்தின் நிலைமைக்குத்தக்க
ணம் சட்டங்கள் ஏற்படுத்தாமல் சட்டங்களுக்குத்தக்கவண்ணம்

சநிலைமையை மாற்றுவதென்றால் சாத்தியமா? ஆகையால் தாழ்ந்த
தரக்கல்வி விஷயமாகவும் மத்திய தரக்கல்வி விஷயமாகவும் ஏற்படுத்
திய சட்டங்களை ஊர்ஜிதத்துக்குக் கொண்டுவரமுடியாமல் பலவிதி
விலக்குக்கள் ஏற்பட்டு அநுஷ்டித்துவரப்படுகின்றன. காலக்கிரமத்
தில் கல்வி அபிவிர்த்தியடையும்படியான வழிகளைச் சிறிது சிறிதாய்
ஊர்ஜிதத்துக்குக் கொண்டு வந்தால் எவர்க்கும் க்ஷேமமுண்டு.
முன் யோஜனையின்றி விதிகள் ஏற்படுத்திப்பின் அவ்விதிகளுக்கு வில
க்குகள் ஏற்படுத்துவதென்றால் அதனாலுண்டான நஷ்டம் தேசத்
தாக்கன்றோ. அதனைப்பற்றி இனிப் பேசுவதிற் பயனில்லை. காலே
ஜ்விஷயமாய்மட்டும் நாம் சிறிது நினையவேண்டியிருக்கிறது. தற்காலம்
2-வது தரக்காலேஜ்கள் பலவிடங்களிலுமிருந்து வருகின்றன. அவை
கள் தக்கவண்ணம் மூல நிதிபடைத்துத் தக்க வித்வான்களால் நடத்
தப்பட்டாலொழிய சின்னாட்களுக்குப் பிறகு அவைகள் ஜீவிக்கமுடி
ா. அதனால் பலரும் கடன் பட்டார் நெஞ்சம்போற் கலங்குகி
றார்கள். முதலாவது தர காலேஜாகச் செய்யமுடியாத நகரவாசிகள்
ள்ளதையும் இழக்கநேரிடும். நம் தெனிந்தியாவின் எளிமைத்தன்
மையை உத்தேசிக்குங்கால் இது சாத்தியமான காரியமாவென்று
யமுண்டாகின்றது.

மதுரை, கோயம்புத்தூர், திரிசிரபுரம் முதலிய பெரும் பட்ட
ங்களில் இது விஷயமாய்ப் பலவித முயற்சி செய்யப்பட்டுவருகின்
ஊர்கூடிச் செக்குத்தள்ளுகிறார்கள். முயற்சி திருவினையாக்கியும்
ருகின்றது. ஆனால் ஒரு சந்தேகம் மட்டும் நமக்கு உண்டாகின்
ு. இச்சமயம் செய்யும் முயற்சி போதுமான பலனைத் தருமா என்
ித. "அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும்" என்றிருப்
லும் முடியத்தக்க காரியங்கள் மட்டும் முடியுமே ஒழிய அசாத்தி
ன காரியமும் கைகூடுமா? மேலும் நம் தேசத்தின் தற்கால நிலை
மையை உய்த்துணருங்கால் உயர்தரக்கலாசாலைகள் எல்லா ஊர்களி
ம் வேண்டுவது இன்றியமையாதா. கைத்தொழில் அபிவிர்த்தி
ஷயத்தில் தேசமெல்லாம் ஒத்துழைத்து முயற்சிக்கவேண்டியது
வசியமில்லையா? அதனை அபிவிருத்தி பண்ணத்தக்க கல்லூரிகள்
ம் ஏற்படுத்தி லக்ஷக்கணக்காகச்செலவிட்டு நம் இளைஞர்களை முன்
க்குக் கொண்டுவரவேண்டிய வழிவகைகளைத் தேடவேண்டியதில்

ஸேபா ? சுருநதனம் செலவிட்டு ஊருக்கு நாலாபுறத்திலும் சொற்ப ஆழமுடையதாகிய கிணறுகளைத்தோண்டுவதைக்காட்டிலும் அக்கரு ந்தனத்தை ஒன்று கூட்டி ஊர் நடுவில் எவ்விதக கடுங்கோடைக் கும் வற்றுவன்னம் மிக்க பயன்படும்படி ஊர் நடுவில் எல்லோ ரும் வந்து கூடும் இடத்தில் முதலில் தக்க வசதிகளுடன் நன்னீர்க் கிணற்றைத் தோண்டிப பயன்படும்படி செய்தபின்னர் கூடுமானல் நாலாபக்கங்களிலும் அவ்விதக் கிணறுகள் ஏற்படுத்துவது உசிதமாக இருக்கும. அவ்வாறின்றிச் சங்கடப்பட்டு நாலாபுறமும் கிணறு வெட்ட ஆரம்பித்து ஒரு கிணறும பயன்படாமற் போகும்படி செய் தல் அவ்வளவு உசிதமாகாது. ஆகையால் நமக்குத் தோற்றிய யோ சனையை இச்சமயம் கூறுதல் நம கடமையாகும. இது விஷயமாய் முன்னமே பல புத்திமான்கள் நீள நினைந்து தீர்மானித்து வாதிருக் தாலும் நம் யோசனையையும் வெளியிடுதல் காலதோஷத்துக்குட்ப டாதென்று நினைக்கிறோம். "எத்தால் வாழலாம் ஒத்தால் வாழலாம்" என்றும் முக கூட்டுச்சிககாறுதென்றும் "ஒற்றுமையால உலகத்தை யும் ஜயிக்கலாம்" என்றும் நம் நாட்டில் பலபழமொழிகள் வழங்கி வருவதை எவரும் அறிவார்கள். ஆகையால் கல்வி விஷயத்திலும் நம் நாட்டார் பிரிவுபட்டு வேலை செய்வதினும ஒத்துழைத்தலே நலமாகும்.

தேசாபிவிருத்திக்கும் அஃது இன்றியமையாததே. தென்னாட் டு ஜில்லாக்களாகிய திருநெல்வேலி, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ் சாவூர், தென்ஆற்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர் முதலிய ஏழுஜில்லா க்களும் தமிழ்நாட்டின் முக்கிய ஜில்லாக்கள். இவைகளில் தற்காலம் திருசசிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர் ஆகிய இரண்டு ஜில்லாக்களில் மட்டு மே முதல்தர காலேஜ்கள் மூன்று இருந்து வருகின்றன. அவைகளி ல் தஞ்சாவூரைச்சார்ந்த கும்பகோணத்திலிருப்பது ஒன்று, அது இ ராஜாங்கத்தாரது ஆளுகையிலிருந்து வருகின்றது. ஏனைய இரண்டு மிஷனரிகளால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இம்மூன்றிலும் நம் ம தவிஷயமான கல்வி சிறிதுமில்லை. நம் மதக்கோட்பாட்டுக்கு முற்றி லும் விரோதமான விஷயங்கள் இரண்டொன்றில போதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. மதவிஷயமான அறிவு ஏற்படாத விஷயத்தில் படிப்பி ன்பயனே முற்றிலும் இல்லாமற்போகின்றது. ஆகையால் நபதேக

சம்பந்தமான உயர்தரப் பாடசாலை ஒன்றுவது ஏற்படுவது இன்றி யமையாதது. காசியில் இமமாதிரியான பாடசாலை ஏற்பட்டு நடந்து வருவது யாவரும் அறிவார்கள். அலிகார்நகரில மகமமதியர்களின் நன்மைக்காக ஒரு பெரும்பாடசாலை ஏற்பட்டு நடந்துவருவதும் லோகமறிந்த விஷயம். ஆகையால் அவைபோன்ற மதசம்பந்தமானஉயர்தரக் கலாசாலை ஒன்றுவது தென்னிந்தியாவிற்கு அவசியமானது என்பதை எவரும் அங்கீகரியாமலிரார்கள். சென்னையில் பச்சையப்பன் காலேஜ் ஒன்று இருப்பினும் தென்னாட்டாருக்கு அதுமிக்கபயன்படுவதாகத் தோற்றவில்லை. அதனினும் நேர்த்தியாய் நடத்தப்பட்ட இருகலாசாலைகள் அங்குச்செல்லும் மாணவர்களின்மனத்தைக் கவர்கின்றன. ஆகையால் தென்னாட்டுக்குத் திருப்திகரமான உயர்தரக்கலாசாலை ஏற்படுவது அத்தியாவசியமே. அவ்வித கலாசாலைக்குத்தகக ஸ்தானம் எது என்பதைபபற்றியும், அது நடத்தப்படவேண்டிய முறைகளைப்பற்றியும் நமக்குத்தோற்றிய விஷயங்களை அடுத்தமுறை எழுதுவோம். நெடுநாளாக அவ்விஷயமான வபேட்சை நம்மனததில்கிடந்து வருகின்றதாயினும இச்சமயமே அதனை வெளியிடச்சமயம் வாய்த்திருப்பதால் "காற்றுள்ளபோதேதூற்றிக்கொள்வது நம்கடமையாவதுமன்றி உசிதமாகவும் தோற்றும்.

பத்திராதிபர்.

ஜகத்சோதி.

(51-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

முகமது லாகூர் செல்லும் வழியிலுள்ள ஒரு சோலையில் தங்கியிருந்து மானுடப்பிறவியின் துன்பநிலையைக்குறித்துப் பலவாறு சிந்தித்துக்கொண்டிருந்ததாகக் கூறினேம். கடைசியாகத் தன் சர்வாதிகாரத்தையும் வெறுத்துநீங்கி ஜிஹாங்கீர் சகல சுவாதீனத்துடன் சகல போகங்களையும் அனுபவிக்கும் வண்ணம் செய்வதே உத்தமமென்று முகமத் தீர்மானித்தான்.

"எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபின்
எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு."

என்றவிதம் தன் தீர்மானத்தை எவ்விதத்திலும் மாற்ற நினைக்கவில்லை. அவனுக்கோ இராச்சியத்தில் விருப்பமில்லை. சத்துருக்களையோ சரியானவிதம் தண்டித்துச் சீர்ப்படுத்தியாயிற்று. தனக்குப் பிறர் இழைத்த தீங்குகளுக்கும் ஒருவாறு பழியுமவாங்கிவிட்டான். ஆகையால் இனிச்செய்யத்தக்கது யாது இருக்கிறது. பந்தங்களினின்று நீங்குவதே உத்தமமெனக்கருதிய பெருஞ்சேனையை ஒழித்துவிட்டுத் தனக்கு இன்றியமையாத சிறு பரிவாரத்தைமட்டும் வைத்துக்கொண்டு சக்கரவர்த்திக்குப் பூர்ண சுவாதீனங்கொடுத்து விலகினன். தன் சூழ்ச்சியாலேயே முகமத் கலகம் பண்ணும வண்ணம் செய்வித்த ஜகத்சோதியோ இவ்வாறு மிகக காம்பீரியமாய் அவன் செய்த செய்கையைசசிறிதும் பாராட்டாமல் இதனையே பழிவாங்குவதற்குத்தக்க சமயமாகக் கருதினள். முகமத் தனக்கிழைத்த தீங்குகளையவள் சிறிதும் மறக்கவில்லை. "நன்றிமறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல தன்றே மறப்பது நன்று" என்பதைச சிறிதும் அவள்மனம் கருதவில்லை. தன்னைச் சிறைபிலிட்டு நிர்ப்பந்தித்ததையும் தன் னினனுயிர்க்காதலனைத் தன்மரண உத்தரவுக்குக் கையொப்பமிடச் செய்ததையும் அவள் மனம் சிறிதும மறக்கவில்லை. ஆகையால் உடனே சக்கரவர்த்தியினிடம சென்று முகமத்தின் தலையைவாங்க உத்தரவுசெய்ய வேண்டினள். "தன் அரசனைத் துணிவாய்ச் சிறைப

பிடித்த ஒருவன் மிகவும் அபாயமானவன். பிரஜைகள் இதனால் அரசனது உயர்ந்த அந்தஸ்தை மிகக் குறைவாக நினைப்பார்கள். சக்கரவர்த்தியைச் சிம்மாசனத்தினின்று கைப்பிடித்து இழுத்துவிட்டவனைப் பாசாங்குடன் அதன்முன் மண்டியிட்டுப் பணியும்படி விட்டிருப்பது ஆச்சரியமே.'' என்று வினயத்தோடு கூறினன் ஜிஹாங்கிரோ. ஜகத்சோதி முகமத்துக்குச் செய்த கொடுஞ்செயல்களை நன்கு அறிந்தவன். அக்காலத்தும் முகமத் கொடுங்கோல் செலுத்தாமல் கருணைபாராட்டி நடந்ததையும் நன்கு அறிவான். ஆகையால் ஜகத்சோதியின் மொழிகள் அவன் காதுக்கு நாராசம் காய்ச்சிவிட்டது போலிருந்தன. அதனால் அவன் அவளை சும்மாவிரு என்று கடிந்து கட்டளையிட்டனன்.

அதற்கு அவள் சிறிதும் மறுமொழி பகராவிடினும் தன் சதியோசனையை மட்டும நீக்கவில்லை. சிறிதுநாள்களுக்கெல்லாம் முகமத்தைக் கொல்வதற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துவந்தனள். இவைகளையறிந்து முகமத் இரகசியமாய் அவ்விடம்விட்டு நீங்கினன். அவனைப் பிடித்துவரும்படி ஜகத்சோதி ஏவலாட்களை கட்டளையிட்டனள்.

தெய்வாதீனமாய் அவனே தப்பித்துக்கொண்டான்! சின்னாட்களுக்குமுன் சதுரங்கசேனைகளைச் சம்பிரமத்துடன்நடத்திய வெற்றிவீரன் இச்சமயம் யாதொரு வேலைக்காரனுமின்றித் தனிமையாய்ச் செல்லலாயிற்று. பொருள் எல்லாம் வெறுத்துத் துறந்தவுடனே அவற்றை ஜகத்சோதி ஜாக்கிரதையாய்க் கைப்பற்றிக்கொண்டனள். முகமத் ஒரு இராஜாங்கத்துரோகியென்று இராஜ்யமெல்லாம் விளம்பரப்படுத்தினள். அவனைப் பிடித்துக் கொணர்ந்தவனுக்குப் பரிசளிப்பதாகவும் கூறினள். இக்கொடிய செய்கை சக்கரவர்த்தி, மந்திரிமுதலிய இருவர் மனத்துக்கும் சம்மதமாகவில்லை. தன் பெருஞ்சேனையை இழந்துதான் சிறைப்பட்டுத் தவிக்கும் காலத்தில் முகமத் தனக்குக்காட்டிய அன்பை அமைச்சன் அணுவளவும் மறக்கவில்லை. தன் தயாவிலாசத்தால் சிறையினின்றும் நீங்கிச் சர்வசுவாதீனத்தையும் ஜகத்சோதிக்குக்கொடுத்த தளகர்த்தன் இப்பொழுது சிறிதும் நன்றியும் இரக்கமுமின்றி ஊனராய் வனவிலங்குபோல் அவள்

னவலால் துரத்தப்படுவதைக் குறித்து நினைக்கநினைக்க அமைச்சனுக்கு ஆற்றொணாத் துக்கமுண்டாயிற்று. முகமத்தின் கம்பீரகுணம் அமைச்சனுக்கு நன்றாய்த்தெரியும். அக்காலத்துத் தளகர்த்தரில் அவனுக்கு மேற்பட்டவனில்லையென்பதும் அவனைப்போன்ற சிறந்த தேசாபிமானியும் கிடையாதென்பதும் அவனுக்கு நன்றாய்த்தெரியும். ஜகத்சோதியின் அக்கிரமமான செய்கையாலேயே முகமத்துக்குக் கோபமுண்டாது என்பதையும் அவன் நன்கு அறிந்தவன். அப்படிப்பட்ட உத்தம குணங்களோடு கூடிய ஒரு வீரனை இராஜாங்கத்தைவிட்டுத் துரத்துவது மகா கொடிய செய்கையென்று அவன் கருதினான். இது நிற்க ஜகத்ஜோதியின் ஆசைக்கோ அளவில்லை. அவ்வாசையை அதிகரிக்கும்படி விட்டுவிட்டால் அனர்த்தமாகவேமுடியும் என்பது திண்ணம். ஆதலால் அவன் அதனைக் சிறிது தடுக்க எண்ணங்கொண்டான். முகமத் தன்னுயிர் தப்பிப்பிழைக்க ஊரெல்லாம் ஓடித்திரிந்தாலும் அவன் சர்வாதிகாரியாயிருந்தகாலத்தில் அவனிடம் விளங்கிய கம்பீர குணங்கள் அவனைவிட்டுச் சிறிதும் நீங்கவில்லை.

ஆகையால் அவ்வமைச்சன் அவனுக்கு ஆளனுப்பி அவன்பால் தனக்குள்ள சிநேக வாஞ்சையைத் தெரிவித்து அவனைத் தன்னிடம் வரும்படி விரும்பினான். தன் புஜவலியன்றி வேறு யாதொரு துணையுமின்றி முகமத் குதிரைமீதேறி நானூறுமைல் கடந்து வந்து தன் அந்தரங்க நண்பனுடன் கலந்து பேசினான். நண்பன் நயமொழிகளையே நம்பி நாடிச்சென்றான். அமைச்சன் அச்சமயம் லாகூருக்கும் டில்லிக்கும் நடுவேயுள்ள ஓரிடத்தில் பாளையமிறங்கியிருந்தான். முகமத்தோ ஒருநாள் மாலைப்பொழுதில் அற்ப உடைதரித்து அமைச்சன் கூடாரத்துள் நுழைந்தான். அமைச்சன் அந்தப்புரத்துக்குச் செல்லும் வழியில் சென்று அங்கு நின்ற காவலாளியால் அமைச்சனைப்பார்க்கவந்த தன் விருப்பத்தை வெளியிட்டான். அக்காவலாளி நல்லவன் ஆகையால் உடனே அதனைத் தன் யஜமானனுக்குத்தெரிவிக்கவே அமைச்சனாகிய அவலிப் உடனே ஓடிவந்து தன் நண்பனைக் கட்டித்தழுவிக் கரங்களால் உள்ளழைத்துச்சென்றான். முகமத் இருந்த கேவலமான நிலைமையைக்கண்ணுற்ற அவலிப்பின்மனம் புழுங்கித் தன் நண்பன் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு புலம்பலானான்

ன்னிர் உருத்தான் உத்தம நட்பின் பெருமையை என்னவென் கூறுவேன். அது காசின் பெருமையைக் கனமெனக் கொள்ளா அநதஸ்தின் பெருமையை அணுவளவும் மதியாது சிங்காதனபபெருமையைச சிறிதும் பாராட்டாது அன்பே அதன்வடிவு. அன்பே அதன் முடிவு. அன்பே அதன் ஆதாரம். அன்பே அதன் ஆகாரம். அன்பே அதன் இலக்கணம். அன்பிலேயே அதன் ஐக்கியம் பிரிநதவர் கூடினல் பேசலும் வேண்டுமோ ஆகையால் தன் உததம நண்பனை ஏகாநத இடத்துககு அழைததுசசென்று மனமகிழ்ந்து ளவளாவிக்கொண்டிருந்தான்.

பதியிழந்து படைத்த நிதியிழந்து பண்பான சேனையுமிழந்த டக்கிரிபோல் பரிதாபமான அந்நிலைமையிலும் முகமத ஷாஜிஹானை பட்டத்திலவைக்கவேண்டுமென்ற தன் அந்தரங்கககருத்தை அஸிப புக்கு வெளியிட்டனன். அஸீப்பும ஆநநதககடலில் அமிழ்ந்தவனுனை . ஷாஜிஹான் அஸீப்புக்கு அத்தியநத நண்பனும உறவினனுமானவன்,

ஜிஹாஙகிரின் மூன்றுவது குமாரனுகிய அவனையே பட்டத்தில் வைக்கிறதாக மனஉறுதி செய்துகொண்டு அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் செய்யததொடங்கினர். இந்தபபிரயத்தனங்களுககு மத்தியில் சக்கரவர்த்தி மண்ணுலகு நீத்து விண்ணுலகுக் கேகினர். இராஜ்யத்தில் எதிர்பார்த்த யுததததுககும் குழபபங்களுக்கும் சிறிதும் இடமின்றி எல்லாம் சமாதானமாய்விட்டன. ஷாஜிஹானே முடிசூட்டப்பட்டான். அவன பட்டத்துக்கு வந்ததும் ஜகத்ஜோதிககுச சாவு நாடிகளும ஒடுக்கிபோயின. இனி இவ்வுலகப்பற்றை நீககி ஏகாந்தததிலிருநது இன்புறுதலே தக்கசூழ்ச்சியென்று கருதி அரசியல் விஷயமான யாதொன்றிலும் தலையிட்டுககொள்ளாமல் ஏகாந்தவாழ்வில் அமர்ந்தனள். பெரும்புயலுககுப்பிறகு எங்கும சாநதமான தோற்றமுண்டாவதுபோல் சகல போக போககியங்களையும் அனுபவித்துச் சாவாதிகாரங்களையும் தட்டுத்தடையின்றிச்செலுத்தியஅவள் மனம் முற்றத்துறநத தபோநிதிகளின் மனநிலைபோல் சஞ்சலநீங்கிச சாந்தததை அடைந்தது. சாட்டையில்லாப் பமபரம்போல் சுழன்றுகொண்டிருந்த அவள் அதிகாரம் சிறிதும் அசைவின்றி அமரத

தொடங்கியது. அவளும் ஆங்கமல நீர்போல் ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் வாழத்தலைப்பட்டனள். எஞ்சியவாழ்நாளை வீணாக்காமல்ஞானாபிவிருத்தியிலேயே தன்பொழுதைப்போக்கிவந்தனள். ஏகச்சக்ராதிபத்யம் நடத்திவந்தஇவள்மனம்இவ்வாறு திடீரென்றுசாந்தமடையக்காரணம் யாது? பழக்கம்கொடிதன்றோ? எவ்வாறு ஜகத்ஜோதியின் மனம் சகல பற்றுக்களையும் விட்டு நீங்க இசைந்தது? சந்தர்ப்பங்கள் இவள் அவைகளை விடும்படியாகச் செய்தனவேயொழிய அவளாக அவைகளை விட்டு ஒழியவில்லை. சத்துரு அதிகாரத்துக்கு வந்தபிறகு எந்த விஷயந்தான் ஒருவருக்கு நிறைவேறும். ஷாஜிஹானும் அவளிடம் கப்பிரகுணம் பாராட்டி யாதொரு இடுக்கணும் இழைக்காமல் வேண்டிய செலவுக்குக்கொடுத்து மரியாதையாகவே நடத்திவந்தான். ஆயுள் அளவும் அவள் அழகு அனுவளவும் மாறவில்லை. அவள் மேனி நிலையும் என்றும் ஒரேமாதிரியாய்ப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. அவளது அபாரசக்தி அண்டமெல்லாம் புகழற்பாலதாயிருந்தது. இவ்வுலக சரிதத்திலேயே பெரிய இராஜ்யபாரத்தை மிக்க சாமர்த்தியமாக நிர்வகித்த தற்குநிதர்சனமாவாள் நம் ஜகத்ஜோதி. அநுவிஷயத்திலும் அவள் ஜகத்ஜோதியாகவே விளங்கினள். என்பதற்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை. ஜிஹாங்கீரிடத்தில் அவளுக்கிருந்த செல்வாக்கால்மட்டும் அவளதுதிறமைநாம் புகழும்வண்ணம்விளங்கினதாக நினைத்தல் தவறாகும். இயற்கையாகவே விசாலபுத்தியும் அபாரசாமர்த்தியமுமுடையவள். அச்சாமர்த்தியத்தைச் சமயம் நேரிடவே தக்கவண்ணம் வெளிப்படுத்திப் புகழ்பெற்றனள். ஜிஹாங்கீரது இராஜ்யபாரம் பிரகாசித்ததற்குக் காரணம் ஜகத்ஜோதியே. அவனுடைய சாமர்த்தியத்தையும் அவளுடைய மனோசாமர்த்தியத்தையும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்குங்கால் அஜகஜாந்தரமென்றே கூறல்வேண்டும். எந்தச் சாமர்த்தியமும் அவளுடையதற்குத் தாழ்ந்ததேயாகும். கருமங்களை எண்ணித்துணியவும் துணிவுடன் அவைகளை நிறைவேற்றவும் அவளுக்குச் சாமர்த்தியமுண்டு. உலகமெல்லாம் மயங்கும்படியான சாமர்த்தியமும் அழகும் வாய்ந்திருந்தாலும் ஸ்திரீ தர்மத்தினின்றும் அவள் சிறிதும் வழுவவில்லை. பியர் ஆட்களுடன் வாழும்போதும் உத்தமநாயகியாகவே இருந்தனள். ஜாதி ஆசாரப்பிரகாரம் மறுவிவாகம் செய்த பின்னரும் பதிவிரதத்தில் சிறிதும் பங்கப்படவில்லை.

ஒருஜாதியார் மற்றொரு ஜாதியாரின் குணங்களைத் தம் ஆசார குண மாகப் பார்த்து நிதானித்தல் பொருந்தாது. அந்தந்த ஜாதியாரின் ஆசாரங்களுக்குத்தக்கவண்ணமே அவரவர் குணங்களைப் பாராட்ட வேண்டும். அவ்விதம் நோக்குங்கால் ஜகத்ஜோதியைப் பதிவிரத சிகாமணியென்றே கூறல்வேண்டும். புருஷபக்தியில் அவள் எக் காலத்தும் சிறிதும் வழுவினதில்லையென்றால் அவ்வாறு அவளைக்கூறு வதில் தடையென்ன? இவ்வுலகிலுள்ள ஸ்திரீ ரத்னங்களில் ஜகத் ஜோதியும் ஒருத்தியென்பதிற்றடையில்லை. அவளது அழகுக்குத் தக்க மனோசரிபமும் சாமர்த்தியமும் அபார ஞானமும் அவளிடம் குடிகொண்டிருந்தன. இருந்தாலும் ஸ்திரீகளுக்குரிய சில சாகசகு ணமும் அவளைவிட்டு நீங்கவில்லை. முகமத்தினிடம் அவள் காட்டிய கொடுமை அவளது பெண்தன்மையைக் காட்டிவிட்டது. அவன் விஷயத்தில்மட்டும் அவள் மனமாண்புகாட்டி நடந்திருக்கும்பக்ஷத்தி ல் இந்துதேச சரித்திரமே வேறு விதமாய்ப் புரண்டிருக்கும். சந்திர னுக்கும் களங்கமுண்டன்றோ? ஜகத்ஜோதியாய் விளங்கும் சூரியனி டத்தும் கருப்புப்புள்ளிகள் தெரிவதாக வானசாஸ்திரிகள் கூறுகிறா ர்களே. ஆகையால் எல்லாம் குணங்களாகவே ஒருவரிடம் பொருந் தியிருக்குமா? நெல்லுக்கும் உமியுண்டு. நீருக்குநுரையுண்டு ஆகையால் குற்றநீக்கிக் குணங்களைக்கைக்கொண்டு பார்ப்பின் ஜகத் ஜோதியின் சரித்திரம் உலகத்தாருக்கு ஜகத்ஜோதிபோலவே விளங் கும். பகவானுடைய அற்புதச் சிருஷ்டிகளெல்லாம் அற்புதமாய் விளங்கிய இம்மாதரசியின் சரிதம் அனைவரும் அன்புகூர்ந்து ஆய்ந் றியத் தக்கது. இவ்வுலகத்தாருக்கு அத்தர் என்ற அற்புதமான வாச னைத் திரவியத்தை அளித்த மாதரசியின் சரித்திரம் மணக்கமற்றி ருக்குமோ? சரித்திர பூர்வமாய் நோக்கினும் ஜகத்ஜோதியின் சரி தம் விபக்கற்பாலதே. வைதவ்பதிசை யடைந்தபின் பதினெட்டு வரு ஷகாலம் இப்பூவுலகில் ஏகாந்தமான இன்புற்ற நிலையில் வாழ்ந்து

அடங்கும். அக்கல்லூரியில் உள்ள அழகிய கட்டடங்களும் மிகவும் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தளங்கள் சலவைக்கற்க ளால் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. புஸ்தகசாலையில் மட்டும் லக்ஷத்து மூம்பதினாயிரம் புஸ்தகங்களிருக்கின்றனவாம். அதற்கென்று கார் னீஜி செலவுசெய்த் பொருள் ஏழரைக்கோடி.

இம்மாதிரியான பெருங்கொடை நம் நாட்டில் என்றைக்கு ஏற் படுமோ அறியோம். அறிவை இம்மாதிரி செலவுசெய்து அபிவிரு த்திபண்ணினாலொழிய தேசம முன்னுக்கு வருவது அரிது. நம் நாட்டில் வித்தியாதானத்தை எல்லாத் தானங்களிலும் மேலாகமதி த்து வந்தனர். அதற்கென்று ஜனங்கள் பெருங்கொடையளிக்கா விடினும் தங்களால் கூடியமட்டும் ஆங்காங்கு அதனையபிவிருத்தி செய்தனர். வரவர இவ்வித்தியாதானம் குறைவுபட்டு வருகின்றது. ஏழைகளுக்குச் சுலபமாய்க்கல்வி புகட்டிவரத்தக்க ஏற்பாடுகள் நாம் செய்யவேண்டுவன அநேகம் உண்டு. தற்காலம் உயர்தர கலாசாலை கள் ஏற்படுத்த நம் தென்னாட்டில் சில அரிய முயற்சிகள் நடந்துவ ருகின்றன. அவைகளுக்குக் கோடிக்கணக்காகவும் லக்ஷக்கணக்காக வும் நன்கொடை கொடுக்கப் போதுமான மனுஷர்கள் இல்லாவிடி னும ஆயிரக்கணக்காகவும் பதினாயிரக்கணக்காகவும் நன்கொடை கொடுக்க இல்லாமற்போகவில்லை. சிற்றுயிர்க்குற்ற துணை கல்வி யொன்றென்றே நம் தேசத்தார முனபோல் அறிந்து அதனை எப் பாடுபட்டாவது அபிவிருத்திசெய்ய முயலல்வேண்டும். வீண்செலவு செய்யும் நம தனவான்கள நாட்டின் நன்மையைச் சிறிது கவனி ப்பார்களானால் நம் தேசம் முன்னுக்கு வரும். நம் தேசத்தில் வழ க்கின்றபொருட்டுச் செலவிடப்படுகிற சொத்தில் ஒரு சிறுபாகம் வித்தியா விஷயத்தில் செலவிடப்பட்டால் எத்தனையோ சீரையும் சிறப்பையும் தருமே. கரும்பு தின்னக் கூலியா. பூர்வ ஜன்மத்துப் புண்ணிய வசத்தினால் தனம்படைத்தவர்கள் கிழமைபட வாழ்ந்து நாட்டின் நன்மையை நாடி வித்தியாபிவிருத்தியைத்தேடி அழியாப புகழை அடைவார்களாக. "வித்தியாதானம தத்பரம்" என்ற வண்ணம் வித்தியாதானத்துக்குமேல் தானம் கிடையாது எனபது திண்ணம்.

பத்திராதிபர்.

விநோதங்கள்.

நாய்களின் புத்திசாதுரியத்தைப்பற்றியும் விசுவாசத்தைப்பற்றியும் எத்தனையோ கதைகள் படித்திருக்கிறோம். பிரான்சு தேசத்தில் சத்திரத்தைக்காத்துக்கொண்டிருந்த ஒரு நாய் பிச்சைக்காரர்களுக்குச் சோறுகொடுக்கும் சமயம்பார்த்து அவ்விடத்தில் ஏற்பட்ட வழக்கப்படி மேடைமீதேறி மணிநாவில் கட்டப்பட்ட கயிற்றைத்தொட்டு ஆட்டும். மணியடித்தவுடனே சாப்பாடு வைக்கப்படும். அதனைநாய் புசித்துப் பசிதீரும். வெகுநாளாய்ச் சத்திரத்திலுள்ளவர்களுக்கு நாயின் தந்திரம் வெளியாகவில்லை. ஒருநாள் தற்செயலாய் அந்தத் தந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்தபின்னர் சத்திரத்து அதிகாரிகள் நாயின புத்திசாதுரியத்தை வியந்து அதன் ஆயுள்பரியந்தம் அதற்குச் சோறிட்டார்கள். அதுபோலவே பூனைவிஷயமாய் ஓர் அதிசயம நடந்தது. அஃதாவது:—பூனை வெளியிலிருந்து உட்செல்லவேண்டுமானால் வீட்டின் கதவுமணியைத்தட்டித் திறந்தவுடன் உட்செல்லும். கதவை எவ்வாறு தட்டினது என்றால் மணியழுத்தியிருக்கப்பட்ட உன்னதமான கதவின்பாகத்தை நோக்கிக் குதித்துத்தாவி உள்ளங்கையிட்டு அழுத்தவே கணா கணார் என்று உள்ளே மணிச்சத்தங்கேட்டு ஆள் ஓடிவந்து திறப்பார்கள். இவ்வாறு பூனையும் புத்திசாதுரியத்தால் தன்காரியத்தைமுடித்துக்கொண்டது. பிராணிகளுக்குள் இம்மாதிரியான அதிசயங்கள் எத்தனையோ உண்டு.

ஒரு அதிசயமான சட்டை:—ஒருவர் டிராம்வண்டி டிக்கட்டுக்களைக்கொண்டு தம் தொப்பியையும சட்டையையும் மூடிக்கொண்டாராம். பல வர்ண டிக்கட்டுக்கள் பார்வைக்கு அழகாயிருந்தன. கால்சட்டை முழுவதும் தபால் ஸ்டாம்புகள் ஒட்டியிருந்தனவாம். இதுவும் ஒரு வேடிக்கைதான். டிராம் டிக்கட்டுக்கள் மட்டும் 2544 ஆயிற்றென்றும் அவைகளின் செலவு £12--15--8½ ஆயிற்று என்றும் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறான வேஷம் எந்தத்தேவதையின் பிரீதிக்கோ அறிகிலோம். இம்மாதிரிவேலையற்றுப்போய் ஒருவர்பிறர் அதிசயமாகப் பார்ப்பதற்குமட்டுமே இவ்வாறு செய்துகொ

விட்டு பணத்தைப் பாழாக அடிப்பதில்லாதபயன். இம்மாதிரியான வைத்தியங்கள் நம் இந்தியாவில் இல்லாமலிருப்பது க்ஷேமமே.

ஓர் அதிசயமான கிளி:—தென் அமெரிக்காவிலிருந்து ஒருவர் ஒருகிளி கொணர்ந்தார். அது ஸ்பானிய பாஷையில் சிட்டையான வார்த்தைகளைச் சொல்லும். அதன் சக்தி அபாரம். அது கால்களைப் பின்னிப்பின்னி நாட்டியம் ஆடிக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் பலரை விநோதப்படுத்தும். எல்லோரும் அதனை ஓர் அதிசயப்பொருளாகப் பார்த்து வருவார்கள். அமெரிக்காவிலிருந்து வரும்பொழுது அதற்கு மூக்குச் சரியாயிருந்தது. பிற்காலத்தில் அதன் மூக்குநுனி ஒருபக்கமாய்ச் சாய்ந்து வளர ஆரம்பித்தது. அப்படி வளர்வது மூக்கின் அழகைக்கெடுத்துவிடுகிறதென்று அதன் சொந்தக்காரர் அப்பாகத்தை வாள்கொண்டு அறுத்துவிட்டுப் பார்த்தார்கள். அறுக்க அறுக்க அது ஆட்டுக்கடாக்கொம்பைப்போல் சுருண்டு சுருண்டு வளர ஆரம்பித்தது. இவ்வாறு இருந்தும் கிளிக்கு அதனால் யாதொரு அசௌகரியமும் உண்டாகவில்லை. அது 70 வருஷம் ஜீவித்திருந்து இறந்துபோயிற்று. அதன் இறகு பளபளப்பான பச்சை நிறமாகவும் வேறுசில இடங்களில் சிவப்பு நிறமும் மஞ்சள்நிறமும் கலந்ததாக இருந்தது. அஃது இறந்தபின்னர் அதனைப் பஞ்சதிணித்துப் படம்பிடித்தார்கள். இம்மாதிரி அதிசயமான பிறவி இவ்வுலகத்தில் துர்லபமே. மனிதர்களுக்குள் இம்மாதிரியான அதிசயப்பிறவிகள் இருப்பது இயல்பு. பக்ஷிகளுக்குள்ளும் இம்மாதிரி இருப்பது அரிதினும் அரிது. கிளிகளில் இம்மாதிரியான பிறவி இருப்பதாகக் கேள்வியுற்றது இதுதான் முதன்முறை.

மணற்பிரதிமைகள். நம் பிள்ளைகள் ஆற்றங்கரையில் ஈரமணலை மலைபோலும் ஆள்போலும் செய்து விளையாடும் வழக்கம் நமக்கெல்லாம் தெரியும். சிவபூஜை செய்பவர்கள் மணலைச் சிவலிங்கரூபமாகச் செய்து பூஜிப்பதையும் எவரும் அறிவர். சண்டேச நாயனார் அவ்வாறு லிங்கம் பிடித்து அவைகளைப் பசும்பால்கொண்டு அபிஷேகம் செய்து பக்திபண்ணினதை அறியாத சிவபக்தர்கள் கிடையார். அமெரிக்கா கண்டத்தில் பிலடெல்பியா என்று பிரசித்திபெற்ற நகரம் உண்டு. அதற்குச் சமீபத்திலுள்ள கடற்கரையில் ஒரு சிற்பி மண

லால் அழகான மனித பிம்பங்கள் செய்து தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர். அந்த வேலையின் திறமைக்காக அவர் பல பேர்போன காட்சிகளில் பதக்கங்களும் பரிசுகளும் பெற்றிருக்கின்றனர். அம்மாதிரியான தொழிலில் அவரை மிஞ்சினவர்களில்லை யென்று பேர் எடுத்தவர். பல சமயங்களில் அவர் செய்த பிம்பங்களைக் கடல் அலைகள் புரண்டு வந்து மோதி சீர்குலைத்துவிடும். பட்ட பிரயாசை யெல்லாம் வீணாகப்போகும். அப்படிச்செய்த பிரதிமைகளில் ஓர் அழகான பிரதிமையை அவர் படம்பிடித்து ஒரு பத்திரிகைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். அது வெகு அழகாய்ச் சித்திரப் படம்போலவே காணப்படுகின்றது. ஓர் அழகிய பெண்மணி தன் குழந்தையைத் தூக்கிவைத்துக் கொண்டு கொஞ்சும் பாவனையாக இருக்கிறது. மணலால் அம்மாதிரி பண்ணினது மிகவும் சாமர்த்தியமே. ஜீவபடம் போலவே தோற்றுகிற அவ்வுருவம் வெகு அழகாய் அமைந்திருக்கிறது. அதனைச் செய்தவரின் பெயர் ஜேம்ஸ் டேயிலர்.

ஒரு சிலம்பியின் அதிசய வலை. சிலம்பிகள் நம் பூந்தோட்டங்களிலும் வீடுகளிலும் அழகாக வலைபின்னிவாழ்வது யாவரும் அறிந்த விஷயம். ஒரு சிலம்பி எவரும் அதிசயிக்கும் வணக்கம் ஒரு வலை பின்னியிருந்தது. அது முத்துச்சரங்கள் கோத்தன போல் காணப்பட்டது. அவ்வலையில் பனித்துளிகள் விழுந்திருந்த படியால் அது முத்து மாலை போலவே காணப்பட்டது. வடம் வடமாய்த் தோன்றும்படி வலையமைத்தது ஓர் அற்புதக் காட்சியே. சிருஷ்டிப் பொருள்களை மட்டும் நாம் ஊகித்துப் பார்க்கும் பக்ஷத்தில் இன்னும் எத்தனையோ அதிசயங்கள் காணலாம். கண்ணிருந்தும் காணாதவர்களாய் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களால் இவ்வற்புதங்களைக் காண்பதரிது.

ஓர் அதிசய இராஜமாளிகை. நம் இராஜாக்கள் அதிசயமான பண்டங்களைச் சேர்த்து வைப்பதிலும் அதிசயமான கட்டடங்கள் கட்டுவதிலும் கண்ணுங்கருத்து முள்ளவர்களென்பது வெள்ளிடைமலைபோன்றது. அன்னவர்களில் ஒருவர் ஒரு மாளிகை கட்டியிருக்கின்றனர். அதன் சுவர்களும் மேற்றளவட்டமும் சீனு பிங்கான்களால் பொதியப்பட்டிருக்கின்றவனவாம். அப்பீங்கான்கள் பலவித

உருவங்களும் நிறமுமுடையன. அம்மாளிகைக்குச் சேனாகானா என்று பெயர். சிக்கந்திரபாத்திலுள்ள புகைப்படக்காரர்களில் ஒருவராகிய தீன தயாள கம்பெனியார் அம்மாளிகையின் புகைப்படம் எடுத்திருக்கிறார்களாம். நாளுக்குநாள் உலகம் புதிது புதிதாய் யுக்தி பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றது.

ஒரு மூஞ்சூறு செய்த அதிசயம். ஒரு நாள் ஒரு பிரபு வீட்டு வேலைக்காரன் களிமண் வேலை செய்துகொண்டிருந்தான். அவசரமாய் வேறு வேலைக்குப் போகவேண்டியிருந்தபடியால் கைவேலையாயிருந்த களிமண் உருண்டையில் கொழுப்புத் தடவிவைத்து விட்டுப் போனான். மறுநாட் காலையில் வந்து பார்க்கையில் அம்மண்ணின்மேல் அழகான வரைகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. அவ்வேலைக் காரனுக்கு வரைகள் உண்டான விதம் வெகு நேரம் விளங்கவில்லை. பின் சுண்டெலிகள் ஓடுவதைக்கண்டு கொழுப்புக்காக அவைகள் அந்நேர்த்தியான வேலை செய்திருப்பதை அறிந்து சந்தோஷித்து அம்மண்ணுங்கட்டியைப் படம் பிடித்துப் பிரசித்தப் படுத்தினான்.

வேறோர் அதிசயமான உடுப்பு. ஒரு விநோதப் பிரியர் தம் உடுப்பு முழுவதிலும் பிஸ்கோத் வைத்து மூடி அதைத் தரித்தனராம். இவ்விநோதங்க ளெல்லாம் மேனாட்டில் தான் காணலாம்.

ஓர் அதிசய கோழிமுட்டை. ஒரு காலத்தில் ஒருகோழி முட்டையிட்டது. அம்முட்டையே குஞ்சு வடிவமா யிருந்ததாம். பிறகு அடைகாக்கப்பட்டுக் குஞ்சுபொரித்த பொழுது அது சாதாரணமான குஞ்சைப் போலவே இருந்ததாம். முட்டையின் அதிசயத்தை எல்லோரும் அறியும்பொருட்டு அதனைப் படம் பிடித்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு விநோதப்பிரியன்.

சென்னைராஜதானியின் ஜில்லா பிரிவினை.

சென்னைராஜதானியில் புது டிவிஷன்களும், புது தாலூக்காக்களும் உண்டாக்குவதையும் பற்றிய ரிப்போர்ட்டு சென்னை கவர்ன்மெண்டாரிடமிருந்து இந்தியா கவர்ன்மெண்டுக்குப்போயிருக்கிறது. அதன விவரணம் பின் வருமாறு:— இப்புது ஏற்பாட்டினால் தற்போதிருக்கும் ஜில்லாக்களோடு 3 புதிய ஜில்லாக்களும் 16 புது டிவிஷன்களும், 17 புதுதாலூகாக்களும் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோதாவரி, கிருஷ்ணா, நெல்லூர் ஜில்லாக்களைப்பிரித்து 5 டிவிஷன்களுள்ள புது குண்டூர் ஜில்லாவோடு நான்கு ஜில்லாக்களாக இந்திய ஸ்டேட் செக்ரட்டெரியின் அனுமதியோடு ஏற்கனவே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கஞ்சம், பல்லாரி, நீலகிரி, தென்கன்னடம், இந்த ஜில்லாக்களில் யாதொரு முக்கிய மாறுதலுமில்லை. ஆனால், கஞ்சம், விசாகபட்டணம் ஜில்லாக்களுக்கு ஓர் உதவி சப்கலெக்டருக்கும், தாலூக்காக்களின் எல்லைகள் முதலியவைகளில் சிறிது மாறுதலுக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இனி, நெல்லூர் ஜில்லாவானது 4 டிவிஷன் கொண்டது 5 டிவிஷனாக்கப்பட்டிருக்கிறது. செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் டிவிஷன்கள் முன்தொகையேயாயினும் தாலூகா பரிமாண மாறுதலுண்டு. கர்னூலில் 4 டிவிஷன்களாகவிருந்தது ஐந்தாயிற்று, பல்லாரியிலிருந்து மூன்றிலிருந்து நான்காயிற்று. அனந்தப்பூரிலுமப்படியே. கடப்பையில் டிவிஷன் நான்கேயாயினும் 2 தாலூகாக்கள் வேறு ஜில்லாக்களுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. வட ஆற்காடுஜில்லாவை தமிழ், தெலுங்கு நாடுகளாகப்பிரித்து சித்தூர், வேலூர் ஜில்லாக்களெனப் பெயரிட்டு, சித்தூரில் கடப்பையிலிருந்து 2 தாலூக்காக்களும், வேலூரில் சேலத்திலிருந்து திருப்பத்தூரும், தென் ஆற்காட்டிலிருந்து திருவண்ணாமலையும் சேர்க்கப்படும். சித்தூர் ஜில்லாவில் சித்தூர், மதனப்பல்லி, சந்திரகிரியென 3 டிவிஷன்களும், 5 தாலூக்காக்களும், 3 ஜமீன்தாரிகளும், வேலூரில் ராணிப்பேட்டை, வேலூர், திருவத்தியூர், திருவண்ணாமலை, திருப்பத்தூர் என 5 டிவிஷன்களும், 9 தாலூ

க்காக்களும் 2 ஜமீன்களும சேர்வன. தென்னாற்காட்டில், திருவண்ணாமலை தாலூகா வேலூருக்கு மாற்றப்பட்டு, புது ஜிஞ்சி தாலூகா உண்டாய் தாலூகாக்களும, டிவிஷன்களும், முன் தொகையேயாகும். தஞ்சாவூரில் புதிதாக பாபநாசம, அறந்தாங்கி தாலூகாககள் ஏற்பட்டு, பட்டுகோட்டையின் தென்பாகம் புது இராமநாதபுரம ஜில்லாவுககு மாற்றபபட்டு நாகபபட்டினம, மாயவரம், மன்னார்குடி, கும்பகோணம, தஞ்சாவூர் ஆகிய டிவிஷன்களோடு தஞ்சாவூர்ஜில்லா 10 தாலூகாககளை உடையதாகும். மதுரை, இராமநாதபுரம' டிவிஷன் நீங்க 6 தாலூகா, 7 ஜமீன், 4 டிவிஷன்களிலிருந்து, திண்டுக்கல், மதுரை, திருமங்கலம ஆக 3 டிவிஷன்களோடு புது நிலக்கோட்டை தாலூகாவோடு 7 தாலூககாக்களையுடையதாகும். புது இராமநாதபுரம ஜில்லா, இராமநாதபுரம டிவிஷனோடு, தஞ்சாவூரிலிருந்து பட்டுக்கோட்டையின் தெனபாகமும், திருநெல்வேலியிலிருந்து சாத்தூரையும ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரையும் பெற்று இராமநாதபுரம், தேவகோட்டை, சிவகாசியாகிய 3 டிவிஷனகளுடைய ஓர் புதிய ஜில்லாவாகும். இதற்கு வருமானவரி விஷயத்திற்காக பிரத்தியேகமாக ஓர் தாசீல்தாரும் நியமிக்கப்படுவார்.

திருநெல்வேலியில், சாத்தூரும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரும், இராமநாதபுரத்திற்கு மாற்றப்பட்டு, சேரன்மாதேவி, திருநெல்வேலி, கோயில்பட்டி, தூத்துக்குடியாக 4 டிவிஷன்களோடும், புது திருச்செநதூர் தாலூகாவோடு 8 தாலூககாக்களாக பிரிக்கபபடும். நான்குனேரி தாலூகாவில் ஓர் உதவி தாசில்தாரும் நியமிக்கப்படுவார். சேலம் ஜில்லா திருப்பத்தூர் தாலூகாவை வேலூருககும் நாமக்கல்லில் ஏறக்குறைய எல்லா பாகத்தையும் திருச்சிராப்பள்ளிக்கும் சேர்த்து சேலத்தைப் பிரித்துண்டாகும புது ஓமலூர் தாலூகாவோடு ஒசூர்-கிருஷ்ணகிரி, தர்மபுரி-ஊத்தங்கரை, சேலம்-ஆத்தூர், திருச்செங்கோடு ஓவலூர் ஆக 4 டிவிஷன்களும் ஆக 8 தாலூகாக்களையுடையதாகும். திருச்செங்கோடு, ஒசூர், தர்மபுரி, கிருஷ்ணகிரி, தாலூகாக்களில் தாலூகா சிரஸ்தாருக்குப்பதிலாக ஸ்டேஷனேரி சப்மாஜிஸ்டிரேட் நியமிககப்படுவார்கள். திருசசிராப்பள்ளி ஜில்லா சேலத்திலிருந்து நாமக்கல்லையும் கோயமுத்தூரிலிருந்து கரூரையும் பெற்று, நாமக்கல், முசிறி, திருச்சி, அரியலூர் என்னும 4 டிவிஷன்களும், 7 தாலூக்காக்களையுமுடைய

தாரும் திருச்சி டவுனில் ஓர் உதவி தாசில்தாரும் நியமிக்கப்படுவார். கோயமுத்தூரிலிருந்து கருவூரை நீக்கி மீதித் தாலூகாக்களை, புது அவனாசி தாலூகாவோடு 10 தாலுக்காக்களாகச்செய்து, 5 டிவிஷன்களேற்படுத்தப்படும். மலையாளத்தில் 6 டிவிஷன்கள் 5 டிவிஷன்களாக குறைக்கப்படும். தென் கன்னடத்தில் புதிதாக ஓர் தாலூகா உண்டாக்கப்படும்.

புது சித்தூர், வேலூர் ஜில்லாக்கள் கோர்ட்டு விஷயங்களுக்கு ஒரே ஜில்லாவாக பாவிக்கப்பட்டு ஒரே டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜோடு சித்தூரில் கோர்ட்டுகளுடையதாகும். ஆனால், புதிதாக ஒரு சப்-ஜட்ஜ், அசிஸ்டெண்டு செஷன் ஜட்ஜின் அதிகாரங்களோடு நியமிக்கப்படுவார். அப்படியே திருச்சியிலும் ஓர் சப்-ஜட்ஜ் நியமிக்கப்படுவார். இவர் கோயமுத்தூருக்கு அசிஸ்டெண்டு செஷன்ஸ் ஜட்ஜாக விருப்பார். புது இராமநாதபுரத்தில் ஏற்படுத்தப்படும் டிஸ்டிரிக்ட் கோர்ட்டுக்கு மதுரை கிழக்கு சப்-ஜட்ஜ் உட்பட்டிருப்பார்.

தக்ஷணதீபம்.

தென்னாட்டுக்கு ஒரு நாஷனல் காலேஜ்.

II

நம் தென்னாட்டுக்குச் சரியான சுதேச உயர்தரக் கலாசாலை ஒன்று ஏற்படுவது இன்றியமையாததென்றும் அஃது இன்ன இடத்தில் ஏற்படுத்தப்படவேண்டியதென்பதைப்பற்றியும் அது நடத்தப்படவேண்டிய முறைகளைப்பற்றியும் அடுத்தமுறை எழுதுவோமென்றும் முன் சஞ்சிகையிற் கூறினோம்.

இவ்விஷயமாய் நம் மதுரைமா நகரத்திலும், கோயம்புத்தூரிலும் பெருமுயற்சிகள் நடந்துவருகின்றன. கோயம்புத்தூரார் மதுரையாரினும் மிக்க ஊக்கங்காட்டி வருகின்றனர். இவ்விரு நகரத்தாருடைய பெருமுயற்சியும் கைகூடவேண்டுமென்பது நம் மனப்பூர்வமான கருத்தேயாயினும் அவை முடிவுபெறுமோ என்பதுமட்டும நமக்குச் சந்தேகம். மதுரைஜில்லாவுக்குத் தெனபுறததில் திருநெல்வேலி உளது. உயர்தரக்கலாசாலை ஸ்தாபன விஷயமாய் திருநெல்வேலியில் யாதொரு முயற்சியும் நடப்பதாகத் தெரியவில்லை. திருவனந்தபுரம் அவர்களுக்குச் சமீபத்திலிருப்பதாலும அதற்கு இருப்புப்பாதை சௌகரியமும ஏற்பட்டுவிட்டபடியாலும் அவ்வூரார் மதுரைப்பக்கம் வந்துபடிப்பார்களென்று நாம்நினைக்கவொண்ணாது. திருவனநதபுரத்துப் போக்குவரவு அவர்களுக்கு அதிகம். அவ்விடத்தில் தர்மசத்திரங்களும் சாலைகளும் சம்பள சௌகரியங்களும் மாணாக்கர்களைக் கவரத்தக்கனவாக இருக்கின்றன. மதுரையின்கண் அவ்வித சௌகரியங்களை எதிர்பார்த்தல முடியாது. ஆகையால் மதுரைஜில்லா மாணாக்கர்கள் மட்டுமே மதுரையில் படிப்பார்கள். உயர்தரக் கலாசாலைக்குப்போதுமானபடி மாணாக்கர்கள் வந்துசேர்வது அரிது. கோயமபுததூா இதுவிஷயததில் மதுரையினும வசதியுளளதாயினும் ஒருபக்கததில் பாலக்காடும் மற்றொரு பககத்தில் திரிசிரபுரமும இருப்பதால் மாணாக்கர்கள் அடுத்த ஜில்லாக்களிலிருந்து வருவதற்கு மார்க்கமில்லை. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவின் நாகரிகமான பாகமும் இனித் திரிசிரபுரத்துடன் சேர்வதால் அநத ஜில்லாவிலும் உயர்தரக் கலாசாலைக்குப் போதுமான மாணவர்கள் அகப்படுவது கஷ்டம பாலக்காட்டில் உயர்தரககாலேஜ் ஒன்று ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ப

து அவ்வூராரின் கருத்தாக இருக்கிறது. முனிஸிபாலிடியார் ஒரு கால் அவ்வாறேசமீபத்தில் செய்துமுடிக்கவுங்கூடும். ஆகையால் தமிழ் ஜில்லாக்களுக்கு மத்தியஸ்தானம் என்று சொல்லத்தக்கதான திரிசிரபுரமே அவ்வாறான கலாசாலைக்குத் தகுந்த ஸ்தானமாகும். இன்னும் அவ்வூர் கலாசாலைகளில் தஞ்சாவூர், தென்ஆற்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருநெல்வேலி, மலையாளம் முதலான சுற்றுப்புற ஜில்லாக்களிலிருந்து ஏராளமான மாணாக்கர்கள் வந்து படிக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரும் புறச்சமயிகளின் கலாசாலைகளில் கல்விகற்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்குமட்டும் சுதேச உயர்தரக்கலாசாலை ஒன்று தக்க ஏற்பாடுகளுடன் ஏற்படுமானால் அத்தனைமாணவர்களும் மிஷன் கலாசாலைகளைவிட்டுச் சுதேசகலாசாலையிற் சேருவார்கள். தற்காலம் திரிசிரபுரத்தில் நாஷனல் ஹைஸ்கூல் என்று சுதேசகலாசாலை ஒன்று இருந்துவருகின்றது. அதனையே உயர்தரக் கலாசாலை யாக்கவேண்டுமென்பது அவ்வூராருடைய கருத்து. அவ்வாறு செய்யின் புதுவெள்ளம் பழைய வெள்ளத்தையும் அடித்துக் கொண்டுபோகும் என்பது நம் அந்தரங்க அபிப்பிராயம். ஆகையால் ஏற்படுத்தக்கூடிய கலாசாலை தனிமையாகவே காவிரியாற்றின் வடகரையிலிருத்தல்வேண்டும். முதலாவது காவிரியாற்றின் ஜலவசதி அவ்வூரிலதிகமாயிருப்பதுடன் அதுபலஜில்லாக்களுக்கும்மத்தியிலுள்ளது (2) மதுரை, கோயம்புத்தூரினும் அவ்வூரில் குடும்பங்களுடன்போய் வசிப்பவர்களுக்குச் செலவு குறைவாகும்.

(3) மாணவர் அதிகம் கூடி வழக்கப்பட்ட இடம்.

(4) தென் இந்திய ஹிந்து மாணவர் புறச் சமயங்களின் அபாயங்களினின்றும் காப்பாற்றப்படுவர்.

(5) புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களும் புண்ணிய நதியுங்கூடியிருப்பதால் புண்ணியம் செய்யப்பட்ட கனவான்களுக்கும் புண்ணியஞ் செய்ய நல்லவகாசமுண்டாகும். அதனால் பொருள் வருவாய்க்கும் நல்ல இடமுண்டு.

இத்துணை சிறப்பு வாய்ந்திருந்தும் அவ்வூரார் உயர்தரக் கலாசாலை ஸ்தாபனத்தைப்பற்றி யாதொரு முயற்சியும் கையாடாம

யிருப்பது பெரு வியப்பே? அவ்வூரார் தூங்கினும் ஏனையோரும் தூங்கலாமா? திரிசிரபுரத்தாரே அவ்வரிய வேலையைச் செய்து முடிப்பாராகவென்று எதிர்பார்ப்பதற்குப் பிரதியாக மேற்கூறிய ஏழு ஜில்லாக்காரர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து ஒரே உயர்தரக கலாசாலையைத் தகசுவண்ணம் ஏற்படுத்திப் பொதுவாய் நடத்திவந்தால் உசிதமாயிருக்கும். ஒற்றுமையால் உகைத்தை ஜயிக்கலாமன்றோ.

மேற்கூறிய ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் தற்காலம் 2-வதுவகுப்புக் கலாசாலை சுதேசிகள் கையிலிருந்து வருகின்றது. அந்தந்தக் காலேஜ்கமிட்டியார் தங்கள பிரதிநிதிகளைத் தெரிந்தெடுத்துப் பொதுக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதுடன் ஒவ்வொருவரும் ஒரு சாஸ்திரப் பயிற்சிக்கு வேண்டிய செலவுகளைத் தாமே கொடுப்பதாக ஏற்றுககொண்டு சக்க நிபுணர்களை ஏற்படுத்திக் கலாசாலையை நடத்திவந்தால் சுலபமாய் முடிக்கலாம். ஜில்லாவுக்கு இருவர் வீதம் ஏழு ஜில்லாக்களுக்கும் பதினன்கு மெம்பர்கள் இருந்தால் போதும். இரண்டுதரமான உபாத்தியாயர்கள் ஏற்படலாம். முதல் தரத்தார் அநுபவமுள்ளவர்களாயும் நீடிததகாலம் ஒரே சாஸ்திரத்தைப் பயிற்சிசெய்து கலாசாலைகளில் போதித்தவர்களாயு மிருந்தல்வேண்டும். இநத ராஜதானிக்காரருடன் வேறு ராஜதானிக்காரர்களாகவும் இருக்கலாம் அவர்கள் பெர்கூஸன் கலாசாலை ஏற்பாட்டின்படி சொற்ப சம்பளத்தில் வேலை செய்யப்பட்டவர்களாகவு மிருத்தலவேண்டும. இரண்டாவதுதர உபாத்தியாயர்கள் நம் ராஜதானியைச் சார்ந்த நிபுணர்களாயிருத்தலே நலம.

அவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 150 முதல் ரூ. 300 வரை சம்பளம் ஏற்படவேண்டும். எல்லோரையும் சொற்ப சமபளத்துக்கு வேலைபார்க்கும் வண்ணம் செய்வது முடியாத காரியம். ஆகையால இவ்வித ஏற்பாடுகளை அனுசரித்தலே நலம. ஏழு ஜில்லாவிலுள்ள தக்க கனவான்கள் ஒன்று கூடினல் சென்னைப் பிரபுக்களும் தென்னாட்டுச்சிற்றரசர்களும பொருளுதவி புரிவது சுலபம். நாட்டுக்கோட்டையாரைத்தூண்டி ஒரு பெரிய சத்திரமும் (Hostel) கட்டச்செய்யலாம். வடநாட்டு அரசர்களிடமிருந்தும் பொருளுதவி எதிர்பார்க்கலாம். வடநாட்டுக்குக்காசி ஏற்பட்டதுபோல் தென்னாட்டுக்கு மது

சம்பந்தமான ஒரேஉயர்தரக்கலாசாலை ஏற்படுவதால்எவரும் உதவிபுரிவார்கள். இவை நிற்க பெஸன்ட் அம்மையார் முதலியோர் ஆங்கில நாடு முதலிய அந்நியநாடுகளிலிருந்தும் நம்நாட்டுக்கு உழைப்பதற்குரிய மனிதர்களைச் சுலபமாய்க் கொணரக்கூடும். புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் ஒன்று திரிசிரபுரத்துக்குச் சமீபத்திலிருக்கிறது. எல்லோருங்கூடி அவ் இராஜாங்கத்தாரை வேண்டிக்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் வருஷா வருஷம் அவர்களிடமிருந்து பெருநன்கொடை எதிர்பார்க்கலாம். முயற்சி ஒன்றே திருவினையாக்கும். மதசம்பந்தமான ஊக்கமும் மேலிட்டுஎவரும் உதவிசெய்ய முன்னுக்குவருவார்கள். இவ்வாறுள்ள ஏற்பாடே சிறந்ததெனத் தோற்றுகிறது. ஏனைய ஊர்களில் தொழில் சம்பந்தமாகவும் கிருஷி சம்பந்தமாகவும் கலாசாலைகள் ஏற்பட்டு மூலைக்கு மூலைவேலை செய்யவேண்டும். தஞ்சாவூரில் கிருஷி சம்பந்தமான கலாசாலையும் மதுரைமா நகரில் நெசவு தொழில் சாயத்தொழில் சம்பந்தமான் கலாசாலையும் கோயம்புத்தூரில் சிற்பசாஸ்திரப் பயிற்சி, கண்ணாடி செய்தல் முதலிய வேறு கைத்தொழில் சம்பந்தமான கலாசாசாலைகளும் ஏற்பட்டு நடந்துவந்தால் நாட்டுக்கு க்ஷேமமுண்டு. இவ்வாறு செய்யவேண்டிய வேலையை ஒன்றாகப்பாவித்துச் செய்தலே சிறப்பாகும். ஒன்றாகச்கூடிச் செய்வதிலும் தொழிற் பிரிவினை இருந்தால் சீராகவும் சிறப்பாகவும் முடியும். தென்னிந்தியாவின் க்ஷேமத்தை நாடினோர்கள் அனைவரும் இவ்விஷயத்தை நீளநினைந்து காரியசித்திபெற முயல்வார்களாக. ஒன்றுகூடாமல் தனித்தனி வேலைசெய்யும்பக்ஷத்தில் காரியசித்தி பெறுவது கஷ்டம். வேலையும் சீராகவும் சிறப்பாகவும் ஆகாது. நம் தேசத்தற்கால நிலைமையில் பொதுஉழைப்பே பூரண பலத்தைத்தரும்.

பத்திராதிபர்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க மகோற்சவம்.

நாளது௵ மேமீ 24௳ வெள்ளிக்கிழமை மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க 6-ம் வருஷோற்சவம் மிக்க விமரிசையாக நடந்தேறியது. அக்காலம் புதுக்கோட்டை மகாராஜாவின் சகோதரரும் ஹைக்கோட்டு வக்கில் ஸ்ரீமான் தக்ஷிணாமூர்த்தி துரை ராஜா அவர்கள் அக்கிராசனம் வகித்தனர். ஒரு தமிழ் மன்னர் மரபினரே இவ்வாண்டு அக்கிராசனம் வகித்தது தமிழ் செய்த பாக்கியமே.) அச்சமயம் பல பண்டிதர்களும் கனவான்களும் விஜயஞ்செய்திருந்தனர். வழக்கம் போலவே சபை ஆரம்பமாகு முன்னர் எல்லோரும் சிற்றுண்டி உதவிப்பெற்று உபசரணை செய்யப்பட்டனர். 5 மணி சுமாருக்குச் சபை தொடங்கிற்று. அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் சுருங்கவே முகவுரை கூறியபின்னர் காரியதரிசி வருஷாந்திர அறிக்கையை வாசித்தனர். (சங்கப்பரீக்ஷையிற் றேறினவர்களுக்குத் தோடாவும் தங்கப் பதக்கங்களும சர்டிபிகேட்டுகளும் அக்கிராசனாதிபதியவர்களால் மனமுவந்து அளிக்கப்பெற்றன.) பின் அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் எழுந்து தமிழ்ப்பாஷை புராதன பாஷையென்றும் அதனை நாட்டார் அனைவரும் எற்றிப்போற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனரென்றும், எல்லோரும் சங்கத்தில் சேர்ந்து அதற்குத் தங்களாலியன்ற உதவிபுரியக் கடமைப்பட்டவர் என்றும் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் தற்சமயம் கொடுத்து வரும் உதவி சொற்பமே என்றும் அஃது எத்தனையோ பங்கு விருத்தியாகவேண்டும் என்பது தம் அந்தரங்க நோக்கமென்றும் இன்னும் இவைபோன்ற அபிமான மொழிகள் கூறி மிக்க ஊக்கத்துடன் பேசினர். பின்னர் திரிசிரபுரம் வித்துவான் பிச்சை இப்ரஹீம்புலவர் அவர்களும் டிஸ்திரிக்டு முனிசிபு ஜே. எம். நல்லசாமிபிள்ளையவர்களும் வருஷோற்சவ அறிக்கைப் பத்திரத்தில்கண்ட விஷயத்தைப்பற்றி வியந்துபேசினர். ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் ஸ்ரீமான் துரைராஜா அவர்களின் தமிழ் அபிமானத்தையும் அவர்கள் மிக்க ஊக்கங்காட்டித் தமிழ் விஷயமாய்ப் பேசிய விஷயங்களையும் பெரிதும் பாராட்டிப்பேசினார்கள். பின்னர் கிராமபோன் வாயிலாய் சங்கீதக்கச்சேரி நடத்தப்பட்டது. அதனாலும் எல்லோ

ரும் ஆநந்த பரிதரானார்கள். சுமார் 7 மணிக்குச் சந்தனம் தாம்பூலம் புஷ்பாதிகள் வழங்கப்பெற்றுச் சபை கலைந்தது.

அடுத்த தினமாகிய 25உ காலை 8 மணிக்கு மெம்பர்கள் சங்க சம்பந்தமான விஷயங்களை யோசித்துத் தீர்மானிப்பதற்குச் ச... கூடினார்கள். அச்சமயம்

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ பொ. பாண்டித்துரைத்தேவர் அவர்கள்
(அக்கிராசனாதிப...)

„ ப. நாராயண ஐயர் அவர்கள், பீ ஏ., பீ. எல்., மதுரை

„ ஜே. எம். நல்லசாமிபிள்ளையவாகள், பீ. ஏ., பீ. எல், டிஸ்திரிக்டு முனிசிபு, சேலம்

„ பி. சௌரிராஜபிள்ளையவர்கள், தமிழ்ப்பண்டிதர், திரிசிரபுரம்

„ பால்வண்ணமுதலியார் அவர்கள், திருநெல்வேலி.

„ பின்னத்தூர் நாராயணசாமிஐயர் அவர்கள், தமிழ்ப் பண்டிதர், கும்பகோணம்

„ எம். கே. எம். அப்துல்காதர் ராவுத்தர் அவர்கள், இளையாங்குடி.

„ நல்லகுற்றாலம்பிள்ளையவர்கள், தமிழ்ப்பண்டிதர், சேதுபதி ஹைஸ்கூல், மதுரை.

„ அ. சண்முகம்பிள்ளையவர்கள், சோழவந்தான்.

„ திருநாராயணஐயங்கார் அவர்கள், தலைமை உபாத்தியாயர், செந்தமிழ்க்கலாசாலை, மதுரை.

„ அரங்கசாமிஐயங்கார் அவர்கள், இராமநாதபுரம்.

„ ஸ்ரீநிவாசையங்கார் அவர்கள், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

„ டி. வி. ஸ்ரீநிவாசையங்கார் அவர்கள், பி. ஏ. பி. எல்., காரியதரிசி.

„ எஸ். சாமிநாதையர் அவர்கள், காரியதரிசி.

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ப. நாராயண ஐயர் அவர்கள் சங்கத்தை விட்

ரெரி அண்டு சாரிடபில் சட்டபிரகாரம் ரிஜிஸ்டர் செய்யவேண்டு மென்று எழுதிய கடிதம் படிக்கப்பெற்றது.

1-ம் தீர்மானம்.

லிட்ரெரி அண்ட் சாரிடபில் சட்டபிரகாரம் சங்கம் ரிஜிஸ்ட்டர் செய்யப்படவேண்டியது என்று ஏகமனதாய்த் தீர்மானிக்கப் பட்டது.

2-ம் தீர்மானம்.

சென்ற வருஷம் வருஷோற்சவக்கூட்டத்தில் சங்க விதிகள் ஏற்படுத்துமபடி நியமிககப்பட்ட சப் கமிட்டியாரது விதிகள் படிக் கப்பெற்றுச் சபையோரால் அங்கீகாரம் பெற்றன.

3-ம் தீர்மானம்.

அடியிற் குறிப்பிட்ட மெம்பர்கள் ஒரு கமிட்டியாக வீற்றிருந்து மேல் தீர்மானத்தின்படி சப் கமிட்டியாரின் விதிகளில் அவசியமான சீர்திருத்தங்கள் செய்து சங்கத்தை லிடரெரி அண்டு சாரிடபில் சட்டத்தை அனுசரித்து ரிஜிஸ்டர் செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ பொ. பாண்டித்துரைத்தேவர் அவர்கள்,
அக்கிராசனாதிபதி.

,, ப. நாராயண ஐயர் அவர்கள்,
,, பி. எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள்,
,, டி. வி. ஸ்ரீநிவாசையங்கார் அவர்கள், } காரியதரிசிகள்.
,, எஸ். சாமிநாதையர் அவர்கள், }

4-ம் தீர்மானம்.

தற்கால காரியதரிசிகளிருவருமே காரியதரிசிகளாயிருக்கவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

5-ம் தீர்மானம்.

பின் வரும் மெம்பர்கள் சங்கத்தின் காரிய நிர்வாக சபையாராக நியமிக்கப்படவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

1. மகா-௱-௱-ஸ்ரீ பொ. பாண்டித்துரைத்தேவர் அவர்கள்,
2 ,, பி. எஸ் சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள்,
. ,, துரைராஜா அவர்கள்,
4. ,, பழநியாண்டி முதலியார் அவர்கள்,
5. ,, பால்வண்ண முதலியார் அவர்கள்,
6. ,, ஜே. எம். நல்லசாமி பிள்ளையவர்கள்,
7. ,, மகாமகோபாத்தியாயர் உ. வே சாமிநாதையர் அவர்கள்,
8 ,, டி. வி. ஸ்ரீநிவாசையங்கார் அவர்கள், } காரியத
9. ,, எஸ். சாமிநாதையர் அவர்கள், } ரிசிகள்.

6-ம் தீர்மானம்.

திருநெல்வேலி மகா-௱-௱-ஸ்ரீ பி. பொன்னுசாமி பிள்ளை அவர்களையே அடுத்த வருஷத்துக்கும் கணக்குப் பரிசோதகராக நியமனம்செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டதுடன் அவர்கள் இவ்வாண்டு மிக்க சிரத்தையெடுத்துக்கொண்டுகணக்குக்களைப் பரிசோதனை செய்ததற்காகச் சபையார் வந்தனம் அளிக்கிறார்களென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

7-ம் தீர்மானம்.

சென்ற ஆண்டில் நியமனம் பெற்ற சப் கமிட்டியார் மிக்க சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு சங்க விதிகள் ஏற்பாடு செய்ததற்காக சங்கத்தார் அவர்களுக்கு வந்தனம் அளிக்கிறார்களென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

மதுரைத் தமிழ் சங்கம், } (Sd) பொ. பாண்டித்துரை,
25—5—07. } அக்கிராசநாதிபதி.

25-உ மாலை 4-மணிக்கு மறுபடியும் சங்கம் கூடிற்று. கீழக்கரை மகா-௱-௱-ஸ்ரீ ஜோஸப் டயாஸ்அவர்களும் அப்துல்காதிறு புலவர் அவர்களும ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் அப்பு வையங்கார் அவர்களும் விஜயஞ் செய்தார்கள். அடியிற்கண்டவர்களால் உபந்நியாசங்கள் வாசிக்கப் பெற்றன.

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பி. எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் 'கோல்லாமை'
,, ,, எம். கே. எம். அப்துல்காதர் ராவுத்தர் அவர்கள்
வித்தியாதானம்.
,, ஸ்ரீவல்லிபுத்தூர் ஸ்ரீநிவாசையங்கார் அவர்கள் முயற்சி.
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ காரை சிதம்பரமையர் அவர்கள் ... அறிவு.
(இது மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மு. இராகவையங்கார் அவர்களால்
படிக்கப்பெற்றது.)

ஷோககரை ஜோஸபஸ்டயாஸ் அவாகள் ஐம்புலனடக்கம்.
தஞ்சை பழநிவேற்பிள்ளை அவர்கள் திருவிளையாடல் வெண்பா.

தமிழ்ச்சொல் விளக்கம இது பால்வண்ணமுதலியார்ரவர்களால வாசிக்கபபட்டது.

அன்று 6மணி சுமாருக்குச் சங்க மெம்பர்களுடைய புகைப் படம் பிடிக்கப்பட்டது. முதல் உபந்நியாசத்துக்கு மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பொ. பாண்டித்துரைததேவரவர்களும் ஏனைய உபந்நியாசங்களுக்கு மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பிச்சை இப்ராகிம்புலவர் அவர்களும் அக்கிராசனம் வகி த்திருந்தார்கள். திருவிளையாடல் வெண்பாவைப்புகழ்ந்து பின்னத் தூர் நாராயணசாமிஐயர் அவர்களும சங்கம் பண்டிதபரீக்ஷையிற்றே றிய நடுக்காவேரி வேஙகடசாமி நாட்டார் அவர்களும சாற்றுக்கவி கூறினர்கள். 8மணிசுமாருக்குச் சபைகலைந்தது.

2௳ காலை 8 மணிக்கு மறுபடியும் சபை கூடிற்று. அச்சம யம் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பால்வண்ணமுதலியார் அவர்கள் அக்கிராசனம் வீற்றிருந்தார்கள். பின்வரும் உபந்நியாசங்கள் படிக்கப்பெற்றன.

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ எஸ். சாமிநாதையர் அவர்கள் நச்சினார்க்கினியர்.
பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் அவர்கள் பொருளையவிளக்கம்.

ஷை உபந்நியாசங்கள் முடிந்தவுடன் ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்கள பல இடங்களிலுமிருந்து தங்களுடைய சிரமத்தைத் யும் காலஹரணத்தையும பாராட்டாது சங்க வருஷோற்சவத்துக்கு விஜயஞ்செய்த வித்வான்களுக்கு வந்தனம் அளிக்கவே 12 மணி சுமாருக்கு வருஷோற்சவமும் முடிவுபெற்றது.

பத்திராதிபர்.

ஒரு கரடி வேட்டை.

வட அமெரிக்கா தேசத்தின் மலைப்பிரதேசங்களில் ஒருவகைக் கரடியுண்டு. அது சிறிது நரைத்து இருக்கும். அதனைப்பிடிக்க வேட்டைக்காரர் அடிக்கடிச்செல்வதுண்டு. ஒருநாள் டிம் என்ற ஒரு வேட்டையாளி அதற்கென்று வேண்டிய முயற்சிகளை செய்துகொண்டு புறப்பட்டான். அச்சமயம் அவன் சென்ற இடம் மலைப்பக்கத்திலுள்ள வெளி. அவ்விடத்தில் அங்குமிங்குமாய் இரண்டொரு விருக்ஷங்களே காணப்பட்டன. அவைகளும் அதிக உயரமாக இல்லை வேட்டையாளியைத் தாங்கமுடியுமோ முடியாதோஎன்று அத்துணை சிறியவைகளாகஇருந்தன. அவ்விடத்திற்கு இதனைத்தவிர்த்துவேறு குறையுமில்லை. அவ்விருக்ஷங்களினால் வேட்டையாளிக்கு அதிக ரக்ஷணம்ஏற்படவில்லை. வேட்டையாளிஅம்மரங்களிற் ஒன்றைத்தெரிந்தெடுத்து அதில்உட்காரத்தீர்மானித்தான். அவன்மனத்துக்குஅது சிறிதும்திருப்தி கொடாதிருப்பினும் இருக்கிற மரங்களுள் அதுவே உயரமும் பெரிதுமாயிருந்தது. கரடிக்குஅதனை எட்டல்முடியாது. சிலகரடிகள் மரம்ஏறுவதிற் சாமர்த்தியமுடையன வாயிருந்தாலும் நரைக்கரடிக்கு மரமேறவே தெரியாது. அம்மரத்தின் அடிப்பக்கத்தில் ஒரு பெருங்கிளையிருந்தது. அதை மிக்க உயரமான கரடியும் எட்டிப்பிடித்தல்முடியாது வேட்டையாளி அக்கிளைமீது ஏறி உட்கார்ந்து கரடியின் வரவை எதிர் பார்த்திருந்தான். உட்கார்வதற்கு அஃது அவ்வளவு சௌகரியமாயுமில்லை. அஸ்தமிக்கநெடுநேரமிருந்ததால் அவன் தன்னுடன் கொணர்ந்த உணவைப் புசிக்கவில்லை.

வழக்கம்போல இந்தச்சமயம் கரடியை வலைவைத்துப் பிடிக்க அவனுக்கு இஷ்டமில்லை. ஆனால் சுருக்குக்கயிறு கொண்டு அதைப் பிடிக்க வேண்டுமென்பது அவன் கருத்து. அதற்கென்று பதனிடாத எருமைத்தோல் வார்களால் முறுக்கப்பட்ட நான்கு பலமான கயிறுகள் கொண்டுபோனான். ஒவ்வொன்றிலும் சுலபமாக நகரக்கூடிய ஒரு சுருக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தது. இக்கயிறுகளை அறுக்க எத்தனை பலமான கரடியாலும் முடியாதென்பதை அவன் அறிந்து தன்

ஞன் திருப்தி யடைந்தான். இக்கயிறுகளால் யானைகளையும் சிறு மரக்கலங்களையும் பிணிக்கலாம்.

"அதிக நேரம் காக்காமலே இன்று நல்ல வேட்டைகிடைக்கலா மெனத் தோற்றுகிறது, என்ன ஆகிறதோ பார்ப்போம்" என்று அவ்வேட்டையாளி சொல்லி வாய்மூடுமுன் அவனுக்குப் பின்புறத் திலிருந்த ஒருபுதரில் சலசலவென்று சப்தம் கேட்டது. உடனே அவன் திரும்பிப்பார்க்கவே அதுவரை அவன் பார்த்திராத ஒரு பெருங் கரடியைக் கண்ணுற்றான். அதனைப்பார்க்கவே அவனுக் குப் பிரமை யுண்டாயிற்று. அந்தப் பிரமையில், தான் கொண்டு போயிருந்த நான்கு தோல்வார்க் கயிறுகளையும் கைநழுவ விட்டான். ஏதேனும் ஒரு புது வஸ்துவைக் காணுங்கால் அதனை மிக்க ஆச்சரி யத்துடன் உற்றுப்பார்ப்பது நரைக்கரடியின் வழக்கம். அச்சமயத் தில் அது மனிதனையாவது வேறு எந்தப் பொருளையுமாவது கண்டு பயப்படுவதே இல்லை. கயிற்றுச் சுருள்களைக் கண்டு ஆச்சரியங் கொண்டு மெதுவாய் அவற்றையணுகி மோந்து பார்த்து அவற்றை ருசிபார்க்கவும் தொடங்கிற்று. அச்சமயத்தில் அது தற்செயலாய்க் கண்களை மேலே தூக்கவே தன் தலைக்குச் சிறிது உயரத்தில் ஒரு வேட்டையாளி உட்கார்ந் திருப்பதைக் கண்ணுற்றது. உடனே பின்னங்கால்களால் அக்கிளையை எட்டப்பார்த்தது. அது தன் பெரிய கைகளையும் நகங்களையும் நீட்டிக்கொண்டு அண்ணாந்து பார்த்து எட்டுவதற்கு ஓர் அடிமட்டுமிருக்கும்படி அவ்வளவு சமீபத் தில் வரவே வேட்டையாளிக்கு நடுக்கமுண்டாகும்படி யிருந்தது. ஆனால் தனக்கு யாதொரு அபாயமும் நேரிடாதென்பது அவனுக் குத் தெரியும். ஆகையால் அவன் தொங்கவிட்டிருந்த காலை இழுத் துக்கொண்டு மரக்கிளையின் மீது நன்றாகப் படுத்துக்கொண்டான் அதனால் அவன் தலையும் கண்களும் கரடியின் மூக்குக்கும் நீட்டின நாக்குக்கும் சமீபத்திலிருந்தன. வேட்டையாளி தன் துப்பாக்கியை அடிமரத்தில் சார்த்தியிருந்தான். அவனது அரைக்கச்சையில் கத்தி யும் கைக் கோடாரியும் இருந்தன. ஆனால் அவைகள் அப்படிப் பட்ட பலத்த சத்துருவுக்குப் போதுமான ஆயுதங்களாகா. இது நிற்க, அவனுடைய கருத்தும் அப்பிராணியை உயிரோடு பிடிக்க வேண்டுமென்பதே யொழிய கொல்லவேண்டு மென்பதன்று.

அஃது எவ்வளவு உயர்ந்து எட்டிநின்றும் வேட்டையாளியை எட்டிப்பிடிக்க முடியவில்லை. உயரத்துக்காகச் சிலவேளை அவைகள் கற்களைக்கொண்டு மேடை போடுவது வழக்கம். அக்கரடிக்கோ அச்சமயம்வரை அதிற்சிறிதும் பழக்கமில்லை. ஆகையால் மறுபடியும் அது கால்களைக் கீழ்வைத்து நாலாபக்கமும் சுற்றிப்பார்த்தது அச்சமயம் அதன் கண்களுக்கு மரத்தடியிற் சார்த்தப்பட்ட துப்பாக்கி தென்பட்டது. அது சாவகாசமாய் அதன்கட் சென்று அதனைப் பரிசோதித்தது. சொற்பநேரம் பார்த்தபோதிலும் நன்கு பரிசோதித்துப் பார்த்தது. அது துப்பாக்கியை ஒரே முறை தொட்டுச சோதித்துப் பார்த்தது. அதனால் அதன் பூட்டுவாய் நொறுங்கிக் குழாயும் வளைந்துவிட்டது. துப்பாக்கியும் உபயோகமற்றதாக ஆய்விட்டது. மறுபடியும் அது கயிற்றுச்சுருள் அண்டை சென்று உட்கார்ந்து அவைகளில் ஒன்றைப்பற்றிக் கடிக்க ஆரம்பித்தது. அச்சமயததில் அதன் கண்கள் மட்டும் மேல்நோக்கிப் பார்த்த வண்ணமாயிருந்தன. காட்டிலேயே வசிப்பவனுக்கும் அந்நிலைமை மிக்க அபாயகரமானது. வேட்டையாளி படுத்திருந்த கிளை கூடியமட்டும் சௌகரியமாகவே இருந்தது. அதினின்றும் சிறு கிளைகள் வியாபித்திருந்தன. ஆனால் அவனிருந்த நிலையில் அவற்றைப் பலமாய்ப் பிடித்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லாமற் போயிற்று. கரைக் கரடிகள் நெடுநேரம் வரை காத்துக் கொண்டிருப்பது வழக்கம். இந்தக் கரடிக்கும் செய்வதற்கு வேறுவேலையின்மையால் அவ்வாறே அஃது உட்கார்ந்திருக்கு மென்பது அவனுக்குத் தெரியும். அவனும் இந்நிர்ப்பந்த நிலையினின்றுந்தப்பித்கொள்ளத் தன்னால் கூடிய யோசனைகளெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்தான். துப்பாக்கியும் முறிந்துபோகவே அவனுக்குக் கவலை ஆரம்பித்துவிட்டது. இக்கரடி தனை சத்துருவைக் கூர்ந்துபார்ப்பதில் சற்றும் சலியாதிருப்பதை நினைக்க நினைக்க அவனுக்கு நாடிவிழுந்துவிட்டது. கீழே கிடக்கும் கயிற்றுச்சுருள்களில் ஒன்றை அதுசொற்பமாய் விழுங்க ஆரம்பிக்கவே அவனுக்குப்பின்னும் அதைரியமாயிற்று.

தன் குடிசை வெகு தொலையிலிருப்பதுயும் தன் சோற்று மூட்டை மரத்தடியில் துப்பாக்கிக்குப் பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டிருப்

பதையும் நெடுநேரம் அவ்விடமே தங்கியிருப்பதற்குக் கிளையில் போதுமான சௌகரிய மில்லாதிருப்பதையும் நோக்கவே அவன் மனம் எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணி ஏக்கங்கொள்ள ஆரம்பித் தது. ஆகையால் அவன் ஓட வழிதேடினன். தன் குல்லாவை விட்டெறியும்பக்ஷத்தில் கரடி அதை நோக்கிச் செல்லும். அச்சமயம் தான் மெல்லக் கீழே இறங்கி ஓடிவிடலாமென்று நினைத்தான் தப்பித்துக்கொள்ள என்னென்னவழிகள் நினைக்கக்கூடுமோ அவைக ளெல்லாம் அவன் மனத்தின்கண் உதயமாயின. முதல் முதல் யோசித்தவண்ணமே தன் குல்லாவைக் கழற்றித் தரையில் வீசி யெறிந்தான். கரடி அதனைச் சிறிது நேரம் உற்றுப்பார்த்தும் இருந்த இடம்விட்டு அசையாமல கயிற்றைச் சாவகாசமாய்க் கடித்த வண்ணமாயிருந்தது. சிறிது நேரம் சென்றபின் வேட்டையாளியை அது மெல்ல அண்ணாந்து பார்த்தது. அப்பார்வையானது "அவ் வாறு செய்ததில் உன் கருத்தென்ன" என்று வினவுவதுபோல் தோன்றிற்று. தான் நெடுநேரம் செய்த பல முயற்சிகளும் வீணானது கண்டு வேட்டையாளியும் மனமுடைந்து அக்காரியத்தில் தான ஏற்பட்டதைக்குறித்து மிகவும் விசனப்பட்டான். அந்த விசனத் தில் அவனுக்கு வேடிக்கையான யெண்ணம் ஒன்று மனத்தில் உதித்தது. அதற்குள் அக்கரடி கயிற்றின் பெரும் பாகத்தை விழுங்கி விட்டது. அக்கயிற்றின் மற்றொரு நுனியைப் பிடித்திழுத்து அது விழுங்கின பாகத்தை யெல்லாம் வெளியேற்றினல் அக்கரடிக்கு எவ்வளவோ ஆச்சரியம் உண்டாகலாமென யோசித்தான். இருளும மூடிக்கொள்ளத் தொடங்கிற்று. வேட்டையாளிக்கு முன்னமே யிருந்த விசனம் அதிகரித்தது. ஏனெனில் இருளிற்கும் கரடிக்கும் இனி வித்தியாசம் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டம். தன்னைக் கரடி அதன் நகங்களால் எட்டிப் பிடிக்கக்கூடிய உயரம் வந்துவிட்டதாக நினைத்து இரண்டொரு முறை கிளையினின்றும் தாவிக் குதித்தான். இத்துன் பங்களுடன் பசிப்பிணியும் அதிகரித்தது. தூக்கமும் பலமாய் வந்து விட்டது. தூக்கக்கலக்கத்தில் பசியும் பறந்துவிட்டது. எவ்வாறு அக்கரடியை ஜயிக்கலாம் என்ற எண்ணமே அவன் மனத்திற் குடி கொண்டது. அன்றிரவில் அவன் பலதரம் தூங்குகிறதும் விழிக்கிற துமாயிருந்தான். விழித்த சமயங்களிலெல்லாம் அவன திடுக்கிட்டுக்

கூச்சலிடுவான். காடியும் அச்சத்தைக்கேட்டு விழித்துக்கொண்டு அவனைப் பார்த்து உறுமி மறுபடியும் தூங்கும். காரிருள் அகன்று காலையம் பொழுதும் புலர்ந்தது. கதிரவன் குணதிசைக் குன்றமை வந்தடைந்தான். காடியும் அவ்வேட்டையாளி மரத்தின் மேலேயே அட்டைபோல் ஒட்டிக்கொண்டு தன்னை ஆந்தைபோல் விழித்துப் பார்ப்பதைக் கண்ணுற்றது. தூக்கத்தைப் போக்க அவனால் முடியவில்லை உயிருக்கு அபாயம் வந்தாலும் வரட்டும் என்று சிறிதுநேரம் தூங்கத் தீர்மானித்தான். அந்நோக்கத்துடன் தன் கைகளையும் கால்களையுங்கொண்டு தானிருந்த கிளையைப் பலமாய்க் கட்டிக்கொண்டான். தன தேகத்தையும் தான் தரித்திருந்த கச்சையினால் மரத்தோடுமரமாய் இழுத்துக் கட்டினால் நலமாயிருக்குமென்று எண்ணி அவ்வாறே செய்தான். கச்சையும இரண்டு கஜ நீளமிருந்தது. முன்னமேயே அவ் யுக்தி தோன்றாமல் போனதைக் குறித்து ஆச்சரியமடைந்து கட்டிக்கொண்டதும் தன்னை யறியாமல் அவனுககுத் தூக்கம் வந்தது. அவன் கால் மாத்திரம் தூக்கத்தில் கீழே நழுவித் தொங்காமலிருந்தால் இந்த யுக்தி மிகவும் நலமாக இருந்திருக்கும. கால் கீழே தொங்கினதைக் காடி விழித்துக்கொண்ட வுடன் பார்த்தது. அஃது உடனே பின்னங்கால்களால் தன் முழு உயரமும் நின்று தன் நாவை நீட்டக்கூடிய அளவு நீட்டி அவன் கால் கட்டைவிரலை எட்டி நக்கியது. உடனே வேட்டையாளி திடுக்கிட்டு விழித்துக்கொண்டு காலை உயர இழுத்துக்கொண்டான். அவன் தூங்கினது சொற்ப நேரமாயிருந்தாலும் அது நல்ல தூக்கமாயிருந்தது. அதனால் அவன் சிரமம் முற்றிலும் நீங்கிற்று. நல்ல தூக்க நேரத்தில் சிறிது தூங்குவதால் சிரமமெல்லாம் நீங்கித் தேகம் சௌக்கியம் அடையு மென்பது நிச்சயமன்றோ. அவன் தன் கட்டை அவிழ்த்துக்கொண்டு எழுந்து உட்கார்ந்தான். காலடியில் காடி இன்னமும் உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டான். பின் சோம்பல் முறித்துக் கொட்டாவிவிட்டான். அச்சமயம் அவன் கீழே விழுந்துவிடுவான்போ லிருந்தது. அவன் தன்னைச் சுற்றிப் பார்த்தான். தூக்கக்கலக்கம் நீங்கி அவனுக்குத் தன் அறிவு வந்தது. உடனே தப்பிக்க வழி பார்த்தான்.

அந்தது ஒரு வெளியான மலைப்பிரதேசம். அக்குமிக்கும் பெரும் பாறைகள் நிறைந்திருந்தன. அம்மரத்திற்கு 50 கஜ தூரத் திற்கப்பால் நான்கு பாறைகளிருந்தன. அவன் அக்கரடியை நோக்கி "நண்பா! நீ காலையில் உன் நாவினால் என் காலைநக்கினாய். மறுபடியும் நக்குகிறாயா?" என்று சொல்லிக்கொண்டே தன்காலை எவ்வளவு தூரம் நீட்டமுடியுமோ அவ்வளவு நீட்டினான். கரடியும் அதற் கிணங்கினது போல் எழுந்து நின்று நாவை நீட்டிக் கட்டை விரலை எட்டி நக்கிற்று. அம் மலைநாட்டில் பழகுகிற வேடன் எப்பொழு தும் மிக்க பலவானாகவும் வஸ்தாதாகவும் இருப்பது வழக்கம். மரக் கிளைகளை ஊசலாடிப் பிடிப்பது சிறு பள்ளத்தைத் தாண்டுவது போல் அவனுக்கு மிக்க சுலபம். ஆகையால் கரடி நேராக நிற்கும் பொழுது அவன் மரக்கிளையைப் பலமாய்த் தன இருகரங்களாலும் பற்றிக்கொண்டுத் திடீரென்று தன் தேகத்தைத்தாழ்த்தி உதைத்து ஊசலாடிய வேகத்தில் கரடியின் முகத்தைப் பார்த்து ஓர் உதை கொடுத்தான். திடீரென உதைத்தபடியால் கரடி நிலைதப்பி மல் லாந்து விழுந்து கோபத்துடன் உறுமிற்று. உடனே அவன் கீழே குதித்து 50 கஜங்களுக்கு அப்பால் இருக்கப்பட்ட பாறைகளுக்கு மிகவும் வேகமாய் ஓடினான். கரடியும் உடனே எழுந்து சுற்றிப்பார் த்து அவனைப் பிடிக்கத் தொடங்கிற்று. அவன் முதல்பாறையைத் தாண்டினதும் அதுவும் வந்துவிட்டது.

ஆனால் வேட்டையாளி அதற்குள் இரண்டாம்பாறையைச் சுற் றிப்போய் மூன்றும்பாறையில் ஒளித்துக்கொண்டான். கரடி அடுத் த பாறைக்கு ஓடிப்போகிறவரை பார்த்திருந்து அவன் உடனே மர த்துக்குத் திரும்பிச்சென்று சரேலென்று கயிறுகளை எடுத்துக்கொ ண்டு க்ஷணப்பொழுதில் மரத்திலேறிவிட்டான். கரடியும் சொற்ப நிமிஷங்களுக்கெல்லாம் அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தது. அவனும் கயி ற்றை அவிழ்த்து ஒருமுனையை பலமாய் மரக்கிளையில்கட்டி மற்றொ ருபாகத்தின் சுருக்கைத் தயாராய் வைத்துக்கொண்டான். "குரு ஙாயே! வா மற்றோர்முறை என்பாதத்தைருசிபார் பார்ப்போம்" என்றான். கரடியும் முன்போலவே நின்று அவன் மறுபாதத்தை நக்கத்தொடங்கிற்று. மீன் ஈயைப்பிடிக்கிறவிதம் தானும் கரடியே அப்படியே இல்லு பொது ஒருநிமிஷம் என்று சொல்லிக்கொண்டே

சுருக்கு அதன்கழுத்தையும் கைகளையும் தாண்டிக்கொண்டு இடுப்பில் போய்விழும்படியாக அதனைச் சாமர்த்தியமாய் வீசி யெறிந்தான். நல்லவேளையாய் அவன் உபாயம் உடனேபலித்தது. அதுமறுபடியும் அவன்காலை எட்டப்பார்த்தது. சுருக்கத்தைப்பிடித்து இழுக்காமல் அவன் மற்றொரு கயிற்றின் சுருக்கை அதன் கழுத்தில் விழும்படி எறிந்து அதைப் பலமாய்ச் சுருக்கினான். அது தன் அபாயஸ்திதியை யறிந்து பின்புறம் இழுக்கதொடங்கிற்று. அதனால் சுருக்குகள் இரண்டும் பலமாய் நெருங்கிவிட்டன. கரடிஇழுக்கவே மரம்பலமாய் அசைந்து கீழேவிழுந்துவிடும்போலிருந்தது. அதனைப்பலமாய்ப் பிடித்துக்கொண்டான்.

அது தன்னை விடுவித்துக்கொள்ள அரைமணி நேரம் வரை முயன்று பார்த்தது. வேட்டையாளியும் மரம் அசங்குவதைக்கண்டு நடுங்கினதுமன்றி கயிறும் எங்கே அறுந்துபோமோ என்று பயந்தான். ஆனால் கயிறோ பலமானவை. கடைசியில் கரடி களைத்துக் கீழே விழுந்துவிட்டது. இதுதான் வேட்டையாளி எதிர்பார்த்ததும்,

சடுதியில் அவன் கீழே இறங்கினான். கரடியும் சொற்பம் களை தெளிந்து அவனைக் கோபத்துடன் பார்த்து எழுந்திருந்து துரத்த ஆரம்பிக்கவே அவனும் பாறைக்கு ஓடினான். இரண்டாமுறையும் அது களைப்படையவே வேட்டையாளி தன் வலையை எடுத்து அதன்மேல் வீசினான். வலை மேலே படவே அதற்கு மறுபடியும் கோபம் பிறந்து ஓடிவர ஆரம்பித்தது. அது வலைக்குள் சிக்கியதால் முடியவில்லை. ஆனால் அது பூமி அதிரும்படி துள்ளி துள்ளி விழுந்தது. கயிறுகள் பலமோ அந்தக் கரடிதான் பலமோ என்று பார்க்கக்கூடிய காட்சி நேர்த்தியாயிருந்தது. மூன்றுங்கயிற்றை அதன் பின்னங்கால்களில் பிணைக்க முயன்றிராவிடின் இக்காட்சியை அவனும் அனுபவித்திருக்கக்கூடும். ஒரு காலால் விலுக்கு விலுக்கென்று உதையவே வலையின் ஒரு கண்ணி அறுந்துவிட்டது. உடனே அவன் வெகு சாமர்த்தியமாய் அதைச்சுற்றி மற்றொரு சுருக்கை வீசி இழுத்து மரத்தில் கட்டினான். அப்பொழுதுதான் அவனுக்குத் திருப்தியுண்டாயிற்று. நெற்றிவேர்வையை வழித்து எறிந்து களைப் பாற உட்கார்ந்தான். பிறகு அடுத்த பாறையின் மேல் உட்கார்ந்து

சாவகாசமாய் உண்டியை உட்கொள்ள முயன்றான். இவ்வாறிருக்கையில் அவன் மகனும் மற்றவர்களும் அவனைத்தேடிக்கொண்டு வந்தார்கள். அவர்களுக்கு அச்சமயம் உண்டான ஆனந்தத்தை யாராலும் அளவிடக்கூடாது. ஆகையால் இதனைப் படிப்பவரே அதனை யூகித்தறிந்து கொள்வார்களாக. உடனே ஒரு சிறுவன் ஓடிக் கரடி அடைக்கும் கூட்டை இழுத்துக்கொண்டு வந்தான். வெகுபாடுபட்டுக் கடைசியாய்க் கரடியையும் கூட்டுக்குள் ஓட்டிவிட்டார்கள். அதனை இப்பொழுதும் மிருக காட்சிசாலையிற் கண்ணுறலாம். அந்தக் காட்டில் அதனைப்பிடித்த விருத்தாந்தமும் எழுதி அச்சிடப்பட்டு ஒட்டப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

எஸ். சாமிநாதையர்.

புத்தகக் குறிப்பு.

கம்பர் சுந்தரகாண்டம்.

தமிழ்க் காவ்யங்களுள் கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பரது இராமாயணம் மிகவும் சிறப்புற்றது என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோன்ற விஷயம். அம்மாண்புள்ள காவ்யம் இதுகாறும் பிழையற அச்சிடப்படாதது பெருங்குறைவே. தமிழ் நாட்டாருக்கு இஃது ஒரு பெரும் அவமான மெனக்கூறினும் குற்றமுறாது. இக்குறைவை நீக்கும் வண்ணம் பெரும் பொருட் செலவைச் சிறிதும் மதியாமல் இவ்வரிய தொழிலை மேற்பூண்டு ஸ்ரீ வாணிவிலாஸிநீ அச்சுக்கூடத்தலைவர் மகா-rா-rா-ஸ்ரீ டி. கே. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் பீ. ஏ. முன்வந்திருப்பதற்காகத் தமிழ் நாட்டார் அனைவரும் அவர்களுக்கு நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டவராவார். அவர்கள் அச்சியற்றிய சுந்தரகாண்டத்தை நம் பார்வைக்கு அனுப்பியதற்காக நாம் அவர்களுக்கு மிக்கவந்தனம் செலுத்துகின்றோம்.

பேருக்கிணங்கவே எல்லாம் சுந்தரமாகவே அமைந்திருக்கின்றன. ஒரு தமிழ்ப் புத்தகம் தூய்மையான உயர்ந்த அண்டிக் கடிதத்தில் கண்டுவர் மனமும் கண்ணும் கவர்ந்திடவனப்புவாய்ந்திருக்கும் வண்ணம் அச்சியற்றப் பெற்றது இதுவே முதன் முறையெனத் தோற்றுகிறது.

இதனைப்பண்டிதர் பி. ஆர். கிருஷ்ணமாசாரியார் அவர்கள் தக்க பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளைக் கொண்டு பிழையறப் பரிசோதித்துத் தமிழுலகம் மகிழும் வண்ணம்செய்த அரியஉபகாரம் தமிழ்நாட்டார் பெரிதும் பாராட்டற்பாலது. மேற் கூறிய பண்டிதர் அவர்கள் இக் காண்டத்துக்கு அழகிய நடையில் ஒரு வசனம் எழுதியிருப்பது செய்யுள் பழக்கமில்லாதவருக்குப் பேருபகாரமாக இருக்கும். அவ்வசனம் படிக்கப்படிக்க இனிமையாயிருக்கின்றது. முகவுரையிற் கூறியிருக்கும் வண்ணம் இப்பிரபந்தத்துக்கு ஓர் அரும்பதவுரையும் வெளிவந்தால் பரோபகாரமாயிருக்கும்.

சர்வகலாசாலையார் இந்தச் சுத்தமானபதிப்பையே தாங்கள் நடத்தும் பரீக்ஷைகளுக்கு உபயோகிக்கும்வண்ணம் விதி ஏற்படுத்தல் சாலப் பொருத்தமாகும். மேற்கூறிய ஐயர் அவர்களால் நோநினைந்து எழுதப்பட்டிருக்கிற இதன் அழகிய ஆங்கில முகவுரை இப்பதிப்பின் அருமை பெருமைகளை நன்கு விளக்குகின்றமையால் பாஷாபிமானிகள் பலரும் அதனைக் கூர்ந்து படித்துப் பயனடைவார்களாக. இதுவரை தமிழுலகத்துக்கு ஒளிந்து நின்ற முப்பது செய்யுள்கள் இதிற் சேர்க்கப் பட்டிருப்பது தமிழர்களுக்குப் பெருமகிழ்ச்சியைத் தரத்தக்கது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் இவ்வாறான புதையல் வெளிவந்திருக்குமானல் இதுகாறும் இப்புத்தகம் பத்துப்பதிப்பு ஆயிருக்குமன்றோ.

ஏனைக்காண்டங்களையும் ஐயர் அவர்கள் இவ்வாறே மிகவும் அழகாக வெளியிட அவர்களுக்குத் தக்க ஊக்கம் அளிக்கும் வண்ணம் குறைந்தது ஒருபிரதியாவது வாங்கல் ஒவ்வொரு தமிழபிமானியின் கடமையாம். தேசாபிமானமும் பாஷாபிமானமும் பாராட்டுகிற ஒவ்வொருவர் கையிலும் இவ்வரிய பதிப்பு இருத்தல் பேரழகாகும். பதிப்பின் சிறப்பை நோக்குங்கால் இதற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற விலை ரூ. 1—8—0 மிகவும் சுலபமானதே.

பகவத்கீதைவெண்பா

வாதி கேஸரி ஸ்ரீ அழகிய மணவாள ஜீயர் அவர்களால் 600 வருடங்களுக்கு முன் இயற்றப்பட்ட இவ்வரிய பிரபந்தத்தின் முதல் ஷட்கம் சில மாதங்களுக்குமுன் வெளிவந்தபோது இதன் மாண்பைக் குறித்தும் இதன் நூலாசிரியரது மாண்பைக்குறித்தும் நம் பாநுவில் வெளியிட்டோம். இச்சமயம் இதன் 2-வது, 3-வது ஷட்கங்கள் நம் கைக்கு எட்டியிருக்கின்றன. முதல் ஷட்கம் போலவே இவையும் எல்லா விதத்திலும் சீரும் சிறப்புமாக விளங்குகின்றன. முதல் இவ்வரிய சிறு பிரபந்தத்தைத் தேடிக் கொடுத்த பிரம ஸ்ரீ அன்பில் வெங்கிடாசாரியார் அவர்களுக்கும் இதனைப் பண்டிதர் பி. ஆர். கிருஷ்ணமாசாரியாரைக்கொண்டு பிழையறப் பரிசோதித்தும் குறிப்புரை எழுதுவித்தும் மிகவும் நேர்த்தியாய் அச்சிட்டுத் தமிழுலகத்தாருக்கு உபகரித்த ஸ்ரீமான் டி. கே. பால சுப்பிரமணிய ஐயர் பி. ஏ. அவர்களுக்கும் தமிழ் நாட்டார் பெரிதும் கடமை பூண்டவராவர். மூலக்கிரந்தத்துக்கு முற்றிலும் ஒத்தியலுகின்ற இவ்வரிய வெண்பாவின் 3 ஷட்கங்களின் விலையும் ஒருங்குசேர்ந்து ரூ. 1—2—0. ஒவ்வொரு தமிழ் அறிஞர் கையிலும் இருக்கவேண்டிய அழகான பிரபந்தம் ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீவாணிவிலாஸ் அச்சுக் கூடத்துக்கு எழுதிப் பெற்றுககொள்ளலாம்.

பிரமோத்தர காண்ட வசனம்.—இவ் வழகிய சிறு பக்தி நூலை பென்ஷன்ட் டிஸ்ட்டிரிக்டு முன்சீபு மகா-ா-ா-ஸ்ரீ வ. த. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள் நம் பார்வைக்கு அனுப்பியதற்காக நாம் அவருக்கு வந்தனமளிக்கின்றோம். சற்றேறக்குறைய 350 வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த வரதுங்கராமபாண்டியன் செய்யுள் ரூபமாகச் செய்த பிரபந்தத்துக் கிணங்க இச்சிறு நூல் வசன நடையில் மேற்கூறிய சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்களால் எழுதப்பெற்றது. ராயல் 16-பக்க உருவத்தில 144-பக்கங்கொண்டது. படிக்கப்படிக்க, இனிமையாக இருக்கும் இச் சிறு நூலில் சைவ சம்பந்தமான பல அரிய விஷயங்கள் தெரியவருகின்றன. நடை சுலபமாகவும் இனிமையாகவும் இருக்கின்றது. விலையும் சுலபமே. பிரதி யொன்று நான்கே அணு. சிவ நேசர்கள் அனைவரும் இதனை வாங்கிப் படித்து மகிழ்வார்களாக. பிள்ளையவர்களுடைய பக்தியும் தமிழ் அபிமானமும் திருப்புகழ்ப்பதிப் பால் தமிழுலகம் அறியுமாதலால் இங்கு அவற்றைப் பற்றிப் பேசல் மிகையாம். முக்கியமாய்ச் சிறுவர் சிறுமிகள் இவ்வரிய புத்தகங்களைப் படிப்பதால் பெரும் பயனடைவார்க ளென்பது திண்ணம்.

பத்திராதிபர்.

௬

மீனாக்ஷி சுந்தரேசுவரர் துணை.

*நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா.

விண்ணுற நிவந்த வியன்மாம் பொழிலின்
தண்ணறும் பூவின் தாதுகு தேனை
அண்ணாந் தளியின மார்வுறப் பருகிப்
பண்கள் பலபல பாடிக் களித்துத்
தலைவா யிடத்துத் தன்னே ரில்லாக்
குலைகாய்க் கமுகின் குளிர்நிழல் முரலும
கலைமகள் வாழுங் கல்லூ ரிக்கண்
தொன்னூல் களினுயர் துறைபல தோய்ந்தே,
பன்னூ லுணர்ந்த நன்கு வலர்காள்!
அன்பாற் சின்மொழி யறைகுவ னவற்றை
என்பாற் கருணைகூர்ந் தேற்றுக் கொண்மின்.
கொங்கவிழ் பொழில்சார் கொங்குநா டதனில்
எங்கும் அமர்வரை இடைக்கட் சென்று
பொங்கும் பொன்மணி பொன்னி கொழிக்கும்
கோயம் புத்தூர்க் குளிர்நகர் வாழ்வோன்
தாய்தந் தையரின் தவமா யுதித்தோன்
ஆய்தந் தனுதினம் ஆழ்ந்த அறிவால்
பலபல கலைகளை நிலவுற வுணர்ந்த
புலவரி லுயர்ந்தோனிர், நலமலி பெருமான்

* This was composed in honour of Rao Bahadur C. Nagoji Rao Avergal B. A. F. M. U. on the eve of his retirement from the Educational service.

நாட்டினுள் ளிருளை நல்லறி வூட்டி
ஓட்ட வுன்னி யோத வித்திடும்
உத்தமத் தொழிலை யோர்ந்தே யெடுத்துப்
புத்தி மான்கள் போற்றும் வண்ணம்
பன்னீ ராண்டு பாங்காய்ச் சென்னை
மன்னுயர் கல்வி மகிழ்வுற விளக்கியும்
பின்னருஞ் சென்னை பீடுறப் போத
நன்முறை பயிற்றிய நல்லா சிரியன்
தேனெனச் செப்புந் தெலுங்கு வழங்கும்
மாநகர் பலபல மாண்புடை நாட்டிலும்
அமிழ்தினு மினிய தமிழ்நன் னாட்டிலும்
பாட சாலைகள் பரிசோ தகனாய்
ஓடி யாடி யுழைத்த உத்தமன்
சுரும்பின முரலுஞ் சோலைகள் சூழ்ந்த
பெரும்புனற் காவிரி பெட்புறு வளமுடன்
அருங்கலை யெல்லா மணிபெற விளங்கும்
குடந்தை மாணவர் கோனாய் விளங்கி
மடமை நீக்கிய மகோபாத் தியாயன்
முப்பா னுடனே மூவிரண் டாண்டாய்
எப்பா லவரும் ஏத்திப் போற்ற
ஒப்ப நடந்தனன் ஒன்றறி வுறுத்தியே.
பால சிக்ஷையைப் பாங்குறச் செய்த
சீலசம் பன்னன் சேய்களின் ரக்ஷகன்
போதனா முறையைப் பொற்புறச் செய்தே
ஓது முபாத்திக் குணர்த்திய வுரவோன்
ஆங்கில பாஷையை அன்புடன் சிறுவர்
தீங்குற லெடுத்துத் தெளிவுறப் பேச

ஓங்கும் கிளர்ச்சியை யுயர்வித் தவனவன்
குரோத முதலிய குற்றம் நீக்கிய
புரோபெல் பெஸ்ட லோஜி போல்வோன்
பாலர்க் குஞ்சொற் பண்ணார் கீதம்
ராக மனைத்தையும் ரஞ்சித வழியில்
ஊகத் துடனே யுணர்ந்தோ தினவன்
அரசர் பிரதிநிதி அகமகிழ்ந் தளித்த
வரிசைகள் பெற்ற வாலறி வுடையோன்
கற்றோர்க் கெல்லாம் நற்றாய் போல்வோன்
உணர்வோர் யார்க்கும் ஒளிபுறு நேத்திரம்
இன்னன சுகுணம் ஏற்பவன் எவனோ?
நன்னலம் பலவுறு நாகோஜி ராயன்
என்னுமான் பானவன் இன்புற வாழ
மின்னார் மீன்விழி மெல்லியாள் பாதமும்
பொன்னார் மேனியன் பொற்புறு பாதமும்
போற்ற நாமும் பூண்டோம் கடமை.
வாழி வாழியிம் மாசபை வாழி
வாழிநம் நண்பன் வாழி யவன்குலம்
வாழி யுலகுளோர் வளம்பெற வாழி
வாழி வாழி ஞானம் வாழியே.

S. H. School Madura, 24—3—07. } எஸ். சாமிநாதையர்.

ராபர்ட் கிளைவ்.

ஆங்கிலம் கற்றவர்களுள் இவ்வீரன் பெயரறியாதார் இரார் என்பது திண்ணம். இவ்வீரனது ஞாபக அறிகுறி ஏற்படுத்தவேண்டு மென்று லார்ட் கர்ஸன் அவர்கள் பகிரப்பிரயத்தனஞ்செய்து வருவதை உலகத்தார் அறிவார்கள். ஆயினும் இவ்வீரனது உண்மைச் சரிதத்தைத் தமிழுலகத்தார் நன்கு அறியவில்லை யென்பது நம் கருத்து. ஆகையால் இச்சமயம் அதனை ஒருவாறு வெளியிடல் சாலப் பொருத்தமாகுமென நினைந்து எழுதலானேம். இவ்வீரன் முதல் முதல் பெரும்புகழ் பெற்றது நம்நாட்டில் ஆகையால் இவனது உண்மைச்சரிதம் நம் நாட்டாருக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருமென்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை.

இவ்வீரன் ஆங்கிலநாட்டில் ஷ்ராப்ஷைபர் என்னும் மாகாணத்தில் ஸைச் என்னுங்கிராமத்தில் ஒரு கௌரவமான குடும்பத்தில் கி. பி. 1725-ம் ௵ செப்டம்பர் ௴ 17௳ பிறந்தனன். இவனது தந்தை ஒரு நியாயவாதி. அவருக்கு அதிக ஆஸ்தியில்லையாயினும் அவர் மானமாய்க் காலக்ஷேபம் செய்துவந்தனர். அவருக்கிருந்த பல குழந்தைகளில் நம் வீரனே மூத்தவன். குழந்தைப்பருவத்தில் அவன் மிகவும் நோயால் வருந்தித் தந்தைக்குப் பெருங்கவலை கொடுத்துவந்தான். அவன் முரட்டுக்குணத்தால் தந்தைக்குப் பின்னும் கவலை அதிகரித்தது. இளம் பருவத்தில் அவன் தந்தைக்கு அடங்காத பேதையிற் பேதையாய்த் தான்றோன்றியாய்த்திரிந்துவந்தான். கண்ட இடங்களில் ஏறிகுதித்துத் துஷ்டத்தனஞ் செய்வதிலும் தன்னைப்போன்ற துஷ்டபிள்ளைகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு அவ்வூர்க்கடைவீதிகளிற் போய்க் கடைக்காரர்களிடம் வாதாடிக் காசு அல்லது பழவரி தண்டுவதிலும் அவ்வாறுகொடாவிடின் கடையிலுள்ள பண்டங்களைக் கொள்ளையடித்துச் சூறையிடுவதிலும் பலகணியின் கண்ணாடி முதலியவற்றைத் தகர்த்து நாசஞ்செய்வதிலும் தன் காலத்தைப் போக்கிவந்தான். ஒருசமயம் ஒன்றும் கொடாது மறுத்த ஒரு கடைக்காரனுக்குத் தீங்கிழைக்கும் வண்ணம் அவன் கடைக்கு அருகாமையிலிருந்த சாக்கடையின் குறுக்கேபடுத்து ஓடும் நீரைத்

தையும் அவன் கடைக்குட் செல்லும்வண்ணம் திருப்பிவிட்டான். அவன் அஞ்சாநெஞ்ச எக்காரியத்தையும் செய்யத்துணியும். ஒரு கால் ஓர் உயர்ந்த உப்பரிகையின் மீதேறிப்பார்த்தோர் பெந்து நடுநடுங்கும் வண்ணம் மிகவும் ஓரத்தில் அலட்சியமாய்உட்கார்ந்துகொண்டு பொழுது போக்கினன். கொடியுடைத்துக் கொல்வான்போல் கடைக்காரர்களால் அவன் கைவிடுத்து அஞ்சப்பட்டான். பள்ளியிற் படிக்குங்கால் எவருக்கும் அடங்காப் பிடாரியாகவே இருந்து வந்தனன். ஆசிரியர் அனைவரும் அவன் ஒன்றுக்கும் உதவான் என்று கூறிக் கைவிட்டனர். விவேகியான ஓர் ஆசிரியர் மட்டும் இவன் ஒரு காலத்தில் உயர்ந்த நிலைக்கு வருவானென்று ஊகித்துக்கூறினர் அடிக்கடி பள்ளிக்கூடங்களை மாற்றிக்கொண்டேயிருப்பதும் அவன் வழக்கம். ஆகையால் அவன் படிப்பில் சரியான விருத்தி யடையவில்லை. சான்றோனெனக்கேட்ட தாய் ஈன்றோர்க்கழகாகும். ஊரார் எல்லாரும் தன்பிள்ளையைப் பரமதுஷ்டன் என்று கூறிப்போந்ததைக் கேள்வியுறல் தந்தைக்கு ஆற்றொணாத் துயரை விளைவித்தது.

ஆகையால் இத்துஷ்டப் பிள்ளையைக் கண்காணாச்சீமைக்கு அனுப்பியாவது ஆறுதலடையலாமென்று எண்ணினர் இவன் தந்தை. அவன் தலையெழுத்துப்படி ஆகட்டுமென்று ஈஸ்டு இந்தியா கம்பெனியில் வேலைபார்க்கும் வண்ணம் இந்தியாவிற்கு அனுப்பினர். அவனுக்கு அப்பொழுது 18 பிராயம். அவன் தன் ஊரையும் உற்றார் பெற்றாரையும் விட்டுப்புறப்பட்டு 1744-ம்௵ சென்னைக்கரை வந்துசேர்ந்தான். தற்காலம் பதினான்கு நாட்களில் முடிக்கும்படியான பிரயாணம் அக்காலத்தில் ஐந்தாறு மாதங்கள் செல்லும். வரும் வழியில் பிரேஸில் தேசத்தில் ஆறேழுமாதங்கள் இவன் நிறுத்தப்பட்டபடியால் இந்தியா வந்துசேர ஒரு வருஷமாயிற்று. வழிச்செலவிற்குக் கொணர்ந்த சொற்ப பணமும் விரைவிற் செலவாயிற்று. பின் வேண்டிய செலவுக்குக் கப்பல் தலைவனிடமிருந்து உயர்ந்த வட்டிக்குக் கடன் வாங்கிச் செலவிட்டான். ஊரிலிருந்து வருங்கால் சென்னையிலுள்ள ஒரு ஆங்கில கனவானுக்குத் தக்க கடிதம் வாங்கி வந்திருந்தான். இவனைப் பிடித்த துர் அதிர்ஷ்டம் அக்கனவான் இவன் சென்னை சேருமுன்னரே தம் ஜனன பூமிக்குப்புறப்பட்டுப்போயி

னர். கையிலொரு காசுமில்லை கடன் கொடுப்பார் யாருமில்லை என்ற நிலைமையில் கிளைவ் சென்னைக்கரை வந்து சேர்ந்தான். அறிமுகமில்லாத ஊரில் ஒருவன் போய்க் காலங்கழிப்பதென்றால் மிகவும் துன்பமே. பொருளில்லையென்றால் அதனினுந்துன்பமே. இவன் பார்க்கவந்த வேலையும் இவன் மனத்துக்கு இன்பந்தரவில்லை. காலை முதல் மாலைவரை ஓயாமலுழைக்கவேண்டியதாயிருந்தது. உஷ்ணமும் சகிக்கமுடியவில்லை. வேலைக்கு ஏற்பட்ட சம்பளமும் மிகவும் சொற்பம். பட்ட கடனிறுப்பதற்கோ வழியொன்றுங்காணோம்! துஷ்டர் கூட்டுறவிலேயே மனம்போன போக்குப்படிக் குதுகலமாய்க் காலம் கழித்து வந்த அவன் மனத்துக்கு இங்கு எல்லாம் வெறுப்பாய்த் தோற்றின. என்னுத எண்ணமெல்லாம் எண்ணி யெண்ணி அவன் ஏழை நெஞ்சம் புண்ணுகத்தொடங்கிற்று. இந் நிர்ப்பந்த நிலையில் அவன் யாது செய்வான். இவ்வாறு சில நாட்கழித்து வந்தான். எல்லா விதத்திலும் நேர்ந்த துன்பங்களைச் சகிக்க முடியாமல் தன்னுயிரை மாய்க்கத் தீர்மானித்துக் கைத் துப்பாக்கியை எடுத்து இருமுறை தன் தலைக்கு நேராகப்பிடித்துச் சுட முயன்றும் இரு முறையுஞ் சுட முடியவில்லை. அச்சமயம் தற்செயலாய் அவ்வறைக்குள் ஒரு நண்பன் நுழைந்தான். அவனிடம் இவ்வாச்சரிய சம்பவத்தைக்கூறிக் கையில் வைத்திருந்த துப்பாக்கியைக்கொடுத்துச் சுட்டுப் பார்க்கச் சொன்னான். யாதொரு தடையுமின்றி அவன் சுட்டுக்காட்டினன். அதன்மேல் கிளைவ் "பகவான், என்னையும் ஏதோ ஒரு பெரிய காரியத்துக்கென்றுகருதியிருக்கிறார்போலும்." என்று வேடிக்கையாகவும் வினயமாகவும் கூறிப் போந்தானும். அந் நிர்ப்பந்த நிலையில் இவ்வீரன் எழுதிய பல சுகஸ்தலிகிதமான கடிதங்கள் கண்ணுடிப் பெட்டகத்தில் பொன்போற் பொதிந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதையும் அதன்மேல் ஒரு பச்சைப்பட்டு மூடப்பட்டிருக்கிறதையும் அதனுடன் பிளாஸிசண்டையின் படமொன்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறதையும இன்றும் நாம் நம் சென்னையிற்காணலாம். கிளைவ் லிகிதனுயிருந்து வேலை பார்த்த இடமும் அவ்வீரன் வழக்கமாய் உண்டுவந்த இடமும் அவன் தன்னுயிரை மாய்த்துக்கொள்ள யத்தனித்த இடமும் அவன் புத்தகசாலையில் படித்து வந்த இடமும் அவன் கலியாணஞ்செய்து

கொண்ட ஆலயமும் இன்றும் உற்சாகத்துடன் சுட்டிக்காட்டப்படு கின்றன.

இந்நிலையிற் சில நாட்கள் கழிந்தன. வேலை முடிந்த பிறகு மாலைக்காலத்தில் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒருவர் வீட்டுக்கு ஒருவர் சென்று அளவளாவி இன்பமாய்ப் பொழுது போக்குவது வழக்கம் சிலர் அக்காலத்தில் இனிமையாய் அமைக்கப்பட்டிருந்த உத்தியான வனங்களிற் சென்று உலாவிப் பொழுது போக்குவது வழக்கம். அவ்வாறான உத்தியான வனம் முன்னிருந்த இடம் தற்காலம் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி இருக்கப்பட்ட இடம். பிரான்ஸுக்காரர் சென்னையைக் கைக்கொண்டவுடன் அவ்வுத்தியான வனத்தை யழித்து நிலமட்டமாக்கிவிட்டனர். அவ்வாறான இன்பங்கள் ஒன்றிலும் கிளைவ் நாலழுந்துகொடுக்க வில்லை. இயற்கையிலேயே சொற்பம் இறுமாப்புள்ளவன். மௌனமாயிருப்பதிலேயே அவனுக்கு விருப்பம் அதிகம். "மோன மென்பது ஞான வரம்பு" என்றும் "இனிது இனிது ஏகாந்தம் இனிது" என்றும் கூறியபடி அவ்வுயர்ந்த நிலைமையில் அவனிருந்ததாக ஒருகாலும் கூறோம்.

அவ்வாறிருப்பது அவனது இயற்கை. எத்தனை நாள் ஓர் இளைஞன் அவ்வாறிருக்க முடியும். பொழுது போக்குக்கு என் செய்வான். ஆகையால் இதற்குமுன் புஸ்தகங்களையும கல்விச்சாலைகளையும் வெறுத்த இவனது மனம் இச்சமயம் அவைகளை நாடிச் செல்லத் தலைப்பட்டது. அக்காலம் சென்னை கவர்னராயிருந்தவர் மார்ஸ் என்ற ஒரு கனவான். அவர் கிளைவினிடம் பக்ஷம் பாராட்டித் தம் வசத்திலிருந்த கவர்ன்மெண்ட் புத்தகசாலையில் போய்ப் படிக்கும் வண்ணம் அவனுக்கு அநுமதி கொடுத்தனர். இதுமுதல் கிளைவுக்குச் சொற்ப நற்காலம் பிறந்தது. சஞ்சலப்பட்ட அவன் மனம் சிறிது மகிழ்ச்சியடைந்தது. ஆ! ஆ! அறிவின் ஆனந்தமே ஆனந்தம். புத்தகசாலை யென்பது புத்திமான்களுக்கு இம்மையிற் சொர்க்கமன்றோ. ஓர் அறையி லுட்கார்ந்து உலகமெல்லாம் பிரயாணம்பண்ணி வரலாமே. ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு உலகத்திலுள்ள அறிவாளிகளிடத்திலெல்லாம் சம்பாஷிக்கலாமே. எத்தனையோ வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த கல்விக்களஞ்சியங்களுடன்

இன்பமாய் அளாவளாவலாமே. சிருஷ்டியின் சிறப்புக்களெல்லாம் அவ்விடத்தில் சேராக விளங்குமன்றோ. அறுபத்து நான்கு கலைக்ஞானங்களின் ஆனந்தங்களெல்லாம் அவ்விடத்தில் நாம் சுலபமாய் அநுபவிக்கலாமன்றோ? கிளைவ் அவ்வித ஆனந்த அநுபவமுடையவனானன். அவன் மூர்க்ககுணமும் மூடத்தனமும் ஒருவாறு மாறத்தலைப்பட்டன. அறிவினிடம் அவனுக்கு ஆசை அதிகரித்தது. இளமைப்பருவத்தில் கல்லாத குற்றத்தைப் பின் ஒருவாறு நீக்க முயன்றனன். ஆங்கில பாஷையில் நல்ல தேர்ச்சியடைந்ததுமன்றி சிறிது லத்தீன்பாஷையும் பயின்றனன். பிறபாஷை கற்பதென்றால் எல்லோருக்கும் சுலபமாகுமா? சிலருக்கே அதற்கு விசேஷ ஊக்கமுண்டு. கிளைவ் இந்தியாவுக்கு வருங்காலத்தில் தென்அமெரிக்காவில் ஆறேழுமாதம் தங்கியிருந்ததாகக் கூறினேமே. அச்சமயம் பொழுதுபோகுக்காகவும் வியாபாரமுறை உபயோகத்துக்காகவும் போர்த்துக்கீஸ்பாஷை சிறிது பயின்றிருந்தான். மேற்கூறிய அந்நியபாஷை இரண்டிலும் அவனுக்கிருந்த பயிற்சி மிகவும் சொற்பமே. அந்நியபாஷைய பயிற்சியில் அவன் புத்தி அவ்வளவாகக்கனியவில்லையென்பது அவன் யாதொரு இந்தியபாஷையும் கல்லாமையினலேயே நன்கு விளங்குகின்றது. சுதேச சிப்பாய்களிடத்தில் எத்தனையோ பக்ஷமாகவும் அந்தரங்கமாகவும் நெடுநாள் உறவாடிவந்தவன் அவர்களது பாஷையைச் சுலபமாய்ப் பயின்றிருக்கலாமே. பின்னர் தனக்குக் கனகாபிஷேகம் பண்ணின மீர்ஜாபரின் பாஷையைப் பயின்ருவது அவனுடன் நேருக்குநேர் அப்பாஷையிலேயே பேசித் தன் நண்பனைக் களிக்கச்செய்து பின்னும் பெரும்பயனை யடைந்திருக்கலாமே. அவ்வாறு செய்யாததால் அவனுக்கு ஒரு குறையும் ஏற்படாது. அந்நியபாஷைப்பயிற்சிக்கு அவன் ஆளில்லை என்றுமட்டும் நாம் இங்குக கூறவந்தோம்.

இவ்வாறு கல்விப்பயிற்சியால் சிறிது மாறுதலடைந்தாலும் இயற்கைக்குணம் போவதென்றால் சுலபமா? தனக்குமேலான உத்தியோகஸ்தருடன் எப்பொழுதும் முரண்பட்டவண்ணமாகவே இருப்பான். ஒருசமயம் இவன் தன் யஜமானனைப்புன்சொற்கூறி அழைத்தான். அதற்காக அவர் கவர்னரிடம் இவன் நடத்தையைப்பற்றி

த்தெரியப்படுத்தினர். கவர்னரும் இவரைக்கண்டித்து யஜமானனிடம் மன்னிப்புக்கேட்கச் கட்டளையிட்டனர். அவ்வாறே அவனும் உடனே செய்து முடித்தான். இதற்குச் சிலநாட்களுக்குப்பிறகு அந்த யஜமான் நண்பர்களுக்கெல்லாம் ஒரு விருந்தளித்தனர். கிளைவையும் அவ்விருந்துக்கழைத்தனர். கிளைவ் அதனை மறுத்ததன்றி மன்னிப்புக்குக்கட்டளை பிறந்ததேயொழிய விருந்தளிப்புக்கு இணங்கவுமா கட்டளை பிறந்தது என்று அலக்ஷியமாய்க் கூறிக் கொடுமை பாராட்டினான். மனமாண்பில்லாத இக்குணத்தைத் தக்கோர் என்றும் வியந்து பாராட்டார். இதனாலேயே கிளைவ் மனம் கல்வியில் பக்குவப்படவில்லையென்று நன்கு விளங்குகின்றது. ஆனாலும் இளம்பருவ நடத்தையை வைத்துக்கொண்டே ஒரு வீரன் குணத்தை நாம் சீர்தூக்கிப்பார்த்து முடிவுகூறல் சரியன்று. ஆகையால் இதனை இம்மட்டில் நிறுத்தி அடுத்த விஷயங்களுக்குச் சொல்வோம்.

இவ்வாறான முரட்டுச் சுபாவத்தால் ஐரோப்பியர் அவனை வெறுத்து விலக்கினர். அச்சமயங்களில் அவன் வரைந்த கடிதங்கள் அவனது துன்புற்ற மனநிலையைத் தெளிவாய்த் தெரிவிக்கின்றது. இரண்டுவருஷகாலம் இவ்வாறே இருந்துவந்தான்.

(இன்னும் வரும்)

எஸ். சாமிநாதையர்.

தேகப்பயிற்சி.

—:0:—

நம் இந்தியாவில் தேகப்பயிற்சி யென்று சொல்வது இங்கிலாண்டு,ஜப்பான்,ஜெர்மனி முதலிய தேசங்களில் கற்றுவரும் தேகப்பயிற்சிக்குப் போலியேயாம். பூர்வகாலத்தில் இந்தியர்கள் தங்களது உயிரை அன்னியர்களுடைய உதவியன்றி ஆபத்துக்காலங்களில் காப்பாற்றிக்கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் குஸ்தி, கஸரத், கத்திசுழற்றல் சிலம்படித்தல் முதலிய இத்தியாதி விஷயங்களில் மிகவும் சாமர்த்தியமுள்ளவர்களாயும் பராக்கிரமசாலிகளாயு மிருந்தார்கள். இவர்களது திறமையை நன்கு கண்டறிந்த பெரிய பெரிய ராஜாக்களும் தனவந்தர்களும் வெகுமதி கொடுத்துவந்தார்கள். அக்காலங்களிலுள்ள ஜனங்கள் எல்லாம் நீடித்த ஆயுசு ஜீவித்திருந்ததுமன்றி தங்களது தேகப்பயிற்சி பலத்தால் திடமுள்ள மக்களையும் பெற்றுவந்தார்கள். மேலும் இவர்கள் நல்ல ஆரோக்கிய முள்ளவர்களாயும் தேகபுஷ்டி யுள்ளவர்களாயுமே இருந்தார்கள். நம்மை ஆங்கிலேயர் ஆட்சி புரிய வந்தது முதல் இத்தகைய விஷயங்களில் நம் இந்தியர்களுக்குப் பிரியமில்லாமலும் இதனால் அடையக்கூடிய குணங்களைக் கொஞ்சமேனும் சிந்தனைசெய்யாத ஓர் குறைவினால் அவை நசித்துப்போயின. தேகப்பயிற்சிக் குரிய விளையாடல்கள் தேகத்தை வளர்ப்பது மாத்திரமன்றி, அநேக நல்லொழுக்கங்களைக் கற்பதற்கும் காரணமாகின்றன. மனிதர்களுக்கு வரும் வியாதி சொற்பமென்றும், வரவொட்டாமல் நாம் தடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய வியாதி அதிகமென்றும் இவற்றுள் நம் துர்க்குணத்தால் வரும்வியாதி மிகுதியென்றும் பெரிய பெரிய டாக்டர்கள் பத்திரிகை மூலமாகவும் பிரசங்கங்கள்மூலமாகவும் வெளியிட்டிருப்பதை நண்பர்கள் அறிந்திருக்கலாமல்லவா? தேகப்பயிற்சியானது கடவுள் ஆக்ஞையால் உண்டாகாத வியாதிகளை நீக்குவதற்கு ஒரு முக்கிய கருவிமாத்திரமன்று. தேகத்திற்குபளபளப்பான ஓர் அழகையும் உண்டு பண்ணுகின்றது. தேகபயிற்சியால்தனதுதேகத்தை வளர்த்த ஒருவன் தைரியமுள்ளவனாகவும் சந்தோஷம் குடிகொண்டவனாகவுமே இருப்பான். ஒருவன்

தன் கல்விப் பயிற்சியின் பொருட்டு எவ்வளவு சிரத்தை யெடுக்கிறுனே அதுபோலவே தேகபயிற்சியின் பொருட்டும் சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். புத்தி கூர்மையுடன் ஒருவனுக்குத் தேகசக்தியும் மனவலிமையும் இருக்குமாகில் அவனுக்கு எந்தக் காரியந்தான் பிராப்தியாகாது?

தேகவலிமை மட்டும் இருந்தால் போதுமா என்று கேட்பீர்களானுல் அதனுடன் கூடிச் சொற்பம் புத்தியும் இருக்குமாகில் எவ்வளவோ பெருங் காரியங்களையெல்லாம் விடாமுயற்சியினுலும் மனவலிமையினுலும் சாதிக்கலாகும். இதற்கு உதாரணமாக நம்மை ஆளும் வெள்ளையர்கள் நம்மைவிடப் புத்தி விசேஷமுள்ளவர்களாயிராதபோதிலும அவர்களது தேகப்பயிற்சியினுலும் புத்தியினுலும் பொறுமை முதலிய நற்குணங்களைக் கைக்கொண்டு "முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியடையார்" என்பதற்கேற்ப விடாமுயற்சியினுல் எத்தனையோ பெருங்காரியங்களைச் சாதித்து வருகின்றனரென்பது யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயமல்லவா? நம் இந்தியர்கள் ஆங்கிலேய பாஷை கற்பதில்மட்டும் தங்கள் ஊக்கத்தைக் காட்டுகிறூர்களே தவிர தேகப்பயிற்சி செய்யும்பொருட்டு சொற்பம ஊக்கம்செலுத்துவது சற்றும் வீணுகமாட்டாதென்பதை அறிகிறதில்லை. தேகப்பயிற்சி செய்யும்போது கால் கைகளை வீசி அங்குமிங்கும் ஓடுவது தங்களுடைய கண்ணியத்துக்குக் குறைவென்று நினைக்கின்றூர்கள் போலும். அப்படிப்பட்ட கடின பரீக்ஷைகள் ஏற்பட்டாலும் அதில் தேர்ச்சியடைந்து கௌரவப்பட்டங்களை வைத்தாலும் மிக்க கவலை யெடுக்கிறதும் உத்தியோகங்களில் பிரவேசிக்கிறது மாத்திரம் தங்களது நிலைமைக்கு அழகாமென்று நினைக்கிறூர்கள். இது நல்ல காரியமாயினும் தேகப்பயிற்சியில் மனத்தைச் செலுத்தாமல் உயர்ந்த பதவி அடைவதிலே தங்களுடைய தேக பலத்தை இழந்து அடிக்கடி நோயால் வருந்துவது நல்ல காரியமாகத் தோன்றவில்லை. சிலர் இறக்கும் வரையில் தேகததில் யாதொரு பலமுமில்லாமல் சரீர துன்பத்தால் வருந்துவதும் பிறக்கும் சுற்றத்தாருக்கும் உதவியற்றும் மருந்தே குடிதண்ணீராகவும் இவ்விதமாகத் தங்கள் நாள்களைப் போக்குகின்றூர்கள். கவர்ன்மெண்

டார்கள் பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகள முதலியவர்கள் தேகப்பயிற்சி அவசியம எடுக்கவேண்டுமென்றுள்ள எண்ணத்துடன் பரிசுகள் (Prize) ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். இவ்விதம் இருந்துங்கூட நம் மவர்கள படிபபில் மாத்திரம் சிரத்தை எடுக்கிறதும் தேகப்பயிற்சி நமக்கு சரியன்றென்று தள்ளிவிடுதலானது முற்றிலும் தவறே. கல்வியும் தேகப்பயிற்சியும் ஒரு மனிதனுடைய இரண்டு கண்களுக்குச சமமாகவே கூறலாம்.

நமது தேகத்தைப் பலிகொடுத்துவிட்டுப் படிப்பையும் பதவியையும் அடைதல் சரியாக இருக்கின்றதோவென்று சற்றுக் கவனித்துப் பாருங்கள். தேகப்பயிற்சியுள்ள ஆங்கிலேயர் முதலானவர்களுடைய தேக பலத்தால் அவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கும் கம்பீரமான நடையும் கூர்ம புத்தியும் கண்ணுறவில்லையோ? ஒருவனுடைய தேகப்பயிற்சியில் உண்டாயிருக்கும் தேகபுஷ்டி முதலியவற்றைக் கண்டும் அவர்கள் அதனால் நடத்தும் ஒவ்வொரு திறமையையும் கண்ணுற்றும் இதுவிஷயத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாது இருத்தல் எவ்வளவு பதியீனமென்பது சொல்லவும் வேண்டுமா? நம்மவர்கள் கல்விப்பயிற்சியில் மாத்திரம் கொஞ்சம் சிரத்தை எடுக்கிறதும் தேகப்பயிற்சியின்பொருட்டு அதில் ஒரு பாதியேனும் முயற்சிக்காது தள்ளிவிடுதலானது அவ்வளவு உசிதமாகத் தோன்றவில்லை. நம்மவர்களுக்குக் கல்வி யில்லையென்றே கூறலாம். இவ்விதமாக தேகப்பயிற்சி ஒழுக்கப்பயிற்சி பொது நலப்பயிற்சி கல்விப்பயிற்சி முதலிய ஒவ்வொரு சற்குணத்திலும் நம்மவர்கள் மிகவும் குன்றியிருப்பதினாலே தான் நம் நாடு நாளுக்குநாள் வறுமையுற்று க்ஷீணதிசையை அடைந்து கொண்டே வருகின்றது. ஆகையினால் நம் இந்து தேசமாகிய இப் பரதகண்டம் பூர்வீக நாகரிகமும் செழிபபும் பெறும்படி மேற்கூறிய சற்குணங்களைச் சம்பாதித்தல் பொருட்டு முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம். இந்தியா.

நமது நாட்டுப் பருத்தித் தொழில்.

பருத்தி நெசவு இந்தியாவின் மிகப்பழைய தொழில்களுள் ஒன்றாம். இங்கிலாந்திலோ அது சென்ற இரண்டு நூற்றாண்டுகளவுடைத்தேயாம். கம்பளமும் நாரும் இங்கிலாண்டின் சரித்திராஸ்பதப் பண்டங்களாம். இந்தியாவிலோ பருத்தி நெசவு மகாபாரத நாட்களுக்கு முந்தியே அனுபவத் துட்பட்டிருந்தாம். பருத்திப் பண்டங்களுக்கு கிரேக்கர் கொடுத்த பெயர் சிண்டன் என்பது இந்தியா அல்லது சிந்து என்பதின் பெயரேயாம். சமீப காலங்களில் மலையாளத்துக் கள்ளிக்கோட்டையின் பெயர்தானே இங்கிலீஷில் காலிகோ என்று விளங்குகின்றது. அநாதிகாலங்களாய் ஆண் பெண் இருதாரத்தாருக்கும பருத்தித துணியே இந்தியர் வஸ்திரமாய் விளங்கியதெனலாம். 'பெரிப்ளஸ்' என்பதின் ஆசிரியன்——இந்தியாவின் வர்த்தகத்தைப் பற்றி ஆதிகாலத்துக் கிரந்தகர்த்தா—இந்தியாவின் ஏற்றுமதிகளுள் அநேகமாய்ப் பலவிதப் பருத்திப் பண்டங்களைப் பன்னியிருக்கின்றனர். முதல் முதல் இந்தியாவுக்கு வந்த வழிப்போக்கனாகிய மார்க்கோபோலோ என்பவர் காம்பே பட்டணத்துப் பருத்திப் பண்டத்தைப் பலவாறு விவரித்திருக்கின்றார். ஐரோப்பிய காதகர்கள் இந்தியாவுக்கு வரும் வழியைக் கண்டு கொண்டதுமுதல் இவ்விடத்தினின்று தங்களூருக்குக் கொண்டுபோகும் சரக்குக்களில் இந்நாட்டுப் பருத்திப் பண்டங்களும் பட்டுக்களுமே முக்கியமாயிருந்தன.

ஆங்கிலேயர் இந்நாட்டில் வர்த்தக நிமித்தம் குடியேறியகாலத்தில் சூரத், கள்ளிக்கோட்டை, மசூலிப்பட்டணம், ஹூக்ளி யிவற்றின் நெசவுஜனங்களுக்குள் நட்புக் கொண்டார்களெனக் காண்கின்றது. 'நல்ல நெசவிலும், வர்ணங்களின் சுத்தத்திலும், மாறாத் தன்மையிலும் சித்திர விசித்திரங்களின் சொகுஸிலும் இந்தியப் பருத்திப் பண்டங்கள் உலகத்துள் எல்லாவற்றையும் விட மேம்பட்டதென இன்றைக்கும் இசைக்கலாம். ஆனால் விலை விஷயத்திலோ என்றால் மான்சஸ்டருடன் போட்டியிடச் சக்தியற்றனவாயின.

என் எனில், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தானது இந்தியத் துணிகளை ஊருள் வராதுதடுக்கச் சுங்கம்விதித்ததுமாத்திரமன்று வரக்கூடாதென வெளிப்படையாய்த்தடுத்தும் உள்ளூர்த் தொழிலை அபிவிர்த்தி செய்து வந்தது. இதைப்பற்றிச் சரித்திரம் பறையறைகின்றது. லெக்கி என்பவர் பின்வருமாறு சொல்கின்றார். "பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் விலை சரசமாயும் வெகு நேர்த்தியாயுமுள்ள இந்தியத் துணிகள்—காலிகோ, மஸ்லின், சின்ட்ஸ் முதலியவைகள்—மிகப்பெரிய அளவுகளாய் இங்கிலாந்தில் இறக்குமதியாகி அதிகப் பிரியங் கொண்டதாகவே, கம்பளம் பட்டு இவற்றின் தொழிலாளிகள் மிகத் திடுக்கிட்டவர்களானார்கள். " ஆகவே குறிப்பிட்ட சில விலக்குண்டவை தவிர மற்றெல்லாவித சாயத்துணிகளையும், சீட்டித் துணிகளையும் இங்கிலாந்தில் ஆடைகளாகவே பிரயோகிக்கக்கூடா தென்றும், பருத்திகலந்துள்ள சாயப்பண்டங்களையும் சித்திரப்பண்டங்களையும் உபயோகிக்கவே கூடாதென்றும் 1700லும 1721லும் பார்லிமெண்டில் விலக்குச் சட்டங்கள் ஏற்பட்டன." அக்காலத்தில் ஆங்கிலர் "நிர்ப்பந்தமற்ற வரியற்ற வியாபாரம்" எனும் வணிக முறையைக் கைப்பற்றினார்களில்லை. இந்தியாவில் இங்கிலாந்தர் பிறதேச ஆஸ்திகளை அடைய ஆரம்பித்ததும், பலவித நியந்தனைகளால் நாட்டுத் தொழில்களை பலவீனப்படுத்திவிட்டார்கள். அவர்கள் அப்படிச்செய்ததின் கருத்தென்னவெனில், நம் நாட்டு விளைபொருள்களைத் தாங்கள் வசப்படுத்திக்கொண்டு, தங்களூர்த் தொழில்கள் அபிவிர்த்தி செய்யும் எண்ணங்கொண்டே செய்தனவாம். இங்கிலாந்து கொண்ட இக்கொள்கையா லல்லவோ நமது நாட்டுத் தொழில்கள் மலினமடைந்தது. ஆங்கிலர்இவ்விஷயத்தில் அநியாயஞ்செய்தார்கள்என்பது ஒரு பெரிய சரித்திராசிரியன் பின்வருமாறு சொல்லியிருப்பதினின்று வெளிப்படையாய் நன்கு விளங்கும்: தம் நாட்டுத் தொழிலாலுண்டாகும் விலையதிகமுள்ள சரக்கை விருத்திசெய்யும்பொருட்டு, அதற்குப் போட்டியாய் வரும் பிறநாட்டுச்சுலபமான பண்டத்தின் மீது பளுவான சுங்கங்கள் போடாது, அப்பண்டத்தை நிர்ப்பந்தமேயில்லாது உள் நுழைய விடுதல் எனும் கொள்கையை மேற்கொண்

ளேதாய "நிர்ப்பந்த மற்றவியாபாரம்" என்னும் முறை எல்லாக்காலத்தும் எல்லாத்தேசங்களிலும் அனுஷ்டிக்கவொவ்வாததென்பதை இந்தியாவுடன் செய்துவந்த பருத்தித்துணியின் சரித்திரமே நிரூபிக்கும். தன்னை அடுத்த தேசமாகிய இந்தியாவுக்குக்கேடு விளைவித்ததற்கும் மிக்க விசனகரமான உதாரணமும் அதுவேயாம். அக்காலத்தில் (1813-ல்) இங்கிலாந்தில உண்டாகிய பண்டங்களைவிட அரைவரிசை விலைக்குக்குறைத்து பிரிடிஷ்சந்தைகளில் இந்தியதேசத்துப் பருத்திப்பட்டுப் பண்டங்களை விற்றும இலாபமடைந்தார்களெனச் சாட்சியம் விளம்பப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே பிரிட்டிஷ் பண்டங்களைக்காப்பாற்றற்காகமற்றைப் பண்டங்கள்மீது அவற்றின் விலைக்கு முக்கால் பங்களவுககு சுங்கம் விதிக்கவும், அல்லது முழுமையும் தடுக்கவும் அவசியம் நேரிட்டது. இவ்வகைத் தடங்கல் வரிகளும் சட்டங்களும் இல்லாதிருந்திருக்கும் பேய்ஸ்லி மான்சஸ்டர் யந்திரங்கள் ஆரம்பத்திலேயே நிறுத்தப்பட்டன வாய்விட்டிருக்குமல்லாமல், நீராவிகொண்டேனும் மறுபடியும் ஓட்டத்தக்க ஸ்திதியில இருந்திருக்கமாட்டா. அவ்வெந்திரங்கள் இந்தியத் தொழிலாளியைப் பலிகொடுத்துண்டானவையாம். இந்தியா சார்பற்ற நாடாயிருநதால் தானும் போட்டி முறைகளைக்கொண்டு பதிற் காட்டியிருக்கும். பிரிட்டிஷ் பண்டங்கள் மீது வரிகளைச்சுமத்தித் தனது உற்பத்தித் தொழில்கள் அழியாவண்ணம் காத்துக்கொண்டிருக்கும். இவ்வகைத் தற்காப்புச்செயல் அதற்குஇல்லாமல் விலக்கப்பட்டுபபோய், அபலானிட கிருபைக்காளாயிற்று! பிரிட்டிஷ் பண்டங்கள் யாதொரு வரியுமேயில்லாமல் இந்நாட்டுள் பலவந்தமாய் நுழைக்கப்பட்டுவந்தன. அபலானன தொழிலாளி தேசாந்திரிக அநீதியேனும் கைக்கொண்டு தன்னுடன் போட்டியிடுவோனைக் கீழேவீழ்த்தியும், கடைசியாகக் கழுத்தை முறித்தும் வெற்றிகொண்டவனனேயல்லது சமமான போட் டியில் நலங்கொண்டவனல்லன்."

நவீனகாலங்களிலுங்கூட இங்கிலாந்து தனதுவணிகமுறை இன்னதுதான் எனத்தெளிவாய்க் காட்டியிருக்கின்றது. இருபத்தைந்து வருஷத்துக்கு முன்புதான் நமது கவர்ன்மெண்டார் பருத்திப்பண்

டங்கள் மீது இருந்த இறக்குமதித் தீர்வையை ரத்துசெய்தார்கள். தவிரக் கொஞ்சகாலங்களுக்கு முன்புதான் இந்தியாவிற் செய்யும் யந்திரத் துணிகள் மீது ரெவினியூவின்பொருட்டு இறக்குமதித் தீர்வை ரத்தானதால் உண்டாகும நஷ்ட ஈடாக எக்ஸைஸ் வரியுமிட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவுதானு என்றுலோ, நமது யந்திரங்களில் உள்ள வேலையாட்களின் வயதுவந்த ஆண்மக்களுடைய உழைப்பின் தினசரிகால அளவை மட்டுப்படுத்தவும் கூக்குரலிடுகின்றார்கள். இதற்கெல்லாம் என்ன அர்த்தம்? இவையெலாம் உத்தேசித்தால் நமது சர்க்காரால் எவ்விதமான உதவிகள் நாம் பெறுவோமோ தெரியவில்லை. மகாத்மாககளாகிய கிருஷ்ணசாமி அய்யர் போலியர் அறிவார் போலும்! தவிர சர்க்கார் உதவி யாதாயினும, நமது வேலையாட்கள் அநேகங் கோடியர் பருத்தித் தொழிலில் உழைத்தேயாகவேண்டும். இவ்வளவு ஜனங்களைத் தொழிலிலமர்த்தவும், தொழிற்பண்டங்களுக்குக் கிராக்கியுண்டாக்குவதும் ஜனங்கள் செய்துகொள்ளவேண்டியதா, சர்க்காரார் செய்துகொடுக்கப்போகின்றார்களா? நமது நாட்டுச் சரக்கின் மீது நமக்கு விருபபமுண்டாககவும, நமது சரக்கு மட்டமாயினும் அதிக விலையுடைத்தாயினும் அதை அவாக்கொண்டு நம்மவர்கள் நாடும்படிக்குச்செய்தல் கிருஷ்ணசாமி அய்யர் முதலிய தேசாபிமானிகளுக்குப் பிடித்தாடவேண்டிய பயித்தியமன்றோ? மற்றத் தேசாபிமானிகள் செய்யத்தக்கதானகாரியத்தை அன்னவரும் செய்தாலல்லவோ ஜனத்தலைவர்களெனவும், தேசாபிமான சிரேஷ்டர்களெனவும் சரித்திரம் கூறும்.

ஆகவே பாய்காட் எனும புறப்பொருள் தியாச்சியத்தைக்கைப்பற்றி சர்வஜனுனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவாலல்லவோ தேசாபிமானச் சின்னமாகும். அதைவிட்டு நம் நாட்டுக் கைத்தொழிற் சிறப்புக்குக்கொடுங் கூற்றுவரான ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளை அனுசரித்துப்பிதற்றுவதும, ஆங்கிலக் கிறிஸ்துவப் பாதிரிகள் முன்னிலையில் நம் நாட்டுத் தேசாபிமானிகளையும் மற்றுள ஏனையோரையும் தூஷித்தலும் பெருந்தன்மையாமோ. தேசாபிமானச் சின்னமாமோ? பாய்காட்டிற்கும், பிரிடிஷ் கவர்ன்மெண்டாருக்கும் என் மாச்சரியம் ஏற்படவேணும்? கவர்ன்மெண்டார் சட்டம் செய்து

பாய்காட்டைக் குற்றமாக்கினாலொழிய அதில் என்ன தப்பிருக்கின்றது? பாய்காட்டால் வெள்ளைக்காரர்மேல் த்வேஷம் உண்டாகுமென வெள்ளையர் சொல்வாரேல், அது தன்னலம் நாடியசொல்லன்றோ? தத்தம்பொருளை விரும்பல் தகாதென வேதாந்தம்சொல்லுமா? இல்லறத்தின் பற்றற்ற துறவிகள்கூட அத்தகைய கனவுகாணார் எனினும், கிருஷ்ணசாமி அய்யர் தமது தப்பை ஒப்புக்கொள்ளார். இன்னொருசமயம் எழுதுவதில் அடையாறு ஆசிரிய மகாத்மாக்களின் மேற்கோளைக்காட்டுவார் போலும்! இதனால் வெள்ளையர் இவரைப் புகழவும், நம்மவர் இவரை இகழவும் நேரிட்டிருப்பது நமது விபத்தின் சின்னமே.

சு. பி.

தூக்க நோய்.

சுமார் நூறு நூற்றைம்பது வருஷங்களுக்குமுன் இந்தியர் கண்டு கேட்டறியாத அநேக நூதனமான வியாதிகள் இப்பொழுது இந்தியாவில் பரவி வருகின்றன. முதலாவது அம்மை நோய். பின்பு சுமார் 50 வருஷங்களுக்குமுன் பேதி யென்னும் ஒரு புதிய நோய் உண்டாயிற்று. அதன்பின் சென்ற 10 வருஷங்களுக்குமுன் பிளேக் என்ற ஒரு பெரிய கொள்ளைநோய் தலைப்பட்டுக் கோடிக் கணக்கான ஜனங்களை வாயிற் போட்டுக்கொண்டது. இவைகளெல்லாம் ஐரோப்பா முதலிய அந்நிய தேசங்களிலிருந்து வந்தனவென்றே தோன்றுகின்றது. இந்தியாவில் வறுமையும் பசியும் அதிகப்படவே இந்நோய்கள் இங்கேயே குடியிருக்கத் தொடங்கிவிட்டன. இதனுடன் இப்பொழுது தூக்க நோய் என்று ஒரு புதிய ஐரோப்பிய வியாதி கல்கத்தாவில் வந்திறங்கி யிருக்கின்றது. அதாவது சும்மா யிருக்கும்பொழுதே தூக்கம் வந்து 10-நாள் 20-நாள் ஒருமாதம் இரண்டுமாதம் தூங்கிக்கொண்டிருந்து அப்படியே ஸ்மரணையற்று இறந்துபோவது தான் தூக்க நோய். இந்த நோயினால் சில தினங்களுக்குமுன் கல்கத்தாவில் ஒரு ஜப்பானிய மாது இறந்துவிட்டதாய் அறிவிக்கப்படுகின்றது. இஃது இன்னும் எங்கெல்லாம்பரவுமோ தெரியவில்லை. ஐரோப்பியருடைய சம்பந்தத்தால் இந்தியர் அநேக நன்மைகளையும் நாகரீகத்தையும் அடைந்துவிட்டார்களென்று சிலர் சொல்லிக் கொண்டாலும், மேற் கூறிய நோய்களெல்லாம் நமக்கு ஐரோப்பியர்கள் முதலிய அந்நியர்கள் கொடுத்த பாக்கியங்கள்தாம் என்பதை ஒளிக்க எம்மால் முடியவில்லை.

சமாச்சாரக்கொத்து.

—————(:o:)—————

திருக்காட்டுப்பள்ளி ஹைஸ்கூல்.

இதில் அடுத்த வருஷம் 6-வது பாரம் வைத்துக்கொள்ளும்படி உத்தரவாயிருக்கிறது. மதிராஸ் ஹைகோர்ட் வக்கீல் ஆனரெபில் மிஸ்டர் சிவசாமிஐயர் அவர்கள் இதை யபிமானித்து வருகின்றார்கள்.

கிளைவ் ஞாபக சின்னம்.

கிளைவ் ஞாபக சின்னத்துக்கு லார்ட் கர்ஸன் சுமார் 60 ஆயிரம் ரூபா வசூல் செய்துவிட்டாராம். இங்கிலாண்டில் மாத்திரமல்லாமல் இந்தியாவிலும் ஒரு ஞாபகசின்ன மேற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய பிரயத்தனங்கள் செய்துகொண்டிருக்கின்றாராம்.

* * *

விசாகப்பட்டணம் கான்பரன்ஸ்.

விசாகப்பட்டணம் கான்பரன்ஸ் ஜூன்மீ 5௳ புதன்கிழமையன்று தொடங்கியவுடன் ஆனரெபில் B. N. ஸர்மா வரவேற்பு உபந்நியாஸம் செய்தபின் சபாநாயகர் மிஸ்டர் N. சுப்பாராவ் தமது அக்கிராஸனாதிபத்திய உபந்நியாஸம் செய்தார். இவரது பிரசங்கத்தை யெல்லாரும் கவனமாய்க் கேட்டார்கள்.

* *

போடிநாயக்கனூர் சைவ சித்தாந்த சபை.

இச்சபையின் பிரதம வருடோற்சவ மானது மே மாதம் 30, 31-ந்தேதிகளில் விக்டோரியா மெமோரியல் ஸ்கூலில் வெகு விமரிசையாய் நடைபெற்றது. இதற்கு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் அக்கிராசனாதிபதியவர்களும், பாலவநத்தம் ஜமீன்தாரவர்களுமாகிய ஸ்ரீமான் பொ. பாண்டித்துரைசாமித் தேவரவர்கள் அக்கிராசனம் வகித்தார்கள்.

* * *

ஜயிலில் 35 வருஷம்.

அலகாபாத்திலுள்ள பரங்கியாகிய J. E. வெஸ்டன் என்பவன் 25 வருஷகாலம் ஜயிலிலிருக்கிறான். அவன்பேரில் இப்பொழுது விசாரணை செய்ய

ப்பட்ட கேஸில் செஷன்ஸ் ஜட்ஜால் 10 வருஷம் கடின சிக்ஷை விதிக்கப்பட்டது. ஆக மொத்தம் 85 வருஷம் தண்டனை இவனுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது.

• • •

லார்ட் மிண்டோ உத்தரவு.

பஞ்சாபிலும் கீழ் வங்காளத்திலும் ஜனங்கள் பொதுக்கூட்டம் கூடப்படாதென்று லார்ட் மிண்டோ செய்திருக்கும் புதிய விதியானது பஞ்சாப் மாகாணம், லாகூர், ஸயால்கோட், லியால்பூர், ராவில்பிண்டி, அட்டாக் ஆகிய ஐந்து ஜில்லாக்களுக்குமட்டும் தான் செல்லுமென்று விளம்பரம் செய்யப்படுகின்றது.

• • •

திருப்பூர்க் கால்நடைக் காட்சி.

கோயமுத்தூர் ஜில்லா திருப்பூரில் சென்ற மேயீ 16-ஆம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று ஒரு கால்நடைக்காட்சி நடைபெற்றது. அப்பொழுது அநேக கவர்ன்மெண்டு உத்தியோகஸ்தர்களும் வேறு பிரபுக்களும் வந்திருந்தார்கள். ஏராளமான கால்நடைகள் காண்பிக்கப்பட்டன. சம்மானங்களும் கொடுக்கப்பட்டன.

• •

விட்டில் பஞ்சம்.

பஞ்சாப் மாகாணத்தில் இப்பொழுது பிளேக் நோய் இருக்கும் மும்மரமோ சொல்லவேண்டியதில்லை. இப்போது இதுவுங் காணாமல் பயிர்களில் வெட்டுக்கிளிகள் வந்து விழுந்து பயிர்களை நாசப்படுத்துகின்றனவாம். அதிலும் ராவில் பிண்டி ஜில்லாவில் இந்த விட்டில்கள் மிகவும் பழமரங்களை நாசமாக்கிப் பெருநஷ்டங்களை உண்டாக்கி விட்டனவாம்.

* * *

ஓர் தினப்பத்திரிகையும் போலீஸாரும்.

கல்கத்தாவில் வங்காளி பாஷையில் நடைபெறுகின்றதும், புதுக்கக்ஷியைச் சேர்ந்ததுமாகிய ஒரு தினப்பத்திரிகையின் ஆபீஸுக்குள் போலீஸார் நுழைந்து அங்குள்ள சில ரிக்கார்டுகளையும் அச்சிட்டு வெளியிட வைத்திருந்த சில பாரங்களை எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதில் ராஜநிந்தனையான சிலவிஷயங்கள் இருப்பதாயும் கவர்ன்மெண்ட் அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதாயும் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றார்கள்,

லாலா லஜபதிராய்.

லாலா லஜபதிராயை விடுதல் செய்யவேண்டுமென்று வைசிராய் லார்ட் மிண்டோவிடம் விண்ணப்பம் செய்வதான உத்தேசத்துடன் பம்பாயில் பெருமுயற்சிகள் நடந்துவருகின்றன. ஸர் பெரோஸ்ஷா மேட்டா இது விஷயமாய்ப் பற்பல ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார். ஆனரெபில் ஸ்ரீ கோக்கலே இதன் பொருட்டு வைசிராயிடம் போகும்படி அனுப்பப்படுவாராம்.

* * *

வைசிராய் லார்ட் மிண்டோ.

வைசிராய் லார்ட் மிண்டோ பர்மாவுக்குப் புறப்படுமுன் ஹைதிராபாத் நவாபைப்போய்ப் பார்த்துப் பேட்டிசெய்துகொள்ளப்போகிறாராம். அதாவது வருகிற நவம்பர் மாதம் தொடக்கத்தில் ஹைதாரபாத்துக்குப் போய் விட்டு பின்பு சென்னைக்கு வடக்கேயுள்ள ஏதாவது ஒரு துறைமுகத்துக்கு வந்து அந்த மார்க்கமாகப் பர்மாவுக்குப் புறப்பட்டுப்போவார். பர்மாவிலிருந்து டிசம்பர் மாதம் திரும்புவார்.

* * *

ஒரு இந்து மாதின் தீரம்.

ஜமல்பூரில் கொள்ளைகள் நடக்கும்பொழுது மகமதியர்கள் ஒரு இந்து விதவை வசிக்கும் வீட்டுக்குள் பலாத்காரமாய் நுழைந்தார்கள். இப்படிப் பட்ட அக்கிரமம் நடக்குமென்று தெரிந்து இந்தவிதவை முன்னரேயே ஒரு ஈட்டி தயார் செய்து தற்காப்புக்காக வைத்திருந்தாள். மகமதியர்கள் உள்ளே நுழையவும் விதவை ஈட்டியைக் கையில் பலமாய் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு மகமதியனுடைய அடிவயிற்றில் வலுவாய் இறுத்திக்குத்திவிட்டாள் குத்துண்டவன் கீழே விழவும் மற்றவர்கள் பின்வாங்கி விட்டார்களாம்.

* * *

கவர்ன்மெண்டாரும் மாணுக்கரும்.

மாணுக்கர்களும் பள்ளிக்கூட உபாத்திமார்களும் இராஜாங்க விஷயங்களிலும் பொதுக் கூட்டங்களிலும் தலையிடப்படாதென்றும், அப்படி மீறித் தலையிடுவோர்களாகுல் கவர்ன்மெண்டாரே நேரே தலையிட்டு இதை அடக்குவதற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்வார்களென்று ஒரு பெரிய கவர்ன்மெண்ட் ஆர்டரொன்று இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரால் பிறப்பிக்கப்பட்டு விஷ்வரணி

விருந்து வெளியாயிருக்கின்றது. இது லார்ட் மிண்டோ நமக்குச்செய்த முதல் நன்மையெனக் கருதக்கூடியது.

* *

பண்டித. டி. லெக்ஷ்மணாசாரியார்.

பிரசித்திபெற்ற இக்கீர்த்தோபன்னியாஸ வித்வான் பாலக்காட்டில் ஒரு கனவான் வீட்டு விவாஹத்துக்காக அழைக்கப்பட்டு நாளது மாதம்5-ந்தேதி திருவல்லிக்கேணியை விட்டுப் பாலக்காடுக்கு விஜயம் செய்திருக்கிறார்-அவ்விடம் சுமார் 10 தினம் இருந்து சில ஹரிகதா காலக்ஷேபங்கள் நடத்திப்பிறகு நீலகிரியில் உஷ்ணகாலத்துக்காக சென்றிருக்கும் சில பக்தஜன கனவான்களின் பிரார்த்தனைக்கிணங்க அவ்விடம்விஜயம் செய்யப்போவதாகவும்வதந்தி.

• • •

மைசூர் ஹைகோர்ட்டும் மிஸ்டர் P. S. சிவசாமி ஐயரும்.

மைசூர் ஹைகோர்ட்டு முதலாவது ஜட்ஜ் ஸ்தானம் இப்பொழுது காலியாயிருப்பதால் அந்த ஸ்தானத்தை ஒப்புக்கொள்ளும்படி மைசூர் கவர்ன்மெண்டார் சென்னை ஹைகோர்ட் வக்கீல் ஆனரபில்மிஸ்டர் P. S. சிவசாமி ஐயரைக் கேட்டதாகவும், ஆனால் மிஸ்டர் சிவசாமி ஐயர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லையெனவும் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. மிஸ்டர் சிவசாமி ஐயர் சென்னை ஹைகோர்ட்டில் ஒரு ஸ்தானம்பெறலாமென்ற நம்பிக்கையுடையவராயிருக்கக் கூடுமாதலின்; இவர் இவ்வாறு நடந்துகொண்டமை பலரும் எதிர்பார்த்திருக்கக் கூடிய விஷயமே யன்றி வேறில்லை.

• • •

சில பிரஸ்தாபங்கள்.

இந்தியா கவர்ன்மெண்டில் சில சீர் திருத்தங்கள் நடக்கப்போவதாய் வெகுநாளாய்ச் சொல்லப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றது. இப்பொழுது அடியிற்கண்ட பிரஸ்தாபங்கள் வருகின்றன. இந்தியா மந்திரி சபையில் இந்தியர்களுக்கு மெம்பர் ஸ்தானம் கொடுக்கப்போகிறார்களாம். ஸ்ரீ ரோமேச சந்திரதத், மிஸ்டர் அமீர் அலி ஆகிய இரண்டு கனவான்களும் தெரியப்படுத்துகின்றார்களாம். இந்தியாவில் லவ்கிராய் நிருவாக சபையில் இந்தியரை நியமிப்பதான பிரஸ்தாபம் ஒன்றையும் காணவில்லை. லவ்கிராய் சட்ட சபையிலும் மாகாண சட்ட சபைகளிலும் இந்திய மெம்பர்களின் தொகை அதிகப்படுத்துவதுடன் அதிக அதிகாரமும்கொடுக்கப்போகிறார்களாம்.

காஷ்மீரில் மழை.

காஷ்மீரில் இவ்வருஷத்தில் அசாத்தியமான மழை பெய்ததாய்த் தெரிய வருகின்றது. இம்மாதம் 8-ஆம் தேதியன்று ஜீலம் நதியின் கீழ்க்கரை முழுதும் தண்ணீர்க்குள் மூழ்கிவிட்டதாம். இந்தப்பக்கங்களிலுள்ள கிராமவாசிகளெல்லாரும் வள்ளங்களிலேறி வெளியேறி விட்டார்களாம். சாதாரண காலங்களில் இரண்டு மூன்று நாள் விடா மழை பெய்தால் மட்டும் ஜீலம் நதியில் பிரவாகம் நிரம்பிப்போகுமாம். அப்படிப்பட்ட நதியில் ஒருநாள் மழையால் முழுப்பிரவாக முண்டானது மன்றிக் கரைகளை மீறிக்கிராமங்களையும் அழித்து விட்டதென்றால் மழை யெவ்வளவு பலமானதென்று சொல்லவேண்டியதில்லையே. இன்னும் இதிலும் அதிகமான வெள்ளங்கள் உண்டாகுமென்று தோன்றுகிறதாம்.

* * *

ஓர் கற்பரசி.

வங்காளம் குல்னா ஜில்லாவிலுள்ள மகேசர பாஷா வென்னும் கிராமத்தினராகிய பாபு சுதாராநாதபோஸ் என்னும் ஒரு கனவான் தமக்குள்ள ஒரு நோயைக்குணப்படுத்திக் கொள்வதற்காக ஜகநாதத்தில் வந்து தாமும் தம் மனைவியுமாக வசித்தார். ஈசுரன் அவருக்கு சௌக்கியத்தைக் கொடாதபடியால் சில தினங்களுக்குள் மரணமாய்விட்டார். இவர் மனைவியார் மகா உத்தமி. தன் பர்த்தாவின் பிரிவையாற்றாது சிறிது அபினி வாங்கி உட்கொண்டு மரணமாய் விட்டார். மரணமாவதற்குமுன் தமது தமையனுக்கு அடியிற்கண்ட ஒரு கடிதம் எழுதியனுப்பியிருக்கிறார்.— "எனது பிரியமுள்ள அண்ணா, நான் இறந்துவிட்டதற்காக மனவருத்தமடையவேண்டாம். என்னுயிர்க்குயிராயிருந்த எனது நாதன் காலஞ்சென்றபின் யான் உலகில் வாழ்தலில் இன்பமில்லையென்று நானும் இறந்துபோகின்றேன். நான் விதவையாய்த் தனித்திருந்து வருந்துவதைப்பார்க்கிலும் என் பிராண நாயகரது பாத நிழலையடைவதே சிலாக்கிய மென்பதையுணர்ந்து நீர் மகிழுமாறு வேண்டுகின்றேன். "ஆகா" இந்த யுகத்தையா கலியுகமென்கின்றார்கள்.

* * *

புதிய சுதேசிக் கப்பல்.

தூத்துக்குடி சுதேசிக்கப்பற் கம்பெனியைச் சேர்ந்த கப்பல்களிரண்டனுள், ஒன்றாகிய "காலியா" இப்போது தூத்துக்குடிக்கும் கொழும்புக்கும் ஓடிக் கொண்டிருப்பது நேயர்களறிந்த விஷயம். மற்றொன்றாகிய "[illegible]

சென்ற செவ்வாய்க்கிழமையன்று தூத்துக்குடி வந்து சேர்ந்து நேற்றுதினம் தான் கொழும்புக்குப் போயிருப்பதாக தந்தி கிடைத்திருக்கின்றது. அநேக ஜனங்கள் வந்துபார்த்து மிகுந்த திருப்தியடைந்தார்களாம். 42 முதல் வகுப்புப் பிரயாணிகளுக்கும், 24 இரண்டாம் வகுப்புப் பிரயாணிகளுக்கும் 1300 சாதாரணப் பிரயாணிகளுக்கும் போதுமான வசதிகளிருக்கின்றன. இது தவிர 4000-மூட்டை சரக்குகளுமேற்றலாம். வெகு காலமாய்ப் புத்திரப்பேறின்றி அருந்தவம் செய்துவந்த பெண்ணொருத்தி ஏககாலத்தில் இரண்டுபுத்திரர்களைப்பெற்றால் எத்தனை அளவற்ற ஆனந்தமடைவாளோ அத்தனை அளவற்ற ஆனந்தத்தை நமது பொதுமாதாவாகிய பாரததேவியும் இவ்விரண்டு கப்பல்களையும் பெற்றமைக்காக அடைவாளென்பது திண்ணமே. ஸ்ரீ V. O. சிதம்பரம்பிள்ளையும் அவருடனின்றுதவிய மற்ற நண்பர்களும் தாம் பிறந்து வளர்ந்த தாய் நாட்டிற்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்துவிட்டார்கள்.

* *

"அமிர்த பஜார் பத்திரிகை" எழுதுகின்றது.

கல்கத்தா அமிர்த பஜார் பத்திரிகை எழுதும் அடியிற்கண்ட விஷயத்தை எல்லாத் தேசாபிமானிகளும் கவனிக்கவேண்டும். "நமது தேசாபிமானிகள் வேறு பெருங்காரியங்களைச் செய்யமுடியாவிட்டாலும் அடியிற்கண்ட விஷயங்களையாவது செய்யமுடியாதா? (1) சுதேசியத்தை நாடெங்கும் விர்த்தி செய்து சுதேசிய வஸ்துக்களையே ஜனங்கள் வாங்கும்படி தூண்டுதல். (2) பிரசங்கங்களாலும் பொதுக் கூட்டங்களினாலும் புத்தகங்களினாலும், பத்திரிகைகளினாலும், ராஜரீக சம்பந்தமான விஷயங்களைப் பற்றியும் ஸ்வாராஜ்யப் பேற்றைப்பற்றியும் பொது ஜனங்களுக்குக் கற்பித்தல். (3) ஜனங்களுக்குள் உண்டாகும் வியாஜ்யங்களையும் பிரியாதுகளையும் எம்மட்டும் கூடுமோ அம்மட்டும் பஞ்சாயத் சபைகளைக் கொண்டு தீர்த்துக் கொள்ளும்படி ஏற்பாடு செய்தல். (4) கைத்தொழிற் கல்வியை எல்லா ஜனங்களுக்கும் இலகுவான பொருட் செலவோடு கொடுத்தல். (5) சுகாதாரங்களைப்பாதுகாத்தல். (6) வீணை டம்பச் செலவின்றிச் செட்டாய் வாழ்வதற்கு வேண்டிய உபாயங்களை ஜனங்களுக்குச் சொல்லிவைத்தல். (7) ஜனாசார விஷயங்களில் கூடிய திருத்தங்களைச் செய்தல். இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் அரசினருடைய உதவி சிறிதுமன்றித் தேசாபிமானிகள் தாமே முயன்று சித்திபெறலாம். இதற்கு வேண்டியதெல்லாம் மனமும் ஐக்கியமுமேயன்றி வேறொன்றும் வேண்டியதில்லை.

ஒரு கவர்ன்மெண்டு ஆர்டர்

நத்தம் புறம் போக்கு, ரோட் புறம் போக்கு இந்த ஸ்தலங்களில் ஆக்கிரமிப்பு ஏற்பட்டு, அப்படிப்பட்ட ஆக்கிரமிப்பு பொது நன்மைக்குத் தேவையில்லாமலிருந்தால் ஸ்தலத்தை அயனுக்கு மாற்றி ஆக்கிரமிப்புதாருக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கவேணுமென்றும், அப்படிப் பொது நன்மைக்குத் தேவையிருந்து மேற்படி ஸ்தலங்களில ஆக்கிரமித்திருந்தால் அவைகள் என்கிரோசமெண்ட் ஆக்ட் பிரகாரம் நடவடிக்கை நடத்தப்பட வேண்டியதென்றும், டவுன் என்று வகுக்கப்பட்டிருக்கிற கிராமங்களில் ரோட்புறம் போக்கில் ஆக்கிரமணம் ஏற்பட்டால் தனிமையாகப் பட்டிகொடுத்து ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர் 15 (20) பிரகாரம் நடவடிக்கை நடத்த சிபார்சு செய்யவேண்டியதென்றும், யூனியனைத் தவிர மற்ற கிராமங்களிலிருக்கும் ஆக்கிரமிப்புக்களை மேலான அதிகாரிகளின் கோட்டுசுக்குக் கொண்டுவரவேண்டியது ரிவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் கிராம உத்தியோகஸ்தர் இவர்களின் கடமையென்றும், கவர்ன்மெண்டாரவர்களுடைய 2—2—07 தேதியுள்ள 1462 நெ. உத்தரவு ரிவினியூ உத்தியோகஸ்தர்களுக்கெல்லாம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதாகவும் தெரிகிறது. இதுவரையில் நத்தம் புறம்போக்கு என்று அளக்கப்பட்ட ஸ்தலங்களை பிராசுதார்களுக்கு "எவ்வளவு பாத்தியங்களிருந்தபோதிலும்" பட்டாவுக்குக் கொடுக்கக் கூடாதென்று ரிவினியூ உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒரே பிடிவாதமாயிருந்து வந்தார்கள்! அந்தப்பிடிவாதத்தை கவர்ன்மெண்டார் இந்த உத்தரவால் மாற்றப்பிரியப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் நோக்கம் நன்னோக்கந்தான்.

லாலா லஜபத்திராய்.

லாலா லஜதிராயைப் பற்றிப் பர்மாப் பத்திரிகையொன்று அடியிற்கண்டவாறெழுதுகின்றது:— "லாலா லஜபதிராயின் நிலைமையைப்பற்றி இந்தியர்கள் சிறிதும் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. அவர் சிறைச்சாலையிலடைக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவர் மிகவும் கௌரவமாகவே நடத்தப்படுகின்றார். மாண்டலே கோட்டையில் அவருக்கென்று ஒரு பங்களாக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தப் பங்களா ஒரு தெருவின் ஓரமாயிருப்பதால் தெரு வழியாய்ப் போகும் ஜனங்கள் பங்களாவின் ஜன்னல்களின் வழியாய் அவரைப்பார்க்கலாம். பர்மாவிலுள்ள அநேக இந்தியர்கள் இவ்வாறுபோய்த் தெருவில் நின்று இந்த மகானுக்கு நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு வருகின்றார்கள். இதுவுமன்றி அவருக்கு வேலைசெய்வதற்காகச் சேவகர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அவர் வாசிப்பதற்கு புத்தகங்கள் கொடுக்கப்பட்டி

ருக்கின்றன. இரண்டு ஆபீஸர்கள் போய் அவரிடம் வெகுநேரம் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதுவுமின்றி இவருக்கு ஒரு வண்டியும் இரண்டு குதிரைகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேண்டியபோது இரண்டு ஆபீஸர்கள் சகிதம் அவர் கோட்டைக்கு வெளியே செல்வதுமுண்டு." இந்தச் சமாசாரத்தைக் கேட்க நமது நேயர்கள் சிறிது சந்தோஷமும் ஆறுதலும் அடைவார்களென்று எண்ணுகின்றோம். நமது தாய் நாடாகிய பாரத மாதாவின் நன்மைக்காகப் பாடுபட்டதற்காக நமது லஜபத்திராய் சிறைச்சாலையிலடைக்கப்பட்டிருப்பது நமது மனத்தைப் பெரிதும் புண்படுத்துகின்றதென்பது உண்மையேயாயினும், அவர் ஜயிலிலடைபட்டுச் சாதாரண கைதிகளைப் போன்ற துன்பங்களை யனுபவியாமல் இவ்வளவு கௌரவமாய் நடத்தப்படுவது சிறிது ஆறுதலைத்தருகின்றது.

உ

சிவமயம்.

குமண சரித்திரம்.

முகவுரை.

முற்காலத்தே நம் தமிழ்நாட்டில் விளங்கிய தமிழ் வள்ளல்களிலே, பேரரசர்களாகிய சேர சோழ பாண்டியரே யன்றி, சிற்றரசரும் பிரபுக்களும் எண்ணிறந்தவர்கள் இருந்தனரென்பது பலரும் அறிவர். இவ்விஷயம், புறநானூறு பத்துப்பாட்டு முதலிய சங்க விலக்கியங்களிற் பழக்கமுடையோர்க்கு எளிதில் விளங்கத்தக்கது. கடைச்சங்கநாளில், வள்ளல்களாய் விளங்கிய பெருமக்களிலே, தலைசிறந்தவராகக் கூறப்படுவோர்:—பாரி, ஓரி, மலையன், எழினி, பேகன், ஆய், நள்ளி என்னும் இவ்வெழுவருமேயாவர். இனி இவ்வெழுவரையடுத்து, இவரைப்போலவே சீருஞ் சிறப்பு முடையராகப் புகழப்படுவோர்—குமணன் நல்லியக்கோடன் என்னும் பெருமக்களென்று தெரிகிறது. இதனை,

"எழுவர் மாய்ந்த பின்றை யழிவர
பாடி வருநரும் பிறருங் கூடி
இரந்தோர் அற்றந் தீர்க்கென விரைந்திவண்
உள்ளி வந்தனென் யானே" (புறம்—158)

எனக் குமணனை நோக்கியும்;

"எழுவர் பூண்ட ஈகைச் செந்நுகம்
விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க
ஒருதான் றாங்கிய உரனுடை நோன்றாள்
ஓவியர் பெருமகன்" (சிறுபாண்).

என நல்லியனை நோக்கியும்—பழைய புலவர்கள் கூறுவதனால் உணரலாம். இவருள், குமணன் என்னும் கோமானது குணவழுதங்களைப் பாராட்டுதலைக் குறித்ததிலே இக்குமணசரித்திரநூலுக்கு ஏற்பு

டைத்தாதலால், பழைய நூல்களிற்கண்ட இவனது அருமை பெரு மைகளைமட்டும் சிறிது ஆராய்வோம். ஒப்புயர்வற்ற தெய்வீய மக்க ளின் குணஞ்செயலாதி வைபவங்களை யாராய்தல், உலகம நல்வழி யிற் செல்லற்கு முக்கிய ஏதுவன்றோ.

பழைய நூல்களைத் திறந்துபார்ப்போரெவ்வொருவரும், அக் காலத்திருந்த வள்ளற்றலைவர்களின் மனநிலையையும், புலவர்பெரு மக்களின் அருமைபெருமைகளையுங்கண்டு பெரிதும் அதிசயமுறுதி ரார். "உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லாம் இரப்பார்க்கொன், றீவார் மேனிற்கும் புகழ்" என்னும் திருவாசகத்துக்கு இலக்கியங்கள் அங்கே தான் மிகுதியாகக் காணப்படும். அத்தகைய நூல்களிலே, தலைசிறந் ததாய புறநானூற்றில், பண்டைப்பெருமக்களின் வரிசைகளிலே, கும ணவள்ளலும் புகழப்பட்டுள்ளான். அந்நூலில் இவ்வள்ளலைப்பற்றி வரும் பாடல்கள் எட்டாகும்.* இவற்றில், இவ்வள்ளல "முதிரம்" என்னும் மலைக்குரியவனாகக் கூறப்படுகின்றான். முதிரம் என்னும் பெயருடன் ஒருமலையிருப்பதாகத் தெரிந்திலதாயினும், கோயம்புத் தூர்ஜில்லா உடுமலைப்பேட்டைத் தாலுகாவில் "குதிரைமலை" என்ப தொன்று உண்டென்றும், இம்மலைப் பக்கத்தூர் "கொழுமம்" என்ப தென்றும், இக்கொழுமமே குமணபுரி என்றும் பெருவழக்குள்ளன. இவற்றைநோக்கும்போது,குமணனுண்டவிடமமேற்காட்டியகுதிரை மலையும் அதைச்சார்ந்த ஊருமாகவே கொள்ளலாம். ஏனெனில், முதிரமலைஎன்பது குதிரைமலை எனவும்,குமணம என்பது கொழுமம் எனவும் பிற்காலத்தே திரிதல் கூடுமன்றோ? இவற்றோடு அப்பக் கத்தே-குமணனாட்சியைபபற்றிய பெருவழக்கும் உண்மையால்,இவ் வூகம் தவறாகாது. அதிகமானஞ்சியினுடையதாகக் குதிரைமலை யென்ப தொன்றிருந்தது என்பது புறப்பாட்டால் தெரியவரினும், அவ்வூடு மைசூர்ப்பிரதேசத்ததாகலின் †அம்மலை வேறேயாம். இக் குதிரைமலையில் பழைய கோட்டை அகழிகள் உண்டென்று தெரி கிறது. இம்மலைப்பக்கத்து ஆறும் "குதிரையாறு" எனப் பெயர் கொண்டுளது.

* இப்பாடல்கள் எட்டும், தனியே, இந்நூலிற் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளன.

† ஸ்ரீ வேங்கடசாமிகளது (புறநானூற்றுப் பதிப்பிற் றிக்)குறிப்பு.

இனி, இவ்வள்ளல் விஷயமாயமைந்த பாடல்களால் இவனது சரிதம் விசேடமாகத் தெரியவில்லையாயினும், அவை, இவனது உயர்ந்த உதாரகுணத்தை விளக்கற்குப் போதியவை என்னும்படி உள்ளன. இவனைப்பாடிய புலவர்கள் பெருஞ்சித்திரனார், பெருந்தலைச் சாத்தனார் என்போர். இவருள் பெருஞ்சித்திரனார், கடையேழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய அதிகமான் நெடுமானஞ்சியையும், பெருந்தலைச் சாத்தனார், அக்கடை வள்ளலார்காலத்து இளவிச்சிகோ இளங்கண்டிரகோ என்பவரையுந் தனித்தனியே பாடியிருக்கின்றனர். இதனால், அவ்விருபுலவராலும் பாடப்பட்ட குமணன், கடைவள்ளலார் காலத்தும் அவர்க்குப் பின்பும் இருந்தவனென்பதும், மிகுதியும்பிற்காலத்தவனல்லனென்பதும் நன்கு விளங்கும். இவனைப்பற்றிய பாடல்கள், இவ்வள்ளல் இரவலர்க்கும் புலவர்க்கும் வேண்டியவேண்டியாங்களித்து அவர் வறுமை களைந்து வாழ்வித்த மாட்சியை நன்கு விளக்கிநிற்கின்றன. பெருஞ்சித்திரனார் என்னும் புலவர் வெளிமான் என்பவனிடம் பரிசிற்குச்சென்றபோது, அவ்வெளிமான் தன் தம்பி மூலம் சிறிது கொடுத்தனுப்ப, அதைப் புலவர் பெற்றுக்கொள்ளாமல் கோபித்தனுப் புறப்பட்டுக் குமணனிடம் பரிசிற்கு வந்தனரெனவும் குமணன் அவருக்கு யானைகளும், வேண்டியசெல்வங்களும் கொடுத்து மரியாதை செய்து விடுத்தனனெனவும், அம்மரியாதையுடன் புலவர் தம்மை அவமதித்த வெளிமானிடஞ்சென்று,

"இரவலர் புரவலை நீயும் அல்லை;
புரவலர் இரவலர்க்கு இல்லையு மல்லர்;
இரவலர் உண்மையுங் காண்;இனி இரவலர்க்கு,
ஈவோர் உண்மையுங்காண்; இனி நின்னூர்க்
கடிமரம் வருந்தத் தந்து யாம் பிணித்த
நெடுநல் யானை எம்பரிசில்"
கடுமான் தோன்றல் செல்வல் யானே."

என்னும் பாடலைக்கூறி, அவன்முன் குமணன் வரிசையைப் புகழ்ந்து கூறினரெனவும் 162-ம் புறப்பாட்டால் விளக்கமாம். இதனால், அக்காலத்தே "புலவர்பாடும் புகழுடையோனாய்" விளங்கிய

வன் குமணனையாதல்காண்க. இக்குமணவள்ளல் வழங்கிப் பெரு
ம் பரிசிலோடு, பெருஞ்சித்திரனார், (தாம் கூறியவாறு)

"பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி
மருங்கிற் கொண்ட பல்குறு மாக்கள்
பிசைந்து தினவாடிய முலையள் பெரிதழிந்து
குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த
முற்றா இளந்தளிர் கொய்துகொண்டு உப்பின்று
நீருலையாக ஏற்றி மோரின்று
அவிழ்ப்பதம் மறந்து பாசடகு மிசைந்து
மாசொடு குறைந்த உடுக்கையள்"

என்றபடியிருந்த தன் மனைவிபாற்சென்று, அவள்முன், குமணனால் தாம்பெற்ற பெருஞ்செல்வத்தைக்காட்டி,

"நின்னயந் துறைநர்க்கும் நீநயந் துறைநர்க்கும்
பன்மாண் கற்பினின் கிளைமுத லோர்க்கும்
கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழநின்
நெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கும்
இன்னோர்க் கென்னாது என்னொடுஞ் சூழாது
வல்லாங்கு வாழ்தும் என்னாது நீயும்
எல்லோர்க்குங் கொடுமதி மனைகிழ வோயே!
பழந்தூங்கு முதிரத்துக் கிழவன்
திருந்துவேற் குமணன் நல்கிய வளனே"

என்று, எல்லார்க்கும் வேண்டிய வேண்டியபடி அளித்து நல் வாழ்க்கை செலுத்தும்படி கூறினரெனவும் புறப்பாடல்களால் தெரியவருகின்றன. இவற்றால், "இலனென்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல், குலனுடையான் கண்ணே யுள" என்னும் தெய்வப்புலவர் வாக்குக்கு இலக்கியமானவன் குமணவள்ளல் என்பது மலையிலக்காம்.

இனி, குமணவள்ளலைப்பற்றி மற்றொரு புலவராகிய பெருந்தலைச்சாத்தனார் பாடிய பாடல் இரண்டேயாம். இவ்விரண்டு பாட்டையும், இக்குமண சரிதம் புனைந்ததற்கு "அடிப்படை" என்

னலாம். நம் குமணவள்ளலுக்குத், தம்பியொருவன் "இளங்குமணன்" என்றிருந்தான். இவன், தன் தமையன் தனியே சிறுஞ்சிறப்புங்கொண்டு தமிழகம்புகழ வாழ்ந்துவருதலிற் பொறாமையுடையனாய், அதுகாரணமாகப் பலசூழ்ச்சிகளுஞ்செய்து, முடிவில் தன்தமையனை நாட்டைவிட்டோட்டிக் காட்டிற் றுரத்திவிட்டான். அதுமட்டோ! குமணன் ஓடியொளித்துள்ள காட்டிற் சென்று, அவன் தலைபைக்கொணர்வோர்க்குப் பெருமபரிசு தருவதாகவும் பறையிடுவித்தான். அந்தோ! முற்காலத்தே அருங்குணமும் பெருங்கருணையும் வாய்ந்து விளங்கிய தமிழ்வள்ளலார் பெரும்பாலாரின் நிலையும் இவ்வாறே முடிவில் அமைந்தன. மாரியனைய வரையாவீகைப் பாரிமுதலிய பெருமக்களின் அந்திய நிலையைப் பாருங்கள். ஆனால் அவர்கள் அப்போதுபட்ட பெருந்துன்பங்களெல்லாம் இப்போதோ அழியாப்புகழாகப் பரிணமித்துள்ளன. இனி, இங்ஙனம் காடுபற்றியிருந்த குமணனிலைபறியாது, அவன்பாற் பரிசு பெறும்பொருட்டுப் பெருந்தலைச் சாத்தனர், அவனிருந்த காட்டிற்சென்று அவனைத் தேடிக்கண்டு அவனைப புகழ்ந்தார். அபபாடல் "ஆடுநனிமறந்த" எனவரும் புறப்பாட்டு 164-வதாம்*. இப்பாடற்கவன் இரங்கினனாயினும, அவர்க்கவன் என்செய்யக் கூடும்? அங்ஙனமன்று. குமணவள்ளல் உடனேதன் கையிலிருந்த வாளைக்காட்டி, "தன் றலைகொணர்வோர்க்குப் பெரும்பரிசுதருவதாகத தம்பி வெளியிட்டிருத்தலின், இதனால் தன் தலையைவெட்டிக்கொண்டு தம்பிபாற் சென்று வேண்டியன பெறுதிர்" என்று வாளைப் புலவர் கையிற் கொடுத்தனன். இந்நிலையில் என் செய்வர் புலவர்! "உயிர் நீப்பர் மானம் வரின்" என்றபடி, புலவரைக் காக்கலாகாத் தன் எளிமைநிலையை நோக்கி உயிரையுமளிக்கத் துணிந்த நம்குமணவள்ளலின் அரும்பெருங் கருணையை நினைக்குந்தோறும் உள்ளம் நெகருநெக்குருகி, பெற்ற வாளைவாங்கிக் குமணனிடம்விடைபெற்றுக்கொண்டு, அவன் றம்பி இளங்குமணன்பால் வந்து,

> "கேடி லல்லிசை வயமான் றோன்றலைப்
> பாடி நின்றெனனாகக் கொன்னே

* இப்பாடல், இக்காலத்துச் சிதைந்து வழங்குகிறது.

> பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்
> நாடிழந் ததனினும் நனியின் னாதென
> வாள்தந் தனனே, தலையெனக் கீய :
> தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் றின்மையின்.
> ஆடுமலி யுவகையோடு வருவல்
> ஓடாப் பூட்கைநின் கிழமையோற் கண்டே"

என நிகழ்ந்த விஷயத்தை யெல்லாம் கூறி நின்றனர். இவ்வளவு வரையே புறநானூற்றிலுள்ளது. இதற்குமேலுள்ள கதைத்தொடர்ச்சி அந்நூலிற் காணப்பட்டிலது. ஆயினும், அத்தொடர்பு, கர்ணபரம்பரையில் ஒருபடியாக வழங்கிவருகின்றது. அஃதாவது :—குமணன்பாற் புலவர் * பரிசிற்குச் சென்றபோது, அவ்வள்ளல், தன் எளிமை நிலைக்குப் பெரிதும் இரங்கி, 'வந்த புலவர்க்கு என் செய்வது', என்பதறியாது திகைத்து நின்றான். அப்போது, புலவர் குமணவள்ளலை நோக்கி,

> "ஆறு பெருக்கற் றருந்திடர்தான் பட்டாலும்
> ஊறலமை யாதோ வுலகூற்றுத்—தேறின்
> வறுமையே யானாலும் என்கவிஞை மாற்றச்
> சிறுமையோ சேர்குமணா செப்பு"

என அவனைப் புகழ்ந்து கூறினர். அப்போது அவ்வள்ளல், "தன் தலை கொணர்வோர்க்குப் பெரும் பரிசு தருவதாகத் தன்தம்பி கூறியிருத்தலின், புலவர்க்குத் தன்றலையையே கொடுத்து அவர் மிடிமையைக் கெடுப்போம்" எனத் துணிந்து, தன் கையிலிருந்தவாளை நீட்டிப் புலவரை நோக்கி,

> "அந்தநாள் வந்திலை அருங்கவிப் புலவோய்
> இந்தநாள் வந்துநீ நொந்தெனை யடைந்தாய்
> தலைதனைக் கொடுபோய்த் தம்பிகைக் கொடுத்துன்
> விலைதனைப் பெற்றுன் வெறுமைநோய் களையே"

* இப்புலவர், பெருஞ்சித்திரனாரெனும், "ஒப்பிலாமணிப்புலவர்" என்னும் பெயருடன், தனிப்பாடற்றிரட்டிற் காணப்படுகிறார்.

"வெம்புங் காலே வெதும்பி விழுந்திரம்
செம்பொன் கோடி விலையெனச் சிந்தித்தான்
உம்பர் நாடு முலகினுந் தேடினும்
எம்பி போலெனக் கியாவ ருரியரே"

என்று கூறி, தன் தலையைக் கொய்துகொண்டு தம்பிபாற் செல்லு மாறு பணிக்க, புலவர் குமணனது அரும் பெருங் கருணைச் செயலைக்கண்டு வியப்பு முவப்புமுடையராய் அவனைப்புகழ்ந்து, கொடுத்த வாளை மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு விடைபெற்றுச் சென்றனர். சென்று மாந்தை என்னும் ஊரிலிருந்த, வினைத் திட்ப மிக்க சிற்பி யொருவனைக் கண்டு, அவனை,

"மாந்தையிலே வாழு மகுடத் தியாகியுனக்
கேந்து தழும்போ விரண்டுண்டு—வேந்தர்
முடித்தழும்புன் காலிலே முத்தமிழோர்க் கீயும்
படித்தழும்புன் கையிலே பார்"

என்று புகழ்ந்து, அவனை, குமணவள்ளல் தலைபோன்றதொரு பொய்த்தலை பண்ணித்தரும்படி வேண்ட, அவ்வாறே, கண்டோர் அதிசயிக்கும்படி பொய்த்தலை செய்து தந்தனன். அதனைப்பெற்றுக்கொண்டு, இளங்குமணன்பாற் சென்று அவற்கு அத்தலையைக் காட்டி விஷயங்களை அறிவித்து நின்றார். அப்பொய்த் தலையை அவன் கண்டதும், அவனறியாதே, "சகோதர வாஞ்சை" என்னும் தன்னேரில்லாப் பாசம் கொடியோனன அவனையும் பிணிக்க, "என் செய்தேன் பாவி! அந்தோ" என்று அரற்றி வீழ்ந்தான். இவ்வாறு, இளங்குமணன் தன் தமையன்பால் பேரபிமானமுற்று அழுதரற்றுவதுகண்ட புலவர், உண்மகிழ்ந்து, அவ்விளையோனைச் சிறிது தேற்றி, பற்பல சூழ்ச்சிகளால், அவன் தமையனுயிர் பெற்றெழச் செய்விப்பது போல நடித்து, இளங்குமணற்குக் குமணவள்ளலை உயிருடன் காட்டிக் கொடுத்ததோடு, அவ்வள்ளலே முன்போல அரசுவீற்றிருந்து உலகத்தை வாழ்விக்கும்படியும் செய்தனர்—என்பதே அக்கதைத் தொடர்ச்சி.

இக்கர்ன பரம்பரைகளில் சிற்சில மாறுபாடுகள் உண்டேனும், பொதுவில், அவை குமணவள்ளலது உயர்ந்த பெருங்குணங்களையே விளக்கி நிற்பனவாம். இத்தகைய கருணை வள்ளல் விளங்கிக் கீர்த்தி பெற்றது நம் தமிழகம் எனின், அதற்கு வேறொரு பெருமையும் அதிகமாக வேண்டுமோ! அவ்வள்ளலது மனநிலையின் மாட்சியாலன்றோ, அவன் புகழ் எல்லாவுள்ளத்தையும் கொள்ளை கொண்டு நிற்கின்றது. ஏனைய வள்ளலாரின் வரலாற்றினும் இக்குமண வள்ளல் வரலாற்றை நம்மவர் நன்கு தெரிந்திருப்பதற்குக் காரணம், அவனது உண்மைப் புகழேயன்றோ! இனி உலகமுள்ளவரையும் அவன்புகழ் நிலைத்து நிற்கவும் ஐயம் இல்லை.

இத்தகைய உத்தமமக்களது சரித்திரங்களை நன்கு பரிசிலனை செய்து வெளியிடுவது, ஜனசமூகவாழ்வை ஒழுங்கும் உயர்வும் பெறச்செய்தற்கு முக்கிய ஏதுவாம். இதுவிஷயத்தில் மேனாட்டாரது அருஞ்செயல்கள் கவனிக்கத்தக்கன. உயர்ந்த வழிகாட்டிகளாகிய பழைய பெரியோர்களது குணநுபவஞ் செய்வதால் உண்டாகும் நற்பயன்களை, நம்மினும், மேனாட்டார் மிகுதியும் அறிந்தவரென்பதில் ஐயமில்லை. பழைய நூல்களிற் காணும் தமிழ்ப்பெரியோர் சரிதங்கள் எத்தனையோ அருமை பெருமை வாய்ந்துள்ளன! அவற்றை எல்லாருமறிய வெளியிடத் தொடங்கின், உத்தம புருஷர்க்காக, பிறநாட்டு இலக்கியங்களினின்று மேற்கோள்காட்டவும் நேருமா? ஆதலால், ஆண்மைக்கும் வாய்மைக்கும் ஒழுக்கத்திற்கும் கொடைக்கும் பிற உயர்குணங்கட்கும் ஆன்மத்தியாகமும் செய்த புருஷ சிம்மங்களது திவ்ய சரித்திரங்களில், பழைய நூல்களில் உள்ளனவற்றை ஆராய்ந்து வெளியிடுவது இன்றியமையாததாகும்.

மதுரை "விவேகபாநு" ப் பத்திராதிபரும், சேற்றூர் சமஸ்தான பரம்பரைக் கல்வியாளர் வழித்தோன்றலும், நாவன்மையும் பாவன்மையும் நன்கு படைத்தவரும், தேசாபிமானியும், என் ஆப்தருமாகிய **ஸ்ரீமத். மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயரவர்கள்**, தாம் சில்லாண்டுகட்கு முன்பு இயற்றி வைத்திருந்த, அருமைக்குமணவள்ளலது சரித்திரத்தை, இப்போது வெளியிட்டிருப்பது எம்போலி

யர்க்குப் பெரிதும் மகிழ்ச்சிதருவதோடு, இஃது, பலரும் பின்பற்று தற்குச் சிறந்த வழிகாட்டியாகவும இருக்கின்றது. கவிராயரவர்கள் சொற்செறிவு பொருட்பொலிவுபெற ஆசுகவி பாடிய வன்மையுடையார்களென்பதும், அவர்களது கல்வித்திறனும கூரியஅறிவும் தமிழ் நாடு நன்கறிந்ததாகலின், அவற்றை இங்கே விரித்தல் மிகையாம். அவர்கள், தம் பா வலிமையைக்காட்டுதற்கு இலக்காக, குமணவள்ளல் சரிதத்தைக்கொண்டமையால், அவ்விரண்டுமசேர்ந்து, சர்க்கரைப்பந்தரிற் றேன்மழை பெய்ததுபோல் விளங்குகிறது. இவர்கள், குமண சரித்திரத்தை 850.- இனிய பாக்களால் முடித்துள்ளார்கள். இக்காப்பியப் போக்கில், குமணவள்ளல் சரிதம, புறநானூற்றுப் பாடல்களையும் வழக்கிலுள்ள கர்ணபரம்பரைச் செய்திகளையும் ஆதாரமாகக்கொண்டுளதாயினும், சரிதம் ஒருகோவையாக இனிதுசெல்லற்கு, இடையிடையே பற்றுசான கதைக்கூறுகளும் பெய்யப்பெற்றுப் படிப்போர்க்குப் பேரானந்தம் உண்டாம்படி இநநூல் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இவை, இந்நூலைப் படித்து வருவோர்க்கு, ஆங்காங்கே புலபபடுமாதலால் விரிததிலேன். இக்காவியத்தில் ஆளப்பட்டுள்ள செய்யுணடையின் பொலிவும், இக்காலத்தறிஞர் மகிழ்தற்கேற்ற கற்பனைகளும் கருத்துக்களும்—உண்மையாகவே, நம்மவரது புகழ்ச்சிக்குரிய நிலைக்களங்களாகு மென்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை. இந்நூலுள மேனாட்டுக் கல்வி வல்லார்க்கேற்காத சொற்களேனும பொருள்களேனும் காணவும் கிடையா. இத்தகைய நூல்களே, இலக்கிய வுணர்ச்சிக்குப் பெரிதும ஏற்றனவாதலால், சிறுவர்முதற் பலரும் இதுபோன்ற நூல்களிலே பழகுதல், நாகரிகக் கல்வி நிலை பெருகுதற்கு முக்கிய ஏதுவாம் என்பது திண்ணம்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஐந்தாம் வருஷோற்சவ காலத்தே செந்தமிழ் வளர்கருஞ் சிரிய வளனும, அருங்கலை விநோதருமாகிய ஸ்ரீமாந்- பாண்டித்துரை ஸாமித் தேவரவர்களுடைய அக்கிராசனத்தின் கீழ், மஹாமஹோபாத்தியாயர் பிரமஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாத ஐயரவர்கள் முதலிய வித்துவசிரோமணிகள் கூடிய பேரவையிலே இந்நூல் கவிராயரவர்களால் அரங்கேற்றபபெற்று, அப்போது எல்லாராலும் பெரிதும் புகழ்ந்து கொண்டாடப்பெற்றது.

இந்நூல் முறையூர் நகராதிபரும், வைசியகுல மணியும், செந்தமிழ்ச்செல்வரும், உலகறிந்த பெருங்கொடைவள்ளலும், தமிழ்ப் புலவர்களையும் தமிழ்நூல்களையும் பெரிதும் அருமைபாராட்டி ஆதரிப்பவருமாகிய ஸ்ரீமாந். பழ. சி. சண்முகம் செட்டியார் அவர்கட்கு, அவர்களது வள்ளன்மையின் அறிகுறியாக, சமர்ப்பிக்கப் பெற்றிருக்கிறது. இவ்வரிய நூலை, செட்டியாரவர்கட்கு இவ்வாறு சமர்ப்பணம் செய்தது, மிகவும் பொருத்தமுடையதொன்று எனத் தமிழகம் கொண்டாடத் தடையில்லை.

இங்ஙனம், செந்தமிழ்நாட்டு உத்தம சிகாமணி சரிதத்தை உலகுவப்பப் பாடி வெளியிட்ட கவிராயரவர்களும், இந்நூல் அரங்கேறப் பெற்ற மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமும், இந்நூற் குரிமைபெற்ற செட்டியாரவர்களும் நீண்டஆயுளுடன் உலகம்புகழ வாழுமாறு எம்பிரான் திருவடித்தாமரைகளைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,

மே. சொ. சுப்பிரமணியக் கவிராயர்,

ஹிந்துகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்,

திருநெல்வேலி.

உ

குமணவள்ளலைப்பற்றிப்
புறநானூற்றிலுந் தனிப்பாடற்றிரட்டிலுமுள்ள
பாடல்கள்.

[புறநானூறு. கருஅ—கசுரு.]

(1.) முரசுகடிப் பிடுப்பவும் வார்வலந் துவைப்பவு
மரசுடன் பொருத வண்ண னெடுவரைக்
கறங்குவெள் ளருவி கல்லலைத் தொழுகும்
பறம்பிற் கோமான் பாரியும் பிறங்குமிசைக்
கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரியுங்
காரி யூர்ந்து பேரமர்க் கடந்த
மாரி யீகை மறப்போர் மலையனு
மூரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற்
கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ ணெழினியு
மீர்ந்தண் சிலம்பி னிருடூங்கு நளிமுழை
யருந்திறற் கடவுள் காக்கு முயர்சிமைப்
பெருங்க னாடன் பேகனுந் திருந்துமொழி
மோசி பாடிய வாயு மார்வமுற்
றுள்ளி வருந ருலைவுநனி தீரத்
தள்ளா தீயுந் தகைசால் வண்மைக்
கொள்ளா ரோட்டிய நள்ளியு மெனவாங்
கெழுவர் மாய்ந்த பின்றை யழிவரப்
பாடி வருநரும் பிறருங் கூடி
யிரந்தோ ரற்றந் தீர்க்கென விரைந்திவ
ணுள்ளி வந்தனென் யானே விசும்புறக்
கழைவளர் சிலம்பின் வழையொடு நீடி
யாசினிக் கவினிய பலவி னார்வுற்று
முட்புற முதுகனி பெற்ற கடுவன்
றுய்த்தலை மந்தியைக் கையிடூஉப் பயிரும்

அதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ
இவண்விளங்கு சிறப்பி னியறேர்க் குமண
இசைமேந் தோன்றிய வண்மையொடு
பகைமேம் படுகநீ யேந்திய வேலே.

குமணனைப் பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

(2.) வாழு நாளொ டியாண்டுபல வுண்மையிற்
றீர்தல்செல் லாதென் னுயிரெனப் பலபுலந்து
கோல்கா லாகக் குறும்பல வொதுங்கி
நூல்விரித் தன்ன கதுப்பினள் கண்டுயின்று
முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும்
பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி
மருங்கிற் கொண்ட பல்குறு மாக்கள்
பிசைந்துதின வாடிய முலையள் பெரிதழிந்து
குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த
முற்றா விளந்தளிர் கொய்துகொண் டுப்பின்று
நீருலை யாக வேற்றி மோரின்
றவிப்பத மறந்து பாசடகு மிசைந்து
மாசொடு குறைந்த வுடுக்கைய ளறம்பழியாத்
துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோளும்
என்றாங், கிருவர் நெஞ்சமு முவப்பக் கானவர்
கரிபுன மயக்கிய வகன்கட் கொல்லை
ஐவனம் வித்தி மையுறக் கவினி
ஈனல் செல்லா வேனற் கிழுமெனக்
கருவி வானந் தலைஇ யாங்கு
ஈத்த நின்புக ழேத்தித் தொக்கவென்
பசிதினத் திரங்கிய வொக்கலு முவப்ப
உயர்ந்தேந்து மருப்பிற் கொல்களிறு பெறினுந்
தவிர்ந்துவிடு பரிசில் கொள்ளலே னுவந்துநீ
இன்புற விடுதி யாயிற் சிறிது
குன்றியுங் கொள்வல் கூர்வேற் குமண
அதற்பட வருளல் வேண்டுவல் விறற்புகழ்

வசையில் விழுத்திணைப் பிறந்த
விசைமேந் தோன்றனிற் பாடிய யானே.

அவனை அவர்பாடியது.

(3) உருகெழு ஞாயிற் றொண்கதிர் மிசைந்த
முளிபுற் கானங் குழைப்பக் கல்லென
வதிர்குர லேறொடு துளிசொரிந் தாங்குப்
பசிதினத் திரங்கிய கசிவுடை யாக்கை
யவிழ்புகு வறியா தாகலின் வாடிய
நெறிகொள் வரிக்குடர் ஞெளிப்பத் தண்ணெனக்
குய்க்கொள் கொழுந்துவை நெய்யுடை யடிசின்
மதிசேர் நாண்மீன் போல நவின்ற
சிறுபொ னன்கலஞ் சுற்ற விரீஇக்
கேடின் றாக பாடுநர் கடும்பென
வரிதுபெறு பொலன்கல மெளிதினின் வீசி
நட்டோர் நட்ட நல்லிசைக் குமணன்
மட்டார் மறுகின் முதிரத் தோனே
செல்குவை யாயி னல்குவன் பெரிதெனப்
பல்புகழ் நுவலுநர் கூற வல்விரைந்
துள்ளந் துரப்ப வந்தனெ னெள்ளுற்
றில்லுணாத் துறத்தலி னின்மறந் துறையும்
புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வன் பன்மாண்
பாலில் வறுமுலை சுவைத்தனன் பெறாஅன்
கூழுஞ் சோறுங் கடைஇ யூழி
னுள்ளில் வறுங்கலந் திறந்தழக் கண்டு
மறப்புலி யுரைத்து மதியங் காட்டி
நொந்தன ளாகி நுந்தையை யுள்ளிப்
பொடிந்தநின் செவ்வி காட்டெனப் பலவும்
வினவ லானா ளாகி நனவின்
னல்ல லுழப்போண் மல்லல் சிறப்பச்
செல்லாச் செல்வ மிகுத்தனை வல்லே
விடுத்தல் வேண்டுவ லத்தை படர்ந்திரை

நீர்சூழ் நிலவரை யுயரநின்
சீர்கெழு விழுப்புக ழேத்துகம பலவே.

அவனை அவர் பாடியது.

(4.) நீண்டொலி யழுவங் குறைபட முகந்துகொண்
டீண்டுசெலற் கொண்மூ வேண்டுவயிற் குழீஇப்
பெருமலை யன்ன தோன்றல சூன்முதிர்
புருமுரறு கருவியொடு பெயலகட னிறுத்து
வளமழை மாறிய வென்றூழ்க் காலை
மன்பதை யெல்லாஞ் சென்றுணக் கங்கைக்
கரைபொரு மலிநீர் நிறைந்து தோன்றியாங்
கெமக்கும பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகலி
னன்பிலா டவர்கொன் றாறு கவரச்
சென்றுதலை வருந வல்ல வன்பின்று
வன்கலை தெவிட்டு மருஞ்சுர மிறந்தோர்க்
கிற்றைநா ளோடும் யாண்டுதலைப் பெயரவெனக்
கண்பொறி போகிய கசிவோ டுரனழிந்
தருந்துய ருழக்குமென் பெருந்துன் புறுவிநின்
றாள்படு செல்வங் காண்டொறு மருளப்
பனைமரு டடக்கையொடு முத்துப்பட முற்றிய
வுயர்மருப் பேந்திய வரைமரு ளேன்பட
டொளிதிக ழோடை பொலிய மருங்கிற்
படுமணி யிரட்ட வேறிச் செம்மாந்து
செலனசைஇ யுற்றனென் விறன்மிகு குரிசி
லின்மை தீரப்ப வசைதர வந்துநின்
வண்மையிற் றொடுத்தவென் னயந்தனை கேண்மதி
வல்லினும் வல்லே னாயினும் வல்லே
யென்னளந் தறிந்தனை நோக்காது சிறந்த
நின்னளந் தறிமதி பெரும வென்றும
வேந்தர் காணப் பெயர்வென் சாந்தருந்து
பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெழி லகல

மாணிழை மகளிர் புல்லுதொறும் புகல்
நாண்முர சிரங்கு மிடனுடை வரைப்பினின்
றுணிழல் வாழ்நர் நன்கல மிகுப்ப
வாளம ருழந்தநின் றானையுஞ்
சீர்மிகு செல்வமு மேத்துகம் பலவே.

அவனை அவர்பாடிப் பகடு பெற்றது.

(5.) இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை
புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்லர்
இரவல ருண்மையுங் காணினி யிரவலர்க்
கீவோ ருண்மையுங் காணினி நின்னூர்க்
கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த
நெடுநல் யானையெம் பரிசில்
கடுமான் றோன்றல் செல்வல் யானே.

அவர் வெளிமானுழைச் சென்றார்க்கு வெளிமான்துஞ்சுவான் தம்பியைப் பரிசில்கொடுவென அவன் சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாதுபோய்க் குமணனைப் பாடிக் குமணன் பகடுகொடுப்பக் கொணர்ந்துநின்று வெளிமானூர்க் கடிமரத்துயாத்துச்சென்று அவர் சொல்லியது.

(6.) நின்னயந் துறைநர்க்கு நீநயந் துறைநர்க்கும்
பன்மாண் கற்பினின் கிளைமுத லோர்க்குங்
கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழநின்
னெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கு
மின்னோர்க் கென்னா தென்னொடுஞ் சூழாது
வல்லாங்கு வாழ்து மென்னாது நீயு
மெல்லோர்க்கும் கொடுமதி மனைகிழ வோயே
பழந்தூங்கு முதிரத்துக் கிழவன்
திருந்துவேற் குமண னல்கிய வளனே.

பெருஞ்சித்திரனார் குமணனைப்பாடிப் பரிசில் கொணர்ந்து மனையோட்துச் சொல்லியது.

(7.) ஆடுநனி மறந்த கோடுய ரடுப்பி
னாம்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவாப்
பாஅ லின்மையிற் றோலொடு திரங்கி
யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை
சுவைத்தொ றழூஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி
நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கணென்
மனையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைஇ
நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண
வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னிந்நிலைத்
தொடுத்துங் கொள்ளா தமையலெ னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பின் பச்சை நல்யாழ்
மண்ணார் முழவின் வயிரிய
ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே.

தம்பியால் நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்த குமணனைப் பெருந் தலைச்சாத்தனர் பாடியது.

(8.) மன்னா வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே
துன்னருஞ் சிறப்பி னுயர்ந்த செல்வ
ரின்மையி னிரப்போர்க் கீஇ யாமையிற்
றொன்மை மாக்களிற் றொடர்பறி யலரே
தாடாழ் படுமணி யிரட்டும் பூநுத
லாடியல் யானை பாடுநர்க் கருகாக்
கேடி னல்லிசை வயமான் றோன்றலைப்
பாடி நின்றனெ னாகக் கொன்னே
பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்
னாடிழந் ததனினு நனியின் னாதென
வாடந் தனனே தலையெனக் கீயத்
தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் றின்மையி
னாடுமலி யுவகையொடு வருவ
லோடாப் பூட்கைநின் கிழமையோற் கண்டே.

தம்பியால் நாடுகோள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்த குமணனைக் கண்டு அவன் தன்வாள் கொடுப்பக் கொண்டுவந்து இளங்குமணற்குக் காட்டிப் பெருந்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

[தனிப்பாடற்றிரட்டு]

1. ஆடெரி படர்ந்த கோடுய ரடுப்பில்
ஆம்பி பூப்பத் தீம்பசி யுழல
இல்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை
சுவைதொறுஞ் சுவைதொறும் பால்கா ணாமல்
குழவி தாய்முக நோக்க
மனைவி யென்முக நோக்க யானும்
நின்முக நோக்கி வந்தனன் குமண.

2. அந்தநாள் வந்திலை யருந்தமிழ்ப் புலவோய்
இந்தநாள் வந்துநீ நொந்தெனை யடைந்தாய்
தலைதனைக் கொடுபோய்த் தம்பிகைக் கொடுத்ததன்
விலைதனைப் பெற்றுன் வெறுமைநோய் களையே.

3. மாந்தையிலே வாழு மகுடக தியாகியுனக்
கேந்து தழும்போ விரண்டுண்டு—வேந்தர்
முடித்தழும்புன் காலிலே முத்தமிழோர்க் கீயும்
படித்தழும்புன் கையிலே பார்.

4 வெம்புங் காலை வெதும்பி விழுஞ்சிரம்
செம்பொன் கோடி விலையெனச் சிந்தித்தான்
உம்பர் நாடு முலகினுந் தேடினும்
எம்பிபோ லெமக் கியாவ ருரியரே.

5. ஆறு பெருக்கற் றருந்திடர்தான் பட்டாலும்
ஊறலமை யாதோ வுலகாற்றத்—தேற
வறியையே யானு மெனகளியை யாற்றச்
சிறியையோ சீ குமண செப்பு.

—:0:—

எத்தனை கால மிருப்பினுங் கடையி லிறப்பதே சாதமென் றாளும், நித்தனை யல்லா னிறப்பவ ரில்லா நீர்மையா லிதையுணர் ததிசி, யுத்தமன் வினவி னுலப்புறு மென்பை யுய்ப்பரோ னுயிர்பெற வுவந்து, தத்தமே செய்தா னிருசெயா திருப்பிற் சாவிலா திருப்பனோ சாற்றாய். (௱௫)

வேறு.

ஈதலெனு நற்குணமொன் றிசைந்தவர்பா லெவ்வகைய
தீதுபெறுங் குணமுறினுஞ் செஞ்சுடர்முற் பனிபோலா
மாதலினன் மானிடர்க்கு மமரருக்கு மியாவருக்கும்
மேதினியிற் கொடைநிகரா விளங்குதுணை வேறிலையால். (௱௬)

பூதவுட லாயவிது பொன்றுமொரு கணப்பொழுதி
னொதுலருக் கெப்பொருளு மவரதெனத் தருங்கொடையான்
மேதகுநன் னுவலர்வாய் மேவுமுடம் பொன்றதுதான்
சாதலின்றி நித்தியமாத் தழைத்துவரும் புகழுடம்பு. (௱௭)

இல்லறஞ்செ யில்லவனு மேனையரு மிருநிதியும்
நல்லரசும் வளநாடு நமனுர்கைப் படும்பொழுது
புல்லுமொரு துணையாகப் பொருந்துவவோ வறமொன்றே
வல்லதுணை யாயிருந்து வாட்டமுறன் மாற்றிடுமால். (௱௮)

சிறைக்காவ றுனுமெவன் செய்புமிளஞ் சேயிழையார்
நிறைக்காவ லொன்றேநன் னிலைக்காவ லதுபோலப்
புறக்காவற் பண்டநன்கும் பொருந்துகினும் பயனிலைநல்
லறக்காவ லரசுரிமைக் கழியாத பெருங்காவல். (௱௯)

அகழ்தருமண் புழுகரிநா யனைத்துமெதிர் பார்த்திருக்கும்
இகழுடம்பை யடைந்தவர்க ளிருக்கையிலு மிறந்தவரே
திகழிரவி சவிகாணத் தேயமெலா மிகவிளங்கும்
புகழுடம்பைப் பொருந்தினவர் பொன்றுகினும் பொன்றுரே. (௧௧௦)

அன்பிலரே யெப்பொருளு மழிந்துபடுந் தமக்குரியா
ரன்புடையா ரென்பினுட னுவியுமே பிறர்க்குரியா
ரென்பதைமுன் சிபிவேந்த னிளம்புறவுக் கின்பமுற
என்பதையு மளித்தழியா விசையடைந்த திசையதோ. (௧௧௧)

அகனிலத்திற் றனியாழி யதுசெலுத்தி யகங்களித்த
தகவுபெறு பெருவேந்தர் சங்கமன விடற்கரிதே
மிகுமவரிற் கொடைபொறுமை வீரமுத லியவற்றாற்
புகழுடைந்தார் பெயரன்றிப் பொன்றினர்பேர் பொலிவனவோ. ()

ஆதலினு லரசேசீ யன்புகொடை யருளறிவு
மேதகவுற் றிவ்வரசின் விளங்குதிபன் னெடுங்காலம்
ஓதுமதி மந்திரிமா ருரைசிறிதுந் தள்ளற்க
ஈதுறுதி யெனக்கோடி யென்னினுனக் கழிவிலையால். (கக௩)

மனித்தர்பய மனுத்துணையு மனக்கொள்ளே லினைப்பவருள்
இனித்தமுழு முதலாகி யிரணியமா மன்றகத்துக்
குனித்தபரன் சான்றாகக் கொள்ளுதிபேல் வினையனைத்துந்
தனித்தனியே விடைவாங்குஞ் சத்தியஞ்சத் தியமிதுவே. (கக௪)

வேட்டவர்கள் வேட்டவெலாம் விலக்காமற் கொடுப்பலெனும்
நாட்டமுளே னயலொருவ னண்ணியிரக் குமகிழ்ச்சி
காட்டியளித் திடுமரசைக் காப்பதனுக் குரிமையைநீ
கேட்டபொழு தில்லையெனக் கிளத்துவனோ கெழுவலியாய். (கக௫)

அழிவுபடு மிகச்செல்வ மாயவிதை நீபொருந்தி
வழியுமது மலர்க்கடவுள் வாழ்க்கைநிலை மாய்ந்தாலும்
அழிவுபடாப் பரச்செல்வ மாந்தவத்தை யெனக்களிக்குந் [யால்.
தொழிலுடையாய் துணைவனெனுஞ் சொற்பொருளைத் துலக்கினை

இன்றுமுத லெனக்குநீ யினவலெனக் கருதுகிலேன்
கன்றுதல்செய் மலமாயக் காரிருளைப் புறத்தொதுக்கத்
துன்றியகல் லதி[illegible] சுடர்கொளுத்தும் படிபோந்து
நன்றுபுரி யருட்குர[illegible]கனீ வாழியவே. (கக௭)

நன்றாய தொழிலி[illegible] ளுட்புரிவா மெனக்கருதா
தன்றேசெய் வதுவே[illegible] யாதலினு லருந்தவத்திற்
கின்றேயா னேகுவ[illegible]ந்தியெனத் தனித்தெழுந்து
சென்றானல் லறத்தினுக்[illegible] செவிலியெனத் திகழ்பெரியோன். ()

கருமமுருத் தரித்தேகுர் தன்மையெனத் தார்வேந்தன்
தெருவிடைமெல் லடிசிவப்பச் செல்கின்றா னதுபொழுது
புரிவுபெறுந் தாயகலப் பொறாதழலுஞ் சிறாரென்ன
மருவியநற் றிருநகர மாந்தரடுத் திதுபகர்வார். (௧௧௯)

சக்கரங்கொண் டுயிரனைத்துந் தனிபுரந்த தராபதியே
இக்கணத்தி னெம்மையெலா மிடர்க்கடலி னிடைப்படுத்தித்
தொக்கவனம புகுவதற்குத் துணிந்தனையே தொல்லுலகின்
மக்களழுங் குரற்கிரங்கா மாதாவு முளள்கொல்லோ. (௧௨௦)

பால்கொடுத்து வளர்த்தெடுத்த பசிபசிறைக் கிள்ளைகளை
வேல்கொடுத்த வடிமுறுவல் வெருகினிடை விடுப்பாரோ
நூல்கொடுத்த வியனடையாய் நோய்புரியு நும்பியிடக்
கோல்கொடுத்து நீயகலக் குறிக்கொண்ட குணமென்றே. (௧௨௧)

மேதகுதாய் முலைப்பாலில் விடங்கலந்து கொடுத்தென்னக்
காதகனு நும்பிகொடுங் கரங்கொள்ளக் கவிகைதந்து
பூதலமெல் லாநடுங்கப் புரிந்தனையே புகழுடையாய்
ஈதுநினக் கழகாமோ விதுவோநின் னருட்கியல்பே. (௧௨௨)

உன்னைவிடுத் தனமாயி னுயிர்விடுத்தோ மென்பர்சிலர்
என்னையிவன் மனமிரக்க மிலதாயிற் றென்பர்சிலர்
பின்னவனைக் கோறலுக்குப் பெயர்குதுநா மென்பர்சிலர்
அன்னவனு மிணக்கடங்கி யமைகிலோ மென்பர் சிலர். (௧௨௩)

சிங்கமிருந் தரசாட்சி செய்யுமொரு வரைமுகட்டே
தங்கியொரு நரியிருத்தல் தகுந்தகுமென் றுரைப்பர்சிலர்
வெங்கொடுங்கோ லவனோடு மேவகிலே மென்பர் சிலர்
எங்களைநின் னொடுகொடுசென் றெய்துககா னென்பர்சிலர். (௧௨௪)

எல்லவரு நல்லவனென் றேத்து மிந்த மகிபதியைப்
பல்லவரு முகம்புலர்ந்து பதைபதைத்துக் கதறியழப்
புல்லறிவா னாட்டைவிட்டுப் போக்கியவ னாட்சியினும்
வல்லியங்க ளொடுவாழும் வாழ்க்கையினி தென்பர்சிலர். (௧௨௫)

சிரியனைத் தன்னுரிமைத் தேசம்விட்டுத் துரத்துதலாற்
பாரிலுளோ ரழுதழுது படும்பாடு பழுதாமோ
ஆருமகிழ் தரக்கெடுவா னயர்ந்தேழை யழுதகண்ணீர்
கூரியவா ளொக்குமெனக் கூறுமறை யென்பர்சிலர். (௧௨௬)

அரசுரிமை யெவர்க்குமகிழ் வாற்றுவதென் பிதுதொலைந்து
விரவுதுயர்க் கடலுலக மேற்கொள்ளப் புரிவதுவோ
புரவலனே கொடும்புல்லர் புரியுமொழுக் கினனானன்
சரதமினி யறக்கடவு ளாக்குமெனப் பகர்வர்சிலர். (௧௨௭)

இலகுபதி யைப்பிரித்தா னென்னுமுரை வருமுன்னே
குலவியநந் நாட்டினையுங் கொடுங்கோலாற் பிரித்தானே
இலகுமனத் திரக்கமின்றே யிவன்கொடியன் முதுபுலவர்
திலகருளத் திடிவிழுந்த செயலிதுவே யென்பர்சிலர். (௧௨௮)

வரிபடைத்த மாரிலிகண் மனமயங்கிப் பயப்படல்போற்
புலிநிகர்த்தேம் புலம்புவதென் பொருவதற்குப் புறப்படுமின்
ஒலிகெழுநீர்த் திரையுலக ரொருவழிப்பட் டாலிளங்கோன்
எலிநிகர்பப னெழுமின்க ளெழுமின்க ளென்பர்சிலர். (௧௨௯)

இப்பட்ச பாதகனை யிலகுபதி நாடகலக்
குப்புற்று வாழ்வதினுங் கொலைக்களமுற் றமராற்றி
ஒப்பற்ற வபமுறுவே முயிர்தருவேம் பயம்விடுவேம்,,
செப்பத்தின் செப்பமனச் செப்பிநிறை குவர்சில்லோர். (௧௩௰)

முறைபுரிந்து புவிபுரக்கு முடிகெழுவேந் தருக்குரிய
மறைவழியா யின்முறைமை மறைவழியா வதுதகுமோ
பறவையினம் பலபயின்று பலங்கொளுங்கற் பகதருவில்
இறையளவி னிடிவிழுந்த தெனவாயிற் றென்பர்சிலர். (௧௩௧)

குலங்குலையக் குடிகளழக் கொடுங்கோல்கொண் டவனுலகங்
கலங்கும்வெடிக் கர்ச்சனைநங் கருத்திடிபட் டிடமேவிப்
புலங்குலைய மானமறப் பரிபவமுற் றுயிர்தரிப்ப
தலங்கலணி புயவீரர்க் கடுக்குமோ வென்பர்சிலர். (௧௩௨)

இங்காருந் தம்முளத்தி னிலகுபதி யிவனென்னும்
மங்காத சீர்த்தியனை மட்டும்விட்டுத் தன்னுரிமைப்
பங்காளப் பிரிவுசெய்து பாராளச் சண்டாளன்
பொங்கால மெனவரினும் போதுமெனப புகல்வர்சிலர். (௧௫௩)

தீராத கொடுந்துயரஞ் செகத்தவரெல் லாமடைய
ஓராத சிறியவனு லொருகொடியின் மக்கண்மனை
நீராரும் வளநாடு நீப்பினுநந் திருபண்முகம்
பாராளு மன்றிருந்த படியிருந்த தென்பர்சிலர். (௧௫௪)

மன்னவன்செய் வதைபிழித்து வகுப்பதுவு மமராற்ற
உண்ணுவதும பிழைபணிவா யுரைத்துமெழு தியுமிரப்பாம்
அன்னவனே யருளினல மன்றெனில்வா ளாதுறுவேம்
இன்னதுவே நமக்கடுப்ப தென்பர்சில பேதையர்கள். (௧௫௫)

மன்பதைவேந் தாவிபுடல் வாழ்வதுபோல் வாழ்வின்றித்
துன்பதையே யனுபவித்துச் சொன்னவெலாந் தலையேற்றுப்
பின்பதையே செயுமடிமைப் பிழைப்பினிலும் வீரசொர்க்கம்
என்பதையே வேட்டுறுவா மெல்லவரு மென்பர்சிலர். (௧௫௬)

தண்டினாற் புவிபுரப்பார் தருமநெறி கைவிடுவார்
அண்டினாற் பிடித்தடைப்பா ராய்ந்தறிந்து முறைபுரியார்
வண்டினாற் றான்கெடல்போல் வரிகளாற் குடிகெடவும்
கண்டினாப் பலபுரிவார் காவலரோ காதகரே. (௧௫௭)

இம்பர்மா னுடரெவர்க்கு மின்னுயிர்நே ரிலகுபதி
யும்பர்மா நிலமுழுதற் குரியவழி மருவுதுயர்
கம்பர்மா கவியிருவர் கவிக்கடங்கு மல்லாது
கும்பர்மா சுணத்தலைவர் கூறுதற்குங் கூடாதே. (௧௫௮)

மானிடர்தந் துயர்கருதான் வழக்குரைத்தா லெதிர்பகரான்
தானிட்டே நிதம்புரிவான் றனக்கென்றோர் விதிவகுப்பான்
தேனெனவே மொழிபகர்வான் சிந்தைசெயல் விடமனையான்
ஈனரா சாட்சியினு மெழுநரக மினிதாமே. (௧௫௯)

முற்றுநிறைந் திருக்குழலியர் முடிக்கிவிடுத் தேகுமெனில்
வெற்றுடம்பு தனித்துறுமோ வேல்வேந்தே யென்பர்சிலர்
அற்றதுவாழ் வென்பர்சிலர் அஃதோவென் றழுவர்சிலர்
பற்றிமுழு வதுமெவரே பகர்வரவர் படும்பாடே. (கஉ0)

அண்ணன்முக முழுமதிய மணிமறுகிற் காணுதலும்
கண்ணினிடைப் புனலொழுகக் கமலநிகர் முகத்தினராய்ப்
புண்ணுடைய மனத்தினராய்ப் புடைதத்திகை வயிற்றினராய்த்
தண்ணளியங் குழல்குலைபத் தனித்தனியேங் கினர்மடவார். (கஉக)

அதிதுயரத் தவராகி யழுதடுத்துத் தனைச்சூழ்ந்த
மதியமைச்சர் முதலாய மாநகரத் தாரையெலாந்
துதிபெறுநற் குணக்கடலாஞ் சொல்லிலடங் காப்புகழான்
கதுமெனவே கையமைத்துக் கட்டுரைசிற் சிலபகர்வான். (கஉஉ)

விதிமுறையிற் பிறழாதீர் மெய்யடுங்கிக் குலைவதெவன்
இதுநமது பேரறிவுக் கியல்பன்றே யானியற்று
முதுதவத்துக் கிடையூறு மொழிவிடுமின் றுயரொழிமின்
பொதியவிழ்தா ரெம்பியுமைப் புரப்பனென மனக்கொண்மின். ()

இன்றுவரை நமக்குநல மியற்றினன்யா னெனவிரங்கிக்
கன்றியவனை வருங்குழலிக் கழறுமொழி சரதமெனில்
நன்றியறிந் தவராகி நானவிலும்படி நடத்தல்
என்றுமுமக் கறமாகு மெனக்குமகிழ் விதுவேயாம். (கஉச)

நலம்புரியு மெழின்மடவார் நாடக ரரசனைத்தும்
பலம்புரிதற் கேதுவலாற் பார்ப்பினொரு பயனுளதோ
அலம்புரியு மியாக்கையிஃ தழியுமுன மன்பெய்தித்
தவம்புரியப் பெற்றவரே தமதுபிறப் பற்றவரே. (கஉரு)

வெம்பியெடுத் துரைத்தவெலாம் வீணுரையே விரும்பியவென்
தம்பியெனக் கியற்றுதவி தாரணியி லெவர்புரிவார்
பம்பியவென் னுயிரனையீர்-பரிந்துண்மை பார்க்குமிடத்
தெம்பிமனக் கினியவரே யெனக்கினிய ரெனத்தெளிமின். (கஉ௬)

ஒன்றேனு மிதுவரையா னுரைத்தமொழி தவறடைவ
தென்றேனும் பார்த்தனிரோ வினித்தவறன் முறையாமோ
இன்றேயா னெம்பிகொளற் கிந்தனனில் வரசுவனம்
சென்றேநற் றவமியற்றுஞ் சிந்தனையிற் றிடமடைந்தேன். (கசஎ)

ஒருதாரத் திடைத்தோன்றி யொருவரமு னூட்டவுண்டும்
ஓரகத்தி னுடனுறைந்து மோரரசுக் குரியமியாம்
ஆரரசு புரியினுநீ ரடங்குவதல் லதெமக்குள்
தாரதம்மி யம்பகுத்துச் சாற்றுவது தகவாமோ. (கசஅ)

இரவிகுடக் கெழுந்தாலு மெழுகடலுங் கிளர்ந்தாலும்
புரவிமுகத் தெழுந்துகனல் பொங்கியெதிர் போந்தாலும்
திரமருவித் தவமியற்றித் திருவடையா மற்றிரும்பி
வருவனெனு நினைப்பையின்னே மறந்திடுமின் மறந்திடுமின். (கசகூ)

எல்லீரு மிவணுரைத்த வெனதுரையை மறுத்தணுவுஞ்
சொலலீரா யெம்பிபுகல் சொல்வழியி னடக்குதிரேல்
கல்லீரும் புயவலியீர் கடவுளர்க்கு மியாவருக்கும்
நல்லீரென் றுரைத்துவிடை நல்கிநகர்ப் புறநடந்தான். (கரு௰)

மொழியெலாம் வெடிகாட்ட முகமெலாஞ் சுழிகாட்ட
விழியெலாம் புனல்காட்ட வியர்வெலா முடல்காட்ட
வழியெலாந் தாழ்காட்ட வாழ்வெலாந் துயர்காட்டப்
பழியெலாந் தலைகாட்டப் பரிபவமுற் றவரிருந்தார். (கருக)

அந்தோவென் றாற்றொலியு மார்த்தெழுநெட் டுயிர்ப்பொலியும்
கொந்தாருங் குழல்குலையக் குலைகின்ற குலக்கொடியார்
சந்தாபத் தழுமொலியுந் தம்மார்பிற் புடைப்பொலியும்
எந்தாலத் துரைப்பதெவ னெழுகடலி னொலிபோலாம். (கருஉ)

நிதியிழந்தோ மென்பர்சிலர் நெடியசிர மசைத்திசைக்குந்
துதியிழந்தோ மென்பர்சிலர் சொற்கடலிற் றுளைந்தறியும்
மதியிழந்தோ மென்பர்சிலர் மனமறுகி வாணரெலாம்
பதியிழந்து வனநோக்கிப் பார்வேந்தன் படர்பொழுதே. (கருங)

மடனீந்த கொடியமன வலித்துணைவற் கரசுபுரி
யிடனீந்த பேரறிவா னிரங்குமொழி யுடன்மாந்தர்
தடனீந்த விழிவழியே தவித்தனிகொட் டியகண்ணீர்க்
கடனீந்தி யெழுபிறவிக் கடனீந்தக் கடக்கின்றான், (கஙச)

வன்மடுத்த நிரைபுரந்த வமெனடுத்த திருமார்பன்
தனைநிகர்த்துப் புவிபுரந்த தன்னனையான் றவமியற்று
நினைவிழுத்த முன்போக நெடியபவப் பிறவிதரு
வினைவிடுத்துப பின்போக மிகமகிழ்ந்து தான்போனான். (கஙரு)

முரண்டழைய யாங்குறினு முடிகிவளை தரும்பாச
அரண்டனைவிட் டாங்குபரு மரண்கடந்து சலசரமேபோல்
திடண்டமரார் மனைகுழுமிச் செறிகுடுமபக் கடல்கடந்தாங்
கிருண்டகுழற் கணிகையர்நெஞ் செனுமகழி கடந்தனனால். (கஙசு)

வேறு.

நால்வகைப் படைகளு நனுக வூனுகர்
வேல்வகைப் படையொடு மேவும் வேந்தர்கோன்
கால்வகை நடைகொடு கதுவ லால்விதி
போல்வகைப் படிவது புகவி னியாத்ரோ. (கஙள)

அண்ணலி னுயர்குணத் தமைவு காண்டலின்
விண்ணவர் மலர்மழை வியந்து பெய்தெனக்
கண்ணகன் மாகமீக் கமழுங் காவெலாம
உண்ணிறை மதுமல ருகுப்பச் சென்றனன். (கஙஅ)

தடத்தலை மோதன்மத் தளத்தி னேதையா
படத்தலை யாதர்போன் மஞ்ஞை யாலுவ
படத்தலைத் துயில்பரம் பரனை யொப்புற
நடைத்தலை யுடையகோ னனுர்ந்து மங்கணே. (கஙகூ)

தனிமையா கிராகவற் சமித்த கோமகன்
வனமுற நோக்கல வருந்திப் பண்ணையின்
நனியுறை ஞண்டரு நந்து மாதிய
பனிதரு மனைபுகப் பார்த்துச் சென்றனன். (கசம)

முற்றிய கல்வியான் முதினர் யாவரும்
தெற்றெனத் தலைகுனிந் திருக்குஞ் செய்கைபோல்
சுற்றிய வயற்றொறுஞ் சூனி ரம்புநெற்
கற்றைக டலைகவிழ்ந்து காட்டிற்றே. (கசுக)

ஆழியாற் பகைவரை யடக்கு மன்னன் மான்
சூழிருங் கானகஞ் சூழ்வ னென்றுகான்
கோழிகூ கூவெனக் கூவிச் செல்வன
பாழியந் தோளினன் பார்த்துப் போயினன். (கசுஉ)

ஆவியொன் றாய்ப்புவி யனைத்து நாட்டிய
காவலன் பிரிவினாற் கலுழ்வ வாமெனப்
பூவையின் மலர்மதுப் பொழிந்து தோன்றுறத்
தேவாபூ பதிகள் செம்ம லேகினன். (கசுங

தேனள விடுவயல் கானம் பிற்செல
நானள விடவொணு நலத்தென் றுலெனர்
தானள விடவருந் தகைய ரென்னலாம்
வானள விடுமுயர் வரையை நண்ணினன். (கசுச)

எங்கணுஞ் செடிகொடி யெங்கும் பாசடை
எங்கணும பன்மல ரெங்குங் காய்வகை
எங்கணும பல்கனி யெங்கும் மில்குதேன்
எங்கணுங் கிழங்கின மெங்குந் தண்புனல். (கசுரு)

ஆண்டுறு புலவறந் தாலு நல்வளம்
ஈண்டுபல் வேயின மெங்குந் தொக்கதால்
தூண்டுநல் லறிவினர் சொற்ற நாமத்துள்
காண்டகு வரைவிண்டு கணிக்கப் பெற்றன. (கசுசு)

மல்லுடை மாண்பொடு வந்து நோக்கினர்
ஒல்லென மலைத்திட வுற்ற பண்பினால்
சொல்வலர் மலையெனச் சொற்ற பேர்ப்பொருள்
புல்லுவ திதுவெனப் புகறற் கேற்றது. (கசுஎ)

அளப்பதற் கரிதுபல் பொருளு மன்னது
துளககிலா நிலையது துயர நீப்பது
விளக்குமெய்த் தவத்தினர் விரும்பிநன் றெனக்
கொளத்தகுஞ் சிரது குறவ ஞ்ரது. (கசுஅ)

திருமலர் மணிநிதி சேர்த்த ணிந்துலாம்
பெருநதிப் பெண்மகப் பெற்றுத் தண்புனல்
விரிதிரைப் புணரியை மேவச் செய்தலால்
மருமெகன வருணனை வழுத்தக் கொள்வது. (கசுகூ)

நீலமா மாகமீ நிரைத்த தாரகை
போலமுன் டகத்தடை பொலிய நீர்த்துளி
சாலவுற் றெளிர்சுனைத் தலமரீ இயது
வேலென மிளிர்கணார் வேட்ட மீவது. (கஎ௰)

கடகடவெனுமொலி காட்டி வெவ்விய
வடவையுங் குளிர்குளிர் மருவித் தத்திய
கடைகொடு வெள்ளணி நாற்றி யாங்குறும்
தடமலி யருவிநீர் தயங்க மேயது. (கஎக)

திருமணப் பந்தரிற் செறித்து நாற்றிய
பெருமணி மலரணி பிறங்கி யாங்குதேன்
தருகனி விரிமலர் ததைந்து மேவிய
மருமலி தண்டலை வாழ்வு சூழ்வது. (கஎஉ)

கருநிறத் தண்டலை ககன மீதெலாம்
விரவியுற் றடர்ந்தன மேவ லாலிவண்
இரவியுற் றனன்கொன்மற் றின்று கொல்லென
வருமைய நண்பகன் மாட்டு மீவது. (கஎ௩)

வேறு.

காமலி யருணத் தனழகனார் தகமாக் காட்டிவா ரனம்புடை பெருக்கித், தேமலி கூட்டுப் பரிசனை யேந்திச் சீகரப் பனித்துணை சேர்த்து, காமுறக் கோடைப் பகைவனை வாட்டி நாடொறு மகிழ்வொடு.

னிராங், கோமகன் கொண்டு மகுடமும் புனைந்து கொற்றமுற் றிரு
ப்பதக் குன்றம். (௧௭௪)

உறவினர் பாச பந்தமே வாழு முளத்தவ ரையினு மங்கண், குறு
குவா ரையிற் பந்தமுங் குறுகுங் குறைவிலா ஞானமுற் றெய்தும்,
தறைமிசை வேட்கை யகலுமா மென்னிற் றவஞ்செயக் கருதிவந் த
வர்கள், பெறுவதித் தகைய நலமென வெவரே பேசவர் பிறங்கலிற்
பெரிதே. (௧௭௫)

நற்றவம் புரிந்து வராகமா முனியு னிர்மதிக் கடவுளு னினப்,
பொற்றவி சிருக்கும் புங்கவே தியனும் பூசரர் முனிவர்பற் பலரும், க
ற்றவர் பிடித்த கடவுண்மா மணியின கருணையுங் காகுத்த னருளும்
பெற்றதிக் கிரியி னிதனையே வராகப் பிறங்கலென் றுரைபபர்முற்
பெரியோர். (௧௭௬)

இந்திர னுலகஞ் சிறந்ததென் றினியா மியம்பிடோந் தவவனப்
பெருமைக், கதில்சற் றேனு மிணையுறா திவண்வா ழுருந்தவ ருருவுது
ர் வாசன், புந்திகொந் தியம்பப் புலவர்கோன் றுயரம் பூண்டதே போ
துமரம பொதிய, வந்துவந் துவந்து மலர்மணம் பரப்பி மகிழ்வெலாம்
பரப்புமவ் வனத்தில். (௧௭௭)

வேறு.

தண்ணனி முரல்வாசத் தழைக்கர மசையச் செய்ய
கண்ணனை யவிழ்ந்து காட்டக் கனூறிய பொதும்ப ரிட்டம்
உண்ணனி யுவகை பொங்கி யொளிர்முகக் கமலச் செவ்வி
அண்ணலே வாவா வென்றே யழைப்பது போன்ற தன்றே. (௧௭௮)

பூங்குயில் கான மாவம் போருகங் களாஞ்சி தாங்க
மாங்கிச லையம்வா ளேந்த வண்டினம் பாண ராகத்
தேங்கமு கீன்ற பாளை செவ்விய கவரி யாக
ஆங்கொரு தனியா னாங்க ரசவீற் றிருந்தா னையன். (௧௭௯)

கனிசில நாள ருந்திக் காய்சில நாள ருந்தி
நனிதழை சின்னா ளுண்டு நன்னிலக் கிழங்குட் கொண்டு
இனியதேங் கலந்து போதும் பீர்ம்புனல் வாயு மாந்தித்
தனியர சான பூமான் றவத்தர சாகி நின்றான். (௧௮0)

போதலார் தருவி னீழற் புலவர்கள் பூமா ரன்பு
மேதக வெழுந்து பொங்க வீற்றினி திருந்தா னாக
தாதுலா மதுபத் தண்டார்த் தராபதி தன்பின் வந்த
சோதர னாகிக் கோல்கொள் காதகன் றொழிலுஞ் சொல்வாம். (கஅக)

பூதலத் துயிர்க ளெல்லாம் பொனறிடைப் புரிந்து மேன்மேற்
போதரு மகிழ்ச்சி யோடு பொலிவுறு கூற்றம் போல
மாதவத் தரசை யேவி மாநதருண் மகிழ்வும் போகி
மீதெழு களிப்பி னோடு வீற்றிரு தனனவ் வெய்யோன். (கஅஉ)

அழுமொழி சங்க மாக வணைத்துமா ரடிக்கு மோதை
முழுவொலி யாகக் கண்ணீர் மொய்ம்மணப் பன்னீ ராகப்
புழுதிவீ தியிற்சு கந்தப் பொடியெனப் புரியி னெங்கும்
இழவர சிருப்ப வேந்தா யிளவர செய்த லுற்றான். (கஅங)

கணியுணி நூலோர்க் கூவிக் கடிகைவைத் தடுத்த காலைப்
பணியணி சூடப் பாரப் பாரணி புபத்த னாகி
யணியணி பெறமேற் றுங்கி யங்கத முடைவா ளேந்தி
மணியணி மகுடம் பொங்க வந்தர சணையிற் சேர்ந்தான். (கஅச)

அரசணை யிருந்த வேலை யமைச்சரும் பிறரு மீண்டித்
தருவகை யுறைக ளேற்றுத் தருக்கெலா முருக்கொண் டாற்போற்
பெருமித மடைந்து மேருப் பிறங்கலிற் பிறங்கு திண்டோள்
மருவிய வலியால வாரி மாநிலம் புரப்பா னானான். (கஅரு)

அறத்தையு நோக்கான் செவ்வி யருளையு நோக்கா னன்புத்
திறத்தையு நோக்கான் கொண்ட சிறப்பையு நோக்கா னெய்து
மறத்தையு நோக்கான் பண்டை வழக்கையு நோக்கா னாகிப்
புறத்தொடு மகத்துஞ் செல்வப் பொருளையே நோக்கி வாழ்வான். ()

தன்னினல் லறிவுள் ளோரிற் றருமத்திற் கொடையிற் பண்பில்
முன்னவ னாகி யாண்ட முன்னவ னரசை வெளவி
இன்னணங் கோன டாத்து பின்னவ னுள்ளத் தோர்நாள்
உன்னுதற் கரிய தொன்றை யுன்னுத லுற்றா னந்தோ. (கஅஎ)

மல்லன்மா நிலமெ லாந்தன் மலரடிப் படுக்க வாழும்
நல்லர சுரிமை தன்னை நம்மிடங் கொடுத்து நீகான
செல்லுதி யன்றே லுன்னைச் செகுப்பலென் றுருத்து நாம்போய்ச்
சொல்லலுங் கொடுத்துக் கானஞ் சூழ்ந்தனன் சூழ்ச்சி யாதோ. ()

பணமெனிற் பிணமு மாசைப் படுமெனப் பகர்வா ரந்தப்
பணமுமேம் பாடுஞ் சேரிப் பாக்கிய வரசு தன்னைக்
குணமொடு கொடுத்தா னென்று கூறிக்கொணு குணத்தி னாலே
தணவிலாப் பொருளின் வேட்கை தனைவெலுந் தகைய ரியாரே. ()

ஆதலா னம்மைக் கோறற் காம்புய வலியில் லாது
மோதுபோர் புரிதற் கஞ்சி முன்னுயிற் காத்தற் குன்னிப்
பூதலத் தரசை யீந்து போயினன் கானம் போலும்
ஈதலாற் றுணிவொன் றில்லை யின்னதே யண்ண னெண்ணம். (கூய)

பல்வகை நிதியி னற்பொற் பளிங்கினன் மணியாற் செய்த
நல்வகை மாடத் தும்பர் நண்ணிவீற் றிருந்த செம்மல்
கல்லொடு புல்லு முள்ளுங் கலுழிய கான மெய்தி
யெல்லொடு பனியும் வாட்ட வெவ்விதி னிருப்ப னம்மா. (கூக)

நல்லியல் வாணர் செய்பு ளாத னனையார் பாடல்
எல்லியு மெல்லுங் கொண்ட விருசெவித் துளையி னூடு
வல்லியங் கரடி பன்றி மதமலை யறுகு செய்யுஞ்
செல்லியல் குழுறல் கேட்கிற் சிந்தனை மெலிவு றாதோ. (கூஉ)

அமுதினு மினியவாக வடுதொழி லாளர் செய்யக்
கமகம வெனக்கந் திக்குங் கறியமு துண்ட வாயான்
அமர்தழை சருகு கந்த மரியகாய் கனியு ளைக்கள்
தமையிரு கரத்தாற் கொண்டு தான்புசித் திருப்பன் கொல்லோ. ()

தூலெல்லாந் தெரிந்த நெஞ்ச னுவல்வயப் பரிமா கைமா
மேலெலா மாறூட யாற்றும் விமானமேன் மேவிச் சென்றோன்
பாலெலாம் பருக்கையாதி பரிவுமேற் பரிவு செய்யக்
காலினாற் றிரியி னெஞ்சங் கவலுறல் கணிப்பிற் றோமோ. (கூச)

என்றுமில் லாதோர் செஞ்சி லின்பமே யினைத்தென் றெண்ணார்
ஊன்றிய பெருஞ்செல் வத்திற் றோன்றினர் வறிஞ ராயில்
சென்றன மகிழ்ச்சி யெல்லாஞ் சிந்தையை வாள்போற் றுக்கக்
கன்றுத லன்றி யுள்ளங் களிப்பது காணற பாற்றோ. (௧௯௫)

ஆகையாற் சானத் தன்னி யாயுளு ளளவு மன்னன்
சாகமா திகளை யுண்டு தன்பனி வெயிலுந் தாங்கி
ஓமையாற் றவஞ்செய் வானென் றுன்னுதன் மடமைத் தாகும்
வினையே வேண்டு மன்றேல் வேறொரு சூழ்ச்சி வேண்டும். (௧௯௬)

இனியவ னென்செய் வானே யினியவ னெவர்க்குந் தன்பால்
நனியுள மகிழ்ச்சி பொங்க நட்டவர் பலர்பா லண்ணிக்
கனிவொடு விளைந்த கூறிக கதுவுபல் படையும் பெற்றுத்
துனிதவிர் மனத்த னாகித் தும்பைபூண் டிங்கு சேர்வான். (௧௯௭)

மண்டமர் கடுக்கை மாலை வரதனு ரணியும் பார்த்தன்
புணரியிற் றுயில்வோ னேறும புள்ளினுக் கஞ்ச லுண்டோ
துணைவலி மருவிற் போரிற் றோற்கலா னன்றி நம்பால்
தணவின ராகி யாங்கே சார்வர்மெ வயவர் தாமும். (௧௯௮)

பின்னரியாந் தனிமை யுற்றுப் பித்துளம் பிடிக்கச் சேர்வேம்
அன்னது வருமுன் காத்த லறிவினுக் கழகே யாகும்
முன்னவற் பொருவே மென்னின் முடிகிலம் படைகளெய்தா
இன்னதோன் றியற்றே மாயி னிங்கிலை நிலைத்த றின்றால். (௧௯௯)

மாயமா யனையான் சென்னி வௌவிவந் தவர்க்குக் கோடி
யாயசெம் பொன்னை யுள்ளி யளித்துமென் றறைந்தே மாயிற்
போயெவ ரேனும் வஞ்சப் புணர்ப்பினாற் றலையைக் கொண்டு
தாயிவண் வருவ ரியாமுஞ் சஞ்சலந் தவிர்த்து வாழ்வேம். (௨௦௦)

நமதுநாட் டவர்க ளீது நாடிலா ரெனினும் வேறாய்
அமருநாட் டவரில்வஞ்சத் தருங்கல மாகி வாழுந்
தமைநிகர் வறிஞ ராவோர் தாழ்க்கல ரேகி யன்னான்
குமைதர வீட்டிச் சென்னி கொண்டிவண் வருவ ரன்றே. (௨௦௧)

ஈதனைற் றணிபொன் றில்லை யெவ்வகைச் சூழ்ச்சி நம்பாற்
போதுவ தன்றி மற்றோர் புந்தியிற் பொருந்துஞ் சொல்லோ
பேதரு மறிவே யென்று விம்மித முடைய னாகித்
தாதவிழ் புயம்பூ ரித்தான் றனிநிகர் தானும் பேதை. (௨0௨)

மற்றைநாட் சபையின் வந்து வள்ளுவர்க் கூவி னன்வந்.
தாற்றன ரங்கோ தான்முன் னுன்னிய படியே சொன்னான்
சற்றமுள் ளிரக்கம் பண்பு தயவறி விலாது முற்றுங்
குற்றமே புரிந்து வாழுங் கோடரிக் காம்பு போல்வான். (௨0௩)

தனக்கொரு செயலு மின்றித் தாங்குநற் றுணையு மின்றிக்
கனத்தெழும் பெரிய சூறைக் காற்றிடைச் சருகே போன்ற
மனத்தின ராகி நின்ற வள்ளுவ ருயிருக் கஞ்சிப்
புனற்கணி னொழுகத் தீயோன் புகன்றவா புரிந்து போனார். (௨0௪)

மடிபுருக் கொடிய காலன் வாய்முழக் கென்கோ தீய
விடமெழு முழக்க மென்கோ மேதினி முதல யாவும்
முடிவுறக் கிளம்பு மூழி முமாரியின் முழக்க மென்கோ
இடிமுழக் கென்கோ வன்றி யென்னெனக்கோ வினைய வோதை. ()

துவைதெழு வெடியி னோர்ப்பாற் றுணுக்குறு விலங்கு மாய
நவிக்குரல் கேட்ட பெண்க ளுயக சனகி மாதுஞ்
செவிச்சுடு மோதை கேட்ட சிஞ்சுகப் புள்ளும் போன்று
தவித்தனர் நகர மாக்க டனிதனி யிரங்கிச் சாய்ந்தார். (௨0௬)

செவிகளும் புதைப்பர் சில்லோர் செய்யவாய் புதைப்பர் சில்லோர்
புவிபுறல் வெறுப்பர் சில்லோர் புரண்டுநொந் தழுவர் சில்லோர்
குவிகரத் தொடுபெம் மானைக் கூய்முறை யிடுவர் சில்லோர்
இவ்வசெய லென்று காணு தேங்கிநெட் டுயிர்ப்பர் சில்லோர். (௨0௭)

பழுதுசெய் வினைமேற் கொண்ட பாதகன் பறையி னோர்ப்பால்
அழுதுநொந் தூற்று மாந்த ரனைருறச் செவியில் லாரைத்
தொழுதனர் புகழ்ந்த லூற்றார் சுவர்த்தலர் தொறுங்கு லாவ
எழுதுசித் திரங்க ளல்லா லிரங்கிலா ரெவரு மின்றே. (௨0௮)

இனையதை யொருவன் றொல்லை யிறைவனுக் குரைப்பான் வேண்டி
நினைவுட னெழுந்து காவி னெடிதுவல் விரைவிற் போகிப்
புனைபெரும் புகழைப் பூமான் பூங்கழல் போற்றி நின்று
பினையவன் செய்கை யாவும் பேசின னகன்று போனான். (உ0கூ)

அம்மொழி யறிந்த போதி னரசிழுந் தன்னு டனனின்
மும்மடங் கூங்கு பொங்கி முடுகுமேக் கழுந்த னுயிர்த்
தெம்முனை யடுபோர் சாய்க்குஞ் சிங்கவே றனைய செம்மல்
தம்முனார்ந் தவரி னெஞ்சஞ் சுளிப்பிலா துறைத லுற்றான். (உகo)

ஆபுலோ யுற்ற காலை யடுப்பவ ரருவ ருக்கச்
சீயொடு புழுவு மண்ணுஞ் சேருமிச் சென்னி தன்னை
மீயுயர் செம்பொன் கோடி விலையென விளங்கச் செய்தான்
தாயினு மினிய னெம்பி தானெனக் கருத லுற்றான். (உகக)

சுடச்சுடக் கரமீக் காலுஞ் சுவணமுஞ் சுவறத் தீயில்
அடச்சுவை பெருகுங் கன்ன லமுதமும் பாலும் போலும்
திடத்தமு தறிஞர்க் கின்னுச் செறிதொறும் புகழே யல்லால்
கடற்புவி யிடத்துத் தீது கடுகெனுந் துணையு முண்டோ. (உகஉ)

வேறு.

நலத்தகு குமணனின் னணமி ருப்புழி
இலக்கிய மெனும்புனை யேறி யாவரும்
சொலத்தகு தன்மதித் துடுப்பி னுற்றுளார்
திலக்கணப் புணரியி னெல்லை கண்டவன். (உகங)

புத்தமு தொழுகுறு புதுமொ ழிக்குழா
மொய்த்தன செறிதர மொழியும் பல்கவிக்
குத்தகை யுடையவன் கூரக் கோளினர்
சித்தமுங் களிகொளச் செப்புஞ் செவ்வியான். (உகச)

பூப்பிற ழாவகைய பொறைய னுயிர
நாப்பிழப் புழுமபடி நவிலு முறைதயோர்
கோப்பிழ வாவகை குறித்த தலெலாங்
காப்பினின் றுளிருங் கருத்த னுயினான். (உகரு)

பஞ்சலக் கணத்தொடு பஞ்ச காவியம்
பஞ்ச மொன்றின் றியே பயின்ற நாவினன்
விஞ்சுபல் காவியம் விளம்பு மேதகன்
செஞ்சொலிற் பிரசங்கஞ் செய்யுஞ் சீரியன். (௨௧௬)

சைவசித் தாந்தமெய்ச் சாத்தி ரங்களைக்
கைவரு நெல்லியங் கனியிற் கண்டனன்
பைவரு பாம்பணைப் பரம னுதியர்
தெய்விக நிலைக்கலை தெளிந்த சிந்தையான். (௨௧௭)

நால்வகைக் கவியினு நாளும் வல்லவன்
நால்வகைக் கவிஞரு நன்கு மெச்சுவோன்
நால்வகை யருத்தமு நயந்து தேர்ந்தவன்
நால்வகைத தானையர் நண்பு பெற்றுளோன். (௨௧௮)

மணத்துறு நிம்பமென் மாலை மன்னருக்
கிணக்கமுற் றோங்குமே மெழுவர் துன்னியே
தணப்பிலா துறுதமிழ்ச் சங்க வாணர்கள்
கணத்திடை மதிப்பொடு கணிக்கப் பெற்றவன். (௨௧௯)

முருந்தலைத் திடுகை முகிழ்ந்துப் பாரதி
பொருந்தலைப் புதுக்கிய புலமைப் புண்ணியன்
வருந்தலைக் கண்டிடா மதுரை யூரினன்
பெருந்தலைச் சாத்தனு மென்னும் பேரினன். (௨௨௦)

மாயியு மருகியு மருவி வாழ்வது
பூமியி லரிதெனப் புகறற் கேற்புறத்
தோமிலாக் கலைமக டொக்க பான்மையாற்
காமர்பொன் மகளருள் கதுவக் கண்டிலான். (௨௨௧)

ஈட்டுபொன் முயற்சியெண் ணிறந்த வேனுமூழ்
கூட்டறி னல்லது கூடு றுவெனு
நாட்டிய படிகலை நலத்தி னோங்கியும்
வாட்டுறு வறுமையே மலிந்த தன்மையான். (௨௨௨)

இன்னவ ளொருபக லினைய வெண்ணுவான்
மன்னிய கல்விபொன் மலரை மானுமால்
பொன்னதன் மணத்தினைப் பொருவு மாதலாற்
பன்னுபொன் பெறுவிடிற் பயனென் றின்றரோ. (உஉ௩)

மோனமேற் கொடுதவ முயன்ற போதலால்
ஈனமின் றில்லற மியற்று வாரெலாம்
ஞானமுற் றெய்தினு நவில்பொன் னில்லெனில்
கானமர் விலங்கினுங் கடைய ராவரே. (உஉ௪)

சொல்லறம் புரியவுஞ் சுற்றந் தாங்கவும்
புல்லற வோர்தமைப் புரிந்து போற்றவும்
நல்லற நிதிதுணை நண்ணு மின்றெனில்
இல்லறம் இல்லறம் என்னல் ஏற்குமால். (உஉ௫)

இல்லற மியற்றுவார்க் கியன்ற தாரமே
புல்லிய துணையெனப் புகல்வர் செம்பொனே
பல்விதத் தினுந்துணை படுமின் றேலவள்
புல்லிய துணையெனல் பொருந்தும் வேறரோ. (உஉ௬)

பல்வகைப் பண்டமும் பகுத்துச் சேர்த்திடில்
நல்வகை யட்டுணு நல்கு வாண்மனை
இல்வகை செய்விதா மிசைத்த பண்டங்கள்
புல்வகை பொன்னிலார் பொருந்த லெங்ஙனே. (உஉ௭)

வறுமையாற் கல்வியு மாயு மாநிதி
பெறுபொழு தல்லது பெயர்த ராதுயர்
மறுமையிற் பெறுநலம் வழங்கும் ஞானமீண்
டுறுசுகம் பொருளிலார்க் குரிய தாவதோ. (உஉ௮)

ஆதலா லதுபெறற் காற்ற லியாதென
மேதகு சிந்தனை மேவு வேலையில்
தீதற வழக்குறுஞ் செவ்வி யூன்றுகோல்
போதுவ தெனவொரு புலவன் போந்தனன். (உஉ௯)

இத்தக னெவனெனி லிவற்கு முன்மனம்
ஒத்துறு நட்பின னுலப்பில் கல்வியன்
புத்தமு தெனக்கவி புகலு வோன்பெருஞ்
சித்திர னெனும்பெயர் செப்புஞ் சீரியன். (உ௬௦)

காண்டலு மிருவருங் கலந்த சிந்தனை
பூண்டெழு களிரவி முன்ன ரெய்திய
மாண்டகு செய்யதா மரைமு கத்தராய்த்
தீண்டுறு கரங்களிற் சேர்ந்து வைகினர். (உ௬க)

இன்னணஞ் சுகம்வின வினரி ருப்புழி
அன்னவன் முன்னையற் கடுத்த காவலர்
இன்னலை விலக்கிய வீகை மேவிய
மன்னவன் குமணமால் வண்மை கூறுவான். (உ௬உ)

முதிரமால் வரையினன் முதிர்ந்த கல்வியன்
துதிபெறு வாணர்கள் துயர நீப்பவன்
கதிபெறு வள்ளல்கள் கலந்தோர் நல்லுருப்
புதிதுகொண் டுற்றெனப் பொருந்து மீகையான். (உ௬௩)

கொடுத்தறி யாதவன் குறித்த தவ்வவர்
எடுத்துறத் திறந்துவைத திருக்கும் பேழையன்
அடுத்தபல் வாணர்பா லமர்மி டிப்பகை
படுத்தலிற் பாண்பசிப் பகைவ னென்பவன். (உ௬௪)

தன்னிடத் தடைந்தபொன் றுங்கொ டேகுறத்
துன்னிய பல்கரித் தொகுதி யீபவன்
மன்னவன் குமணமான் மாட்ட டைந்தவை
இன்னவை நீயுஞ்சென் றெய்து கென்றனன். (உ௬ரு)

தனதிடத் தகன்றனன் றகைகொள் பண்பினல்
தனைநிகர் தமிழுணர் சாத்தன் றன்பிடி
யினைவிடுத் தனனென வெண்ணி யண்ணுநற்
பனைநிறை பாச்சொலிப் புடர்தன் மேயினன். (உ௬௬)

படர்தரு வேலையிற் பறவை வேந்தனே
டடர்கய வாயிட மாகப் போதரக்
கொடியினம் வலத்திஜனக் குறித்துச் செல்லுற
நெடிதக மகிழ்வொடு நினைப்பி னேகினன். (உ௩எ)

அடைந்தனன் குமணனு டாசன் கானிடை
மிடைந்தமை யறிந்தனன் விரைவி னவ்வழித்
தொடர்ந்துபோய்க் காண்பதே துணிவென் றுன்னினன்
மடந்தவிர் பலகலை வழங்கும் வண்மையான். (உ௩அ)

நின்றில னவ்விடை நிருப ரேறனுன்
சென்றுறை கானகந் தேடிச் சென்றனன்
அன்றல ரரும்பெவ ணடுத்த வாயினும்
துன்றிய மதுமணந் துய்க்கும் வண்டரோ. (உ௩௯)

ஆசையா தியபகை யடக்கி வாட்டியும்
தேசுமெய் யுணர்வெனுஞ் செய்ய கோலுடன்
மூசுமைம் புலக்குடி முற்று மாட்கொடு
மாசிலா நற்றவ மன்ன னாகியே. (உ௪0)

அகத்திடை யெழுமகிழ் வணைத்து மாமலர்
முகத்திடைக் காட்டிநீர் முடித்த தேவன்மேன்
மிகத்துதி பாடியோர் விருக்கப் பாங்குறை
தகப்பெறு குமணனைத் தான்கண் டானரோ. (உ௪௧)

ஆழிநே ரன்பினே டவண டுத்துநீஇ
யேழ்கட லெண்டிசை யெட்டுஞ் சீர்த்தியாய்
சூழ்புல வோர்பசி தொலைக்கு முன்னவா
வாழிய வாழிய வள்ள லேயென்றான். (உ௪௨)

கதுமெனப் புகன்மொழி காதி னூடுற
மதுமலி தாரணி மன்னர் மன்னவன்
முதுமொழிப் புலவரீர் முன்னி யீண்டுற
வதுதவ மியற்றினே னென்னிக் கண்டிலேன். (உ௪௩)

என்னது முன்னையோ ரியற்று லவினை
துன்னிய பான்மையாற் றோன்றி வீரிவண்
அன்னது நல்வர வாக வென்றனன்
மன்னவர் புகழ்தகை வாணன் கூறுவான். (உ௪௪)

ஈகையிற் பண்பினி லிசையிற் கல்வியில்
வாகையி லறத்தினன் மனத்தி லாண்மையில்
ஓகையிற் றவத்தினி லுவமை யற்றவா
பாகையும் தேனையும் பழிக்கு மின்சொலாய். (உ௪௫)

எட்டியொன் றகம்பழுத் திருந்த தாயினுங்
கிட்டுவ ரெவர்சுவை கெழுமுஞ் செய்யதேன்
புட்டியங் குறுகினைப் பொதும்பர் மேவினும்
பெட்டுவ ணடைந்ததைப் பெறுவ ரியாவரும். (உ௪௬)

ஆதலாலிவணினை யடுத்துக் கண்டனன்
ஈதலால் வேறிலை யிறைவ வீண்டியான்
போதலா லென்னது புலமைக் கேற்புறக்
காதலாய்ப் புகறருங் கவியைக் கேளெனா. (உ௪௭)

பாக்கியப் புதையலைப் பார்த்த வேழைபோல்
நோக்கிய விழிகளு நுணுகு மெண்ணமும்
தேக்கிய மகிழ்ச்சியுட் டிளைப்பச் செய்யதேன்
வாக்குவ தெனக்கவி வழுத்த லுற்றனன். (உ௪௮)

வேறு.

இருங்கன லடுப்பி லாம்பி யெழும்பவூ ணின்றித் தூர்ந்து
சுருங்கிய கொங்கைத் தோலைச் சுவைத்தழு மகத்தாய் நோக்க
மருங்கினை யவளு நோக்க வருந்திநின் னோக்கிப் புக்கேன்
பெருங்கலி தவிர்த்து வாழப் பேணுதி குமண வென்ன. (உ௪௯)

ஆடெனு மொழிமுற் கொண்டோ ரருங்கவி யுரைத்தா னந்தப்
பீடுசால் வள்ளல் கேட்டுப் பெருந்தமிழ்க் கரசே யான்முன்
நாடுறை யமைய மென்பா லணுகினை யல்லை நீத்துக்
காடுறை வேலை யெய்திக் கவியமு தருத்தா நின்றாய். (உ௫0)

நினக்குறு மிடியை நீக்க நெடும்பொ னிறைய வாரித்
தனத்தினைக் கொடுக்கு மேலாந் தவமில னேனே னேனும்
மனத்துறு துயர மெல்லா மாற்றுதி நின்னை யண்ணிச்
சினத்துறு கலியை விட்டச் செப்புவ னென்று கேட்டி. (௨௫௧)

இலையெனப் புகறல் சால வேழமைப் பால தாகும்
சொலை மறுத் துரையே னீயுஞ் சொற்றவா றிற்றி யாலென்
தலைதனைக் கொடுபோ யென்னற் றம்பிகைக் கொடுப்பா யாயின்
விலையெனச் செம்பொன் கோடி மிகமகிழ்ந் தீவான் கோடி. (௨௫௨)

ஈதுநீ புரியி னின்னை யின்னல்செய் கலியும் வீயும்
ஓதிய வெம்பி யுள்ளத் தோங்கிய கவலு நீங்கும்
மேதகு புகழு மேலாம் வீடுமெற் கெய்துங் கண்டாய்
ஆதலா லிதனின் மேலா மறமுமொன் றில்லை யையா. (௨௫௩)

இன்னதை மறுத்தி யாயி னிவையெலாஞ் சிதைத்தா யாதி
அன்னது பயனின் றாகு மழியுமிவ் வுடம்பை நீத்துத்
தன்னனோர் புகழு டம்பைச் சாருவே னாயி னெற்குப்
பின்னையோ ருறுதி யுண்டோ பேசுதி பெருநூல் வல்லோய். (௨௫௪)

எனவிவை புகன்றே கைவா ளீந்தனன் சென்னி தாழ்ந்தான்
நினைவினு மரிய செய்கை நிகழ்த்தினன் செய்வா னுனன்
புனைபெரும் புகழ்வேட் டுள்ளோர் பூதமெய் வேட்பார் கொல்லோ
அனையவர்க் கியல்பே யாகு மமுதுண்பார் கடவுண் பாரோ. (௨௫௫)

அடுத்திவை யுரைப்பக் கேட்ட வருந்தமிழ்ப் புலவ னெஞ்சந்
துடித்தனன் செய்வ தொன்றுந் தோன்றிலன் றுண்ணென் றஞ்சி
எடுத்தகை வாளாற் றானே யீரினென் செய்வா மென்று
வடிப்பொலி வள்ளல் கைவாள் வாங்கினன் வழுத்த லுற்றான். (௨௫௬)

தலைக்கொடை யளித்த மேன்மைத் தரணிபா னிறுது சென்னி
விலைக்கொடை யடைவா னெற்கு வேண்டுறான் றீதல் வேண்டும்
உலப்புறு தந்நாள் காறு மோம்பவும் வேண்டு மென்று
நிலைப்புகழ் வள்ள லொப்ப நிகழ்த்துத லுற்றான் பின்னர். (௨௫௭)

உயிர்க்கொடை யளித்த மேன்மை யொருதனி வள்ளா லுன்முன்
வெயிற்குமுன் விளக்கே போல மேவுறு வண்ண மேற்போர்
கையிற்பொரு ளளித்த மூவேழ் கணக்குறு வள்ள லன்னோர்
அயிர்ப்பிலா திறத்த லாலே யடுத்தது புகழுன் றனக்கே. (உ௫அ)

கற்பகஞ் சுரபி சிந்தா மணிநிதி காரென் றெல்லாம்
பொற்பவோ ருருவம்பூண்டு போந்ததா லையுநின் வண்மைக்
கற்பமு மொவ்வா வாரு மமரர் கோற் குடல மீந்த
அற்புத முனிவ னீயோ வலதுநீ யவனோ வண்ணல். (உ௫௯)

நலவெனப் புகலு மியாவு நண்ணினை யெனினு நாளும்
உலைவுறுப் புலவ ரெண்ணி யுரைத்திடற் குயர்வு மொப்பும்
இலையெனு மிதுவும் பெற்று மிசைதிசை யிசையப் பெற்றாய்
புலனுற நின்னை வாழ்த்தப் பொருந்துசொல் லறியேன் மன்னே. ()

சேடனுப் பிளவு பட்ட திறமிது காறுந் தேறேன்
ஆடவர் திலக நின்னை லறிந்தன னதுவுஞ் சொல்கேன்
நீடுமுன் புகழை முற்று நிகழ்த்துவா னமையாப் பண்பால்
கூடிய முன்னோர் வாளாற் குமைத்தனர் போலு மன்றே. (உ௬௧)

கையிலுறை யிவ்வா ளொன்றோ களிப்புட னளித்தா யென்றுஞ்
செயிரல தறியா தேனுட் டிகழ்பெரு மகிழ்வுஞ் சீரும்
நயமிகு திருவு மின்பு நம்மவர் பலர்க்கு முற்ற
உயிருமே யளித்தா யின்ன முன்னிநீ யளிப்பதுண்டோ. (உ௬உ)

புகழ்விரும் பினைநீ யீது புரிந்தனை யெனினு மிம்மை
இகழ்வுபின் னரக மென்னு மிருவகைக் கேடு மியான்கொள்
வகைபுரிந் திடுத னன்றோ மாசிலா மணியே போலத்
திகழ்தரு மதியா யீது சிந்தனை செய்தல் வேண்டும். (உ௬௩)

ஈண்டுநீ விளியிற் பின்னு னிருப்பனோ விறப்பே னுகிற்
பூண்டவென் மனைவி மக்கள் பொன்றுவ ரன்றோ விந்தச்
சேண்டரு பாவமிற்கே சேருமா றறிதி யொன்றும்
வேண்டல னியானுன் னன்பின் மிக்கதோ விளியுஞ் செல்வம் ()

தரித்திரஞ் செல்வுமோர்பாற் றங்குவ தில்லை யென்று
விரித்துறா லுரைக்கு மீது மெய்ம்மையே யதனு னுறும்
பெருத்தூறு செல்வத் தோடு பிறகுதல் காண்டி யிங்கே
இருத்திபின் வருவன் வாளோ டென விரைந் தேகலுற்றான்.(உகஙு)

ஏகுவா னினைய வள்ள லினையவ னுளத்தோர் சற்றும்
நோகுமா றியற்றி டாது நூவலருங் களிப்பே செய்துஞ்
சாகுமா றுன்னி னுன்றன் றகையுறத் தெளிவா னங்கட்
போகுவா னிடையொன் றுள்ளிப் புகுந்தனன் மாந்தையூரில்.(உகசு)

சாந்தமும் புழுதுஞ் செய்ய தண்பனி நீரு மாதர்
வேய்ந்தபூந் தாருஞ் செம்பொன் வினைசெய்வோ ராரவுந் தூளும்
போந்தவர் பாத மெல்லாம் புதைபடச் சேறு செய்யும்
மாந்தையம் பதியின் வீதி வளனெலா நோக்கிப புக்கான். (உகஎ)

சிற்பநூல் விதிக ளெல்லாந் தேர்ந்தவோர் கம்பி யன்பால்
அற்புறை முகத்திற் புக்கா னவனிவன் வரவை யேற்றுச்
சொற்பெறு முகமன் கூறித் துதித்தரு கிருத்த லுற்றான்
கற்பனைக் கடலே யான கவிவலோன் மகிழ்விற் கூறும். (உகஅ)

மாந்தையம் பதியில் வாழு மகுடாற் றியாகி கேளாய்
ஏந்திரு வடுகின் பாலீன் டிசைந்தன வென்னக் கேட்டுத்
தீந்தமிழ் வல்லோய் நன்கு தெளிவியா தொழியி னீயின்
போந்திட வொட்டே னென்னுப் பொங்கிய சினத்திற் சொன்னன்.

வினைபுரி கம்பி யார்க்குள் வேந்தநீ மகிழ்வோ டொப்ப
அனையவை காட்டி லீண்டெற் காம்பொரு ளெதுவா னாலும்
இணைவுறு தாற்றி யின்னே யீதியோ வென்ன வன்னுன்
நினைவினே டோமென் றேற்ப நிகழ்த்துவன் கவிஞர் கோமான். ()

போற்றுசீ ராளுமன்னர் புனைமுடி பட்டுப் பட்ட
காற்றமும் பொன்றும் வாணர் கருதிய பொருள்க ளெல்லாம்
மாற்றிலா தளித்துக் கையில் வருந்தழும் பொன்று மென்று
சாற்றினன் றுவட்டர் கோமான் றனதுடல் பூரித்தானே. (உஎக)

பெருமகிழ் வடைந்து நுங்கள் பேச்சினை மறுக்க வல்லார்
இருநிலத் தெவரே யானென் னெளிமையா லிசைத்தே னம்மா
வருபுக ழிகழ்மற் றெல்லாம் வாணர்வாய் வயத்த வென்னுத்
தருபொரு ளினைய வென்று சாற்றுக விரைவி னென்றான். (உஎஉ)

ஆசியொன் றிசைக்கு மாட்சி யன்றிமற் றெவற்றி னாலும்
பூவியல் வாழ்க்கை யாற்கும் புந்தியுள் வியப்புப் பொங்கி
மேவுற வினையெ லாஞ்செய் விறலுளா யெனது நெஞ்சின்
ஆவலீ தென்று முன்ன மடுத்தவை யனைத்துங் கூறி. (உஎங)

வாரணங் கோடி கோடி வாணருக் களித்து வேதன்
நாரணன் பெறுத நாடு நாடுசீர்க் குமண வள்ளல்
சேரணங் குறும லிந்த சென்னிபோ லொன்று செய்து
தாரணங் குலவு வைவேற் றம்பிகைத் தருதற் கென்றான். (உஎச)

என்றலு மகிழ்ச்சி பொங்கி யியல்வினை முழுதும் வல்லோன்
தன்றிருள் சிலிர்தத தென்னத் தொக்கபல் லுரோமப் பாங்கும்
ஒன்றிய மறுவை நீத்த வொண்பிறை நுதலும வில்லுட்
கன்றிய வளைந்த காட்சி கவினிரு புருவச் சீரும். (உஎரு)

கருணையு மன்பும பொங்கிக் கலந்தெழு கமலம் போல
மருவிய விழியும் வள்ளை வார்செவிச் செவியு மெட்பூப்
பொருவிலா நாசிப் பண்பும் புத்தமு தொழுக வன்று
விரிசெழுங் குமுதம் போல விளங்கிய நலங்கொள் வாயும். (உஎசா)

முழுமதிக் குவமை சாலு முகமதி யிடத்து முந்தி
எழுநிலாத் தோற்றந் தோற்ற மெனச்சொல்புன் னகையுஞ் சேரப்
பழுதில்செம் மணிகால் கந்திப் பான்மட லுண்டேற் கூற
வழுவிலா வுவமை யென்ன வழுத்துபாற் கழுத்தின் மாண்பும். (உஎஎ)

பொருநதநோக் கினர்கை வாயிற் புடைத்தழு திரங்க வள்ளல்
திருந்திய சென்னி யேபோற் சென்னியொன் றியற்றி யீந்தான்
தெரிந்துநூல் பலவுந் தேர்ந்தோன் சிந்தைநோய் முழுது மாங்கே
இரிந்தழிந் தொதுங்கி யேக வேற்றனன் வியந்து சாற்றும். (உஎஅ)

பெருமைசேர் மயனோ வன்றிப் பிரமனோ பிரமன் றானும்
ஒருபொருள் போல வேறொன் றுளற்றுத வில்லா மாண்பால்
அரியவ னீயே யென்னா வவனிவிட் டகன்றான் கொல்லோ
உரைசெயற் கரியே னென்னா வுவந்துரைத் தெடுத்துச் செல்வான்.

அப்பொழு தநீதி யெல்லா மமைந்தொரு வடிவு கொண்டே
இப்படி புரக்க வந்த தென்னலா மிளங்கோ வென்றும்
முப்பொழு துணர மைச்சர் முதுபுரோ கிதர்தற் சூழச்
செப்பரு மரிய ணைக்கட் சேர்ந்திரு மாந்தி ருந்தான். (உ௮௦)

இற்றைநாட் டிருந்து வானெஞ் சிளிவரு கின்ற தாய
பிற்றைநாட் டிருந்து வானென் றெண்ணியே பிறியா துற்ற
முற்றுண ரமைச்ச ரேனோர் முகத்தினைக் குறித்து நோக்கிச்
செற்றமே பெற்ற வுள்ளத் தீயன்மற் றிதனைச் சொல்வான். (உ௮௧)

முன்னவன் றன்னைப் பன்னாண் முன்னரே கானிற் சேர்த்தேன்
அன்னவன் றலையை வீட்டி யங்கையிற் கொடுவந் தார்க்குப்
பொன்னொரு கோடி நல்கப் புந்திகொண் டிசைத்தேன் யாரும
இன்னமுங் கொணரக் காணேன் எவ்வழி வதிகின் றானோ. (உ௮௨)

வினைபகை யென்றி ரண்டு மெஞ்சிர்தன வென்றி கழ்ந்த
நினைவுறிற் றீயெச் சம்போ னின்றொரு பொழுது நேர்ந்தால்
இனைவுற வருத்து மென்றே யிசைத்தனர் நீதி நூலோர்
அனையனை யழித்தா லன்றி யென்மன மாறா தென்றான். (உ௮௩)

ஆங்கவ னுரைத்த மாற்ற மவையுளோர்க் கழல்வே லென்னத்
தீங்குறச் செவியிற் சென்று சிந்தையைத் தீக்க வொந்து
பாங்கிலான் கொடிய னிந்தப் பாதக னவையை விட்டு
நீங்குத னெறியென் றுள்ளே நினைந்தன ரிருந்த காலை. (உ௮௪)

வேவர்க ளணியும் பூவுஞ் சித்திர நூலோர் தீட்டும்
பூவுநேர் தலைகைக் கொண்ட புலவர்கோ னகரம் புக்கு
மாவலி யமணன் கோயில் வாயிலார்க் குரைப்ப வன்னோர்
காவலன் றிருமுன் சென்று கழறுவான் கடுகிச் சென்றார். (உ௮௫)

அரசபூ பதியே நும்முன னவன்சிர முறுகை யுற்றோன்
ஒருவனின் கோயில் வாயி லுற்றன னென்ன லோடும்
பெரிதக மகிழ்வுற் றின்னே பெயர்ந்தவற் றருதி ரென்று
வரவெதிர் நோக்கி நின்றான் மறலியை யனைய நீரான். (உஅசு)

பாருளோ ரெவருங் கண்டு பதைபதைத் தழுது விம்மிக்
காரினீ ரென்னக் கண்ணீர் களகள வுகுத்து மைப்ச்
சோரிநீர் சொட்டுஞ் சென்னி தூக்கிய கரத்தி னோடும்
போரினே ரில்லான் முன்னர்ப் புகுந்தனன் புலமை மிக்கான் (உஅஎ)

கண்ணுறக் கண்ட பின்னோன் கல்லினுங் கடிய நெஞ்சம்
புண்ணுறப் புலர்ந்து நொந்து புழுக்கமுற் றயர்ந்து சாய்ந்து
மண்ணுறப் புரண்டு கண்ணீர் வாரியுட் குளித்து வாய்விட்
டண்ணலே யரசே யென்று வழுதுளங் குழைய லுற்றான். (உஅஅ)

ஐயகோ வினியென் செய்வே னுருயிர்த் துணைவா வென்பான்
பொய்யினின் றலையிவ் வாறு போவதே யென்பான் பூவின்
மெய்யொழிந் ததுவோ நின்றன் மெய்யொழிந் ததனு லென்பான்
வையகத் தவர்கள் யானு மாய்குவன் காண்டி ரென்பான். (உஅகூ)

தலையெலாங் கைகை ளாரத் தடவுவான் முகத்திற் சேர்ப்பான்
நிலமிசைத் தூணின் மீத்தன் னெடுஞ்சிரந் தாக்கி மீள்வான்
உலகில்யான் பிறந்த திப்பே றுறுவதற் கேகொ லென்பான்
பலபல புலம்பித் தேம்பிப் படுந்துய ரளப்பர் யாரே. (உகூ0)

அவ்வயி னகரு ளாரு மமைச்சரும் பிறருங் கண்டு
கவ்வையிட் டழுது கண்ணீர் கலுழ்தரு முகத்த ராகி
வெவ்வுயிர்த் தயர்த்து விம்மி மெய்ந்நடுக் கெய்தி மாழ்கி
இவ்வகை செயலென் றெண்ணு திரங்கினர் புலம்பி நின்றார். (உகூக)

ஈசனிங் கிலையோ வென்பா ரிவன்கொலோ துணைவ னென்பார்
பேசவ தினி யென்னென்பார் பெய்யுமோ மழைதா னென்பார்
ஆசையை யாசைக் கின்றோர்க் கருள்பொறை யன்பு பண்பு
நேசமா யின்றிச் சற்று நண்ணுமோ வென்பார் நைவார். (உகூஉ)

கரிபெற விரும்பித் தேவர் காவெட்டி யெரிப்பார் போல
இரணியம் விரும்பிக் கோமா னிருந்தலை கொண்ட பேதை
விரவுமுட் பகைபோ னென்பார் மிளிர்தவ மிதுவோ வென்பார்
அரகர வென்று கையா லானனத் தறைந்து வீழ்வார். (உகூரு)

இத்தனை தீங்குஞ் செய்திட் டேங்குவன் காண்மி னென்பார்
அத்தனே அரசே யெங்க ளாருயிர்த் துணையே யென்பார்
இத்தரை விடுதது நின்பா லெய்துவோ மென்பா ரந்தோ
எத்தனை துயருண் டெல்லா மெய்திய திவர்பா லம்மா. (உகூச)

முழுமுர சொலியுஞ் சங்க முழங்குபே ரொலியு மாதர்
குழுநட வொலியும் வீணை கூரிசை யொலியும் வேதம்
மொழிகுந ரொலியு மாக முகில்கட லொலியும் பின்னு
அழுமொலி யொன்றே யுற்ற தங்கக ரிடையவ் வேலை. (உகூரு)

முன்னவன் றலையைக் கொய்த முனைக்கடு வாளினாலே
என்னபுன் றலையை யுங்கொய் திடுவனென் றெழுந்தான் பின்னோன்
அன்னையி னுதா மொன்றி லவதரித் தவர்வே றாகித்
துன்னினுங் கடையி லன்பு தோய்வுறு தொழிவர் கொல்லோ. ()

கொய்யவாள் புலிக்கு வேந்தன் கொண்டதும் பிறவு நோக்கி
ஒய்யெனக் கவிக்கு வேந்த னுற்றுவாள் பற்றி நீக்கி
ஐயகே ளுனது முன்னோ னணிச்சிரம் போயிற் றென்று
கைபற வெய்தே னஞ்சீர் கணித்திலாய் கரைதுங் கேட்டி. (உகூஎ)

நின்னர சிருக்கு நாட்டை நிகழ்த்துபேர் முதற்கொள் பாட்டை
முன்னொரு பனவற் கீந்து முதல்வனோர் புலவ னாகி
மன்னிய மதுரைச் சங்க வாணரான் மதிக்கப் பெற்றேம்
சொன்னவில் தமிழ்நூன் முற்றுந் தகளறக் கற்று வல்லேம் (உகூஅ)

செந்தமிழ்த் தெய்வத்தன்மை தெளிந்திலாய் முன்னக் கீரர்
பைந்தழைப் பொழிற்றென் கூடற் பட்டிமண் டபத்தார்க் காக
முந்தவே யொருவன் வாணாள் முடியமற் றொருவன் வாழச்
சிந்தைசெய் துரைத்த பாடற் றிறமுல கறிந்த தன்றே. (உகூகூ)

பற்பல பாடை மீட்டும் பரவுபன் னீதிநூல் சொல்
விற்பனப் பெருமை தாட்டி வியன்றமிழ்க் கவிதை கூறிப்
புற்படு துண்டஞ் செந்தேம் பொதிகனி யீயச் செய்த
அற்புத மறியா ருண்டோ வடுக்கலைக் கடுக்குந் தோளாய். (௱)

கடல்கரை கடப்புற்றாலுங் கதிரவன் வடக்குற் றாலும்
புடவிகீழ் மேலுற் றாலும் பொருப்பெலா நடைபெற் றாலும்
வடவைதான் பனியா னாலு மற்றது தீயா னாலும்
திடமொடு நமது வாயாற் செப்புதன் மாறு தன்றே. (௱௧)

பட்டமா மரந்த ழைகசுப் பாடுவே மிதுவென் முன்னே
நட்டதோர் கல்லே யூன்றி நளிர்தளிர் கிளைமீக் கொண்டு
சொட்டுதேங் கனிக ளீயச் சொல்லுவே மரிதென் றொன்றும்
விட்டிலே மெதுவும் செய்வே மேலவர் நம்மின் யாரே. (௱௨)

நாமிருக் கவுநீ யஞ்சி நடுங்குவ தென்னை கையில்
தேமிருக் கவுமி னிப்புத் தேடுவா ருளரோ வாதி
யாமிருக் கறைந்த வாற்றா லரசுசெய் யண்ணன் சென்னி
காமுறப் பொருந்தும் யாமோர் கவிசொலுங் கணத்தி னென்றான்.

என்றவன் றாளில் வீழ்ந்த விளையவ னிருகை கூப்பி
முன்றவப் பயன்போற் போந்த முதுமொழிப் புலவ ரேதே
யின்றெனக் குரிய யாவு மீகுவ னுவி யேனும்
நன்றுமக் களிப்ப னண்ண லல்லுயி ருருண்மி னென்றான். (௱௪)

என்னுமவ் வேலை சொல்வேர் தினையுவ நம்முன் னுவி
துன்னுமே லவற்கு மோலி சூட்டிமுன் போலன் பாக
மன்னுதி கொல்லோ வென்ன வள்ளலீ ரதுசொற் றாலும்
அன்னதென் பணியா மென்றா னன்பினுக் கரிதொன் றுண்டோ. ()

பின்னவ னனையகூறப் பெருந்தமிழ்ப் புலவ ரோது
கன்னல்கல் லுனை யுண்ணக் கடைக்கணித் தருளுஞ் சித்தர்
பொன்னடி மலரைப் போற்றிப் புகழ்ந்துகை தலைமேற் கூப்பி
என்னையாள் பனுவ லாட்டி யிணையடி யிறைஞ்சி யேத்தி. (௱௬)

மெய்த்தலை வள்ள லாக விளங்கிய குமண நாம
உத்தமன் றிடச ரீர முறுசிரஞ் சிவி யாக
வைத்தருள் புரிமி னென்ன வணைந்தபல் கவிதை பாடி
இத்தலை பொருத்தி மீள்வ லெனவிரைந் தகன்று சென்றான். (௩0௭)

சென்றுகா னகத்துச் செங்கைச் சென்னியை மறைத்து வைத்து
நன்றென விளவல் மாட்டு நணுகிநம் முன்னோன் றன்னை
மன்றலந் தெரியற் றோளாய் வனத்திடைப் புகுந்து காண்டி
என்றசொற் செவியிற் பெய்தா னின்னமு தருத்தா லென்ன. ()

அடம்பவி லரச ரோரு மடமன்றன் னகத்தின் மேன்மேற்
படர்ந்தெழு களிப்பின் மூழ்கிப் பருப்பத மெவையு நாணத்
தடம்புயம் பூரிப் பெய்தித் தனிமுக மலர்ச்சி மேவிக்
குடம்பையி னடைந்த தாயைக் கூடிய பார்ப்பை யொத்தான். ()

ஆடுவன் பாடு வன்னென் னுயிரைப் பெற்றே னென்பன்
கூடுவன் பிரிவன் போவன் குதிப்பன்பின் வருவன் றன்னைத்
தேடுவன் சிரிப்ப னுள்ளஞ் செருக்குவ னெவர்க்குஞ் செங்கை
சூடுவன் றுதிப்பன் நிற்பன் றோத்திரம் பலவுஞ் சொல்வன். (௩௧0)

இன்னதான் செய்தா னென்ன விசைக்கொணு மகிழ்ச்சி யாங்கள்
தன்னது விருப்பின் மிக்குத் தான்குடித் தவனே யாகி
முன்னுறு புலவன்பாத முளரியம் போதின் வீழ்ந்து
பின்னெழுந் தன்பி னோக்கிப் பெருந்தமிழ்ப் புலவ ரேறே. (௩௧௧)

எனதுட லுயிர்பொன் சுற்ற மெய்திய வாழ்வோ டெல்லாம்
உனதெனப் புரிந்தா யானிற் குளுற்றுமோர் கைம்மா றுண்டோ
அனதுற வெண்ணி லென்போ லறிவிலா ரில்லை யீசன்
தினமருள் புரிதற் கியாரே செய்குவர் கைம்மா றையா. (௩௧௨)

யாவுநீ கொடுத்தா யேனு மென்னுட னினையி லாத
கோவுறை கானத் தெய்திக் கொற்றவற் கூட்டி வந்து
மேனியிவ் வரசு கொள்ளும் விதமின்னே புரிதி யென்றான்
ஏவரு மினைய வாறே யிறைஞ்சின ரவனு நேர்ந்தான். (௩௧௩)

வேறு

எழுந்தனபல் தூரிய மெழுந்தனபல் காளம்
எழுந்தனபல் சங்கின மெழுந்தன பதாதி
எழுந்தனபல் வாசிக ளெழுந்தனப குகம்
எழுந்தனபல் தேரின மெழுந்தனபல் குடைகள். (௩௧௪)

கவரிக ளெழுந்தனபல் காவல ரெழுந்தார்
துவரிதழ் செறிந்தபல தோகைய ரெழுந்தார்
இவரிவ ரெழுந்தனர்க ளென்பதெவ னூரே
அவரவர் கொளும்பயனி லாசைமரு வாரே. (௩௧௫)

முன்னுறுவர் பின்னுறுவ ராகவவர் மொய்ப்பார்
அன்னவர்கள் பின்வருவ ராய்விட நடப்பார்
என்னவிசை மானுமில ரேகும்விசை யென்றால்
மின்னலுறு வேகமதின் மேலும்விசை யாமால். (௩௧௬)

வந்துதிக முக்கிரியின் வள்ளலுறை கானம்
அந்திலணு குற்றன ரருட்கடவுள் பாதம்
சிந்தையி னிருத்திவளர் தெய்வதரு வேயாம்
எந்தைகும ணப்பெரும னென்பவன்மு னுற்றார். (௩௧௭)

தம்பிவினை யாளரொடு சார்ந்தவர்கள் யாரும்
அம்புவியின் வீழ்ந்தவர்க ளாகியவ ணின்றான்
செம்பத முடித்தலை சிறப்புற வணிந்தார்
கும்பையெதிர் கண்டுபுகழ் கொண்டதிற லோனும். (௩௧௮)

ஒவ்வொருவ ருக்குமியை வுற்றவுப சாரஞ்
செவ்விதி னுரைத்தருகு சேர்த்தியொரு மித்தே
இவ்வழி னடுத்தவகை யென்னென விசைத்தான்
அவ்விய மொழித்ததிற லண்ணல்பின் வழுத்தும். (௩௧௯)

வேறு

தெளியாது சிறியேன்செய் தீமையெலாம் பொறுத்தருளி
ஒளியாரு மணிமுடிகொண் டுலகமெலாந் தனிபுரந்து
வெளியாம்பொன் எறிவேனு மிக்கபல முதியோருங்
களியாக வுயிர்வாழக் கடைக்கணித்துக் காத்திடுவாய். (௩௨0)

தெரியாமற் சிறியோர்கள் செய்தபிழை யத்தனையும்
பெரியோர்கள் பொறுப்பதுவே பெருந்தகையாம் பெருந்தகையோய்
அரியாளும் பேரணையி லண்மியொரு புன்றலைய
நரியாளும பான்மையவே நானிருந்து கோனடத்தல், (௩௨௧)

நினைக்கொல்லற் கியன்றவித நினைக்குந்தோ றென்மனமே
எனைக்கொல்லு மெனிற்பின்னை யென்னெடுத்துப் புகன்றிடுவேன்
மனத்துன்னி மறுப்பினுயிர் மாய்ப்பேனென் றழுதிரங்கிப்
பொனைப்பன்னும் பூமபாதப் போதுபற்றி வீழ்ந்தனனால். (௩௨௨)

கனிவேந்து முதியாருங் கசிந்துருகி யவைபுகன்றார்
தவவேந்த னவர்செய்கை தனைநினைந்து தம்பியையுங்
குனிவேய்ந்த கரத்தரையுங் குறித்தருளைக் கஞ்செலுத்திப்
புவிவேந்த னிருந்த பொறைநீக்கிக் களிக்கின்றேன். (௩௨௩)

விலங்கொடித்து விடுத்துவந்தேன் மீட்டுமது வேட்பனோ
நலங்கொடுக்கு மமுதுண்போ னஞ்சருந்தப் புகுவானோ
புலங்கொடுக்கும் பேரறிவீர் புகல்வதுதா னழகாமோ
இலங்கொடுக்குஞ் சகோதுவத்துக் கெட்டுணையு மிணையாமோ. (௩௨௪)

எம்பிமுன மெய்ப்பிழையு மியற்றினனென் றெண்ணுகிலேன்
பம்பியிவண் புரிவதுதான் பாரித்த கொடுந்துயராம்
கம்பமத கரியனையான் காத்தலையுற் றிடயானும்
இம்பருறு காத்தலையுற் றிருக்கவரந் தருதியென்றான். (௩௨௫)

கேட்டுமன நடுநடுங்கிக் கெழுமுவகை யோடுவந்த
நாட்டவர்க ளனைவருந்த நாட்டவழி நீரொழுக
மீட்டுவரா யெனின்யாமு மீளேமிங் குடனிருந்து
வாட்டியுயிர் விடுப்பமென்றார் வாணர்பிரா னிதுபுகல்வான். (௩௨௬)

விளியாது தினந்தினமு மீதோங்கப் புகழ்வளர்க்கும்
அளியாரும் பெருங்கருணை யரசேநீ யெவ்வெவர்க்கும்
ஒளியாது கேட்டவெலா முவப்பினொடு கொடுத்தியன்றோ
களியாரு மலரலங்கற் கற்பொருவுந் திணிதோளாய. (௩௨௭)

நின்றலையென் றலையாக நினைகவென்னை சுதந்திரமென்
னன்றலையின் முடிபுனைய நான்கருதிற் றடையுளதோ
பொன்றலையில் புகழ்மௌலிப் பொன்றலையாய் மறுத்துரைத்தல்
என்றலைகீ கற்றறிவ னெவரிடத்தி லெனவிசைத்தான். (௩௨௮)

காவலனு முதுபுலவன் கட்டுரையு மமரர்தொழுந்
தேவனருள் விளையாடற் செய்கையுநதன் மனத்துன்னி
ஆவதினு வேயாயின் ஆகுகவென் றருள்புரிந்தான்
ஓவியந்தா னுவிபெற்று லோதநெழுநதா ரனைவோரும். (௩௨௯)

ஆடுவா ரககளிப்பி னளவையறி யாராகிப்
பாடுவார் நெடுந்தடந்தோட் பார்வேந்தன் பாதமுடி
சூடுவார் தொழுதெழுவார் தோத்திரங்கள் சொலியொருங்கு
கூடுவார் கொண்டமகிழ் குறித்துரைக்கக் கூடுவதோ. (௩௩௦)

ஏழிரண்டு மீரிரண்டு மென்றபல வாச்சியமுஞ்
சூழிநெடுங் கரவரையுந் துனைபரியும் வீரர்களும்
பாழியொலி யிடுதலொடு பாவலரும் வேதியரும்
வாழியென வேத்தொலியு மாலொலிக்கு மேலொலிக்கும். (௩௩௧)

வேறு

இவ்வகைபல் லியங்கலிப்ப வேழுயருங் குஞ்சரமீ திறையை யேற்றிச, செவ்விபெறு தமிழோனை முன்னிருத்திப் பின்னவன்பின் சேர்ந்து மேவி, அவ்வவருக் கேற்றவிதத் தவரவர்க ளருகாக வணு கிப் போதக், கௌவைநெடுங் கடற்புவிமான் கனிப்புறத்தன் னுமநக ரக் கண்ணுற் றானல். (௩௩௨)

மதகரியொன் றணித்தாக வருவதன்முன் மணியோசை வந்தா ங் கோத, உததியுடைப் புடவிவள ருயிர்களுக்கோ ருடலாகி யுய்யத் தாங்குஞ், சதமகனோர் பாணர்பசித் தரியலனுங் குமணனகர் சாரவா னுற்ற, அதையறிந்த திருநகரத் தவர்கணக லங்கரிப்பா னமைந் தார் மன்னோ. (௩௩௩)

வேறு

பித்திகைத் தலங்க டோறும் பெருஞ்சுதை தீற்றி யாண்டுஞ்
சித்திர மெழுது வார்கள் செழுந்தரை யெங்குஞ் சாந்தால்

ஒத்தற மெழுகித் தெற்றி யுழைச்செழுங் குங்கு மத்தான்
மொய்த்தநற் கோல மப்போ் மொழிவதற் கேற்பச் செய்வார். ()

பாலிகை பரப்பி வைப்பார் பசுந்தழை விரிந்த வுச்சிச்
சாலநீர் நிறைந்த பொன்னாற் தசும்புவே திகையிற் சேர்ப்பார்
மேலுலாம் பூகந் தோகை விரிதலை யரம்பை யெல்லாங்
கோலமா ரெழுக்க டோறுங் கூட்டுவார் நாட்டுவார்கள். (௩௩௫)

வேறு.

வாயினெடுந் தோரணங்கண் மாட்டுவார் தொங்கல்பல வகையி
ற் சேர்ப்பார், பாயமணி மறுகினடைக் காவணமு மதிற்கமுகம் பா
ளை தென்னை, மேயபழக் குலையினமும் பெண்ணைநெடுஞ் சாமுமணி
விதத்திற் கோப்பார், மீயுயர்வி தானமும்பொன் மணியினமு மமை
த்தழகு விளங்கச் செய்வார். (௩௩௬)

மாமலரும் பனிநீரு மிகத்தெளித்துப் புழுதியெலா மாற்று வா
ர்கள், காமர்மலி பதுமைநிரை விளக்கமைப்பார் கமழ்தேத்தார் கட்
டிக் கோப்பார், நாமநவக் கோள்களையுஞ் சிறைபுரிந்த விதமிதென ந
விலு மாறு, தோமில்பல மணிச்சரங்க கேக்குவார் மனமகிழ்ச்சி தேக்
கு வாரால். (௩௩௭)

ஒவ்வொருவ ராய்த்தமது வேர்தன்வருங் களிப்பையெடுத் து
சாவு வார்பின், அவ்வவர்கண் மாதரொடு புனலேய்ந்து புதியவுடை
யணிகள் வேய்ந்து, செவ்விபெறு சந்தவகை தீற்றியெதிர் நோக்கின
ராய்த் திகழுங் காட்சி, இவ்விதமென் றிசைப்பதெவன் மாடமெலா
மணக்கூட மென்ன லாமால். (௩௩௮)

ஐந்தருவு மிருநிதியு மாமணியுஞ் சுரபியுந்தெள் ளமுதும் யா
ண்டும், நந்தலிலாப் பலதேவர் குழுவுமெலா மொருங்கெய்தி நண்ணி
யாங்கே, வந்தனமெம் பெருங்கவிகை மகராஜ னெனஈசின்ன வகை
க ளார்ப்பச், சந்தமலி கோசகுமணன் வந்தடைந்தான றன்பேரூர்
தன்னை மாதோ. (௩௩௯)

வேதியரு முதியவரும் விரும்பியடுத் தாசிமொழி விளம்ப வன்
னோர், பாதமலர் தலைவணங்கிப் பணியணிந்த நீலகண்ட பரம வேத,

னாதருரை சினகரத்துக் கோபுரத்தை யெதிர்வணங்கி நல்லோர் சுற் றிப், போதகடந் தைங்கரனை யறுமுகனை யெழுமகிழ்ச்சி பொலியப் போற்றி. (கூசo)

போதுறையும் வேதியற்கு மீதுறையு மூடுபதிக்கும் புனித ரா கிக், கோதகல்பன் முனிவருக்குங் கொடுத்தவருண் மடுத்துறுமெ ன் குணத்தினானை, ஆதிநட ராஜர்திரு வடிமலரை முடிமலரா வணிந் து போற்றிப், பூதிதரும் பானிறத்துப் பூதிதரப் பாலுறப் பூசிப் போந்து. (கூசக)

தாதிவருங் குழலுமையாள் பதம்பணிந்து தண்டியுடன் சபிலா திக்கோன், பாதமுறைப் படிவணங்கி யடம்புரியு மிடங்கருபிர் படுக் கப் போந்த, தீதகன்ற கரிவரத ராஜருரை திருக்கோயில் சேர்ந்து மாயன், சீதமலி செழுங்கமலத் திருவடியைச் சேவித்துத் தெரிசித் தேத்தி. (கூசஉ)

பெருத்தவினை யனைத்தினையுந் தீர்த்தமெனத் தீர்த்தமெனும் பிரசா தத்தை, வருத்தமற வாங்கியுண்டு சிரந்தெளித்துப் பெருமகி ழ்ச்சி வயத்த னாகிக், கருத்துளவ மாலகற்றுந் திருத்துளவ மாலையி ரு கரத்துங் கொண்டு, தரித்தமுடி யினும்விளங்க விரித்ததிரு வடி சாத்துந் தகவும் பெற்று. (கூசங)

திருக்கோயில் வலம்புரிந்து புறம்போந்து திருமதிலைச் சேவித் தேத்தி, உருக்கார்வ முடன்சூழுஞ் சுற்றமுட னரமனைப்பா னுற் றுத் தெய்வ, மருக்காலு மலராதி மங்கலங்கள் பலபுனைந்து மணியும் பொன்னும், பெருக்காகு மரியணைமேல் வலாரியென வீற்றிருந்தான் பெரியோர் வாழ்த்த. (கூசச)

மங்கலவாத் தியமுழங்க வானவர்பூ மழைபொழிய மகதர் பா ட, எங்குமுளார் ஜயஜயவென் றேத்தெடுப்ப விளங்குமண ணீய வா ங்கித், துங்கமுறு தமிழ்வேந்தன் றிருக்கரத்தான் மணிமுடியைச் சூட்டித் தாங்கி, அங்கணிருந் தரசுசெய்தா னவரவர்க்குத் தகுவரி சை யளித்து மீந்தான். (கூசரு)

கற்றவர்தம் பெருமானைக் கரம்பிடித்துப் பொருளனைத்துங் காட்டியிங்ஙன், உற்றபொரு ளனைத்தையுநீ ருடையீரா விச்சைவழி யுய்ப்பீ ரென்ன, மற்றவனீ கொடுப்பதுவே சாலுமெனக் குமணனுங்கை மலரான் வாரித், துற்றவொளி மணிக்குவையு நிதிக்குவையும் பொன்னுடைத் தொகையு மற்றும். (௫௪௬)

கல்விவலோன் [illegible]துயிதே போதுமெனப் பலபல்காற் கழறத் தந்து, வல்வலிசேர் மதமாவும் பாய்மாவு மேவலரும் வரிசைக் கேற்ற, நல்விருதும் பலகொடுத்துச செலவொழிக்க முடியானுய் நாவலோன்பின், சொல்வரவே முடிநடந்து விடைவாங்கித் திரும்பிவந்து குழல் சேர்ந்தான். (௫௪௭)

முடிவேந்த ரடிதாழ்ந்து முறைமுறையே திறையளக்க முன்னீ ராடைப், படிதாங்கி மன்புதைகளின்புமுறப் பல்வளமும பல்கப் பாவலர், குடிதாங்கி யருள்குமணக் கோமானும் பின்னவனுங் குறிக்குநன்மக், கொடிதாங்கி வான்முகத்துக் கிருவிழிபோற் குமணபுரி குலவ வாழ்ந்தார். (௫௪௮)

உடலுயிர்போன் மணியொளிபோன் மலர்மணம்போ லிருவர் மன மொன்றே யாகக், கடலினிடை யணைவகுத்த ராகவனும பரதனுமென கருததொன்றாகிப், புடவிபுரந் திருபபரிவர் போலவென வுலகமெலாம் புகன்று போற்ற, நெடியவனு மிளையானு முளமகிழ்ந்து புவிபுரந்தா ரெடுநாண் மனனே. (௫௪௯)

வேறு.

மன்னவர்செங் கோல்வாழ்க மழைபொழிக வளம்பல்க
நன்னரற மீதோங்க நற்றமிழ்மெ கனுஞ்செழிக்க
இன்னசரித் திரமுணர்ந்தோ ரெல்லவரு மின்பமுற
பன்னுதிரு நீற்றுநெறி பார்முழுதும் பரவுகவே. (௫௫௦)

அக்குமண னேயிவனென் றவனியெல்லாஞ் சொலற்கேற்ப
இக்கவிநூல் தனக்குரிமை யெய்துபெரும புகழாழன்
முக்கனியின் சாறுகமழ் முறைசைநகர் வாழ்மகிபன்
தகைபெருந் தகையெங்கள சண்முகமால் வாழியவே. (௫௫௧)

குமணசரித்திரம் முற்றிற்று.

குமரக்கடவுள் திருவடிகளே சரணம்.

விளம்பரம்.

சிவஞானபாஷியம்	2—0—0
விவேகபாநு 4-வது வால்யம்	2—0—0
திருக்குற்றாலத்தலபுராணவசனம்	1—0—0
புதுவைத்தலபுராணம்	1—0—0
திருப்பரங்கிரித் தலபுராணவசனமும் பிள்ளைத்தமிழும்	0—8—0
திருச்செந்தூர்ப்புராணவசனமும் பிள்ளைத்தமிழும்	0—8—0
குமணசரித்திரம்	0—8—0
சித்தாந்தஞானரத்நாவளி	0—6—0
இராமேசுவரம் பர்வதவர்த்தனியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்	0—4—0
பவாநிப்பிள்ளைத்தமிழ்	0—2—0
பரோடா கைக்குவார் மஹாராஜா அவர்கள்செய்த மஹோபநியாசத் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு	0—2—0
லாலா லஜபதிராயின் சரித்திரம்	0—2—0

இங்கிலீஷிலும் தமிழிலும் அச்சுவேலை, டாபிண்டு, ரூல், நம்பர் முதலிய எல்லாவேலைகளும் சகாயமான சார்சுக்கு நயமாகவும் சீக்கிரமாகவும் செய்து கொடுக்கலாகும், கிலீட்டு முதலிய எவ்வித உயர்ந்த பயிண்டுகளும் நேர்த்தியாய்ச்செய்து கொடுக்கப்பெறும்.

விவேகபாநுப்பிரஸ், வடக்காவணி மூலவீதி, மதுரை.

மதுரைத் திருவருட் பிரகாச சபை.

இச்சபையானது வித்வசிரோமணியாகிய சுந்தரபாண்டிய ஓதுவாமூர்த்திகளுடையவும், கற்றல் கேட்டலிலும சமயவிருத்திசெய்வதிலுஞ் சிறந்தவூக்கம் இயல்பாக அமையப்பெற்ற நற்குணசீலராகிய யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுகம்பிள்ளையவர்களுடையவும் பெருமுயற்சியினால் இனிது நடைபெற்று இப்போது சில அசௌகரியங்களால் நின்றிருக்கிறது. ஆனால் கூடிய சீக்கிரம் முன்போல் நடைபெறுமென்று தெரியவருகிறது. பாஷாபிமான சமயாபிமான விருத்தியைத் தரக்கூடிய இச்சபையானது நீடித்து ஓங்குமாறு நம ஆலவாய்ப்பெருமான திருவருள புரிவாராக. சுபம். சுபம். சுபம்.